× pjall

pjall

de e ett lided pjall

ett blygt och försagt barn

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pjunkig

pjönked l. -or, m. dh f.,
n. -ked, pl. -keda, komp.
-kedare, -dast, pjunkig.
matrö, hare en som ålri hå
vad pjönked. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pjåk

pjaug. -ad

"dum och otuglig person" (= skraj)

Nr 3400 Längaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pjäk
s.

pjog

en som är kinkig, rädd för småsaker etc.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~pjåsa~~

pjåsa

vb.

fjäska, pjunka, vara
utför omständ, vara pet-
noga.
de hade åta tid o.
pjåsa so mé. De
hade inte tid att göra det
utför noggrant (att vara alt-
för petnoga)
K. f. 71.
Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kjänna
v.

kjèna

vara noga på dt.

dr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+pjätt

pjät, obj., *pjätt, en barnlek

= ta fatt i; pjät är dels namnet på

själva leken, dels det utrop som användes

när man tar fatt en av dem som springa

omkring.

vi kan lega pjät i höd.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pjätt

pjät

ledja pjät = leka tafatö

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

~~pjäxa~~

pjéksa f.

hört i betyd.

kvinna; stolt, högfärdig

da va en son pjéksa/

hon har vad

K. f. 71/ son pjéksa,

hon sprigor

Söndre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

~~tjäxa~~

bara stor manfolk

hon har varit en sådan stolle,

hon springer bara efter karlar

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

R. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pjéfa, -n, -ot[2] pjäka

pjäka

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pojke, -en, — x pojkar s.

mörk

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pjös ed

x pajös p.

et gamalt ~ som de
la po bösed

ett sängtäcke i form
av en dyna

№ 289. FÄRS

I. Åman Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladdor
s.

pl*å*dor, n.

de va i et pl*å*dor *å*lt ih*å*ba

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pladdertyska

pladortýfa

rotvälska, obegriplijt sam-

melsurium

H.f.99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Aresioug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plan

plan. 1/ten

arealen tillhörande ett hemman

P. L. 1898. Fä[illegible]ge. 5 hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

~~plan~~

plan ; pl. ˆ or

ägor, odlad ägomynd

de hade stengärde

om vår sina plånor

de hade stengärdesgärder

var och en om sin odlade

jord

Nr 290. Sövde, Färs hd Sövde, F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

plan

ude ~ på ~ anors ~

krisans plan ute på Anders Kristianssons gårds ägor.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

plan sb.

po - var - én

plån på vår gen ägo -

gynd (mark)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plan

plan, m., plånen, pl. plåna, -na, 1/ plan, t. ex. gråsplan; 2/ plan = åkerareal, rymd för-hörande en hemman.

Ja ha fsett fira plåna.

Branstad. Fs.

plan i denna bet. även i Fäminge.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plan

plan, mark,

"där prostens plan sluta..."

S. 55

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plan, -t -en

plan
sbst.

en gårds odlade areal

vår plån vår ägo-

grund N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plan

plan, -et, -en

en gårds (sammanhängande)
ägor (kanske ff. a. om den
odlade jorden?)

---tvärt över planen/
längst åpe på planen
längst uppe på ägorna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plana, v.

plånad ó

planat av, tagit bort
ytjorden.

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× planebok,

plånebågg, - ln s.

plånebåggar, - na,

plånbok,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ planebok

plånebög, f., -ken, pl. -bögjor, -na, plånbok.

Han lo åt plånebögen: "Pånsa ni vrålen så, anorsölsen!"

Vollsjö. Fs.

Samma form belagd 1948 hos O. N.,
№ 281. Färs hd f. i Vollsjö 1880. 1-s

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plank

plonk

koll. plankor

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plank

plɑ̄zk

di sɔ̄ga plɑ́zk a brɑ̄dor

(sɔ̄ga nyar fór sɑ̄va)

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåⁿzka, f. -n, pl. plåⁿzkor, -na, plarka.

plarka

Fråⁿninge, Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåŋka n plåŋkor na plankea

planka

№ 290.

Fårs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planka
sb.

plàzkja, -an, -or f.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planka

plòzkpa, -an, -or, -orna
f.

den var údhólvad ow en
hél plòzka det (s. dryfftrågat)
var urholkat av en hel planka

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planka,

plänka, -an s.

– or, – na,

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plankat s.

plankåt, -en, -op

1.

bjälklaget varpå
stenarna läggas
på en stenvagn

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plankbit

plàŋkabíd -an -a -ana.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plänta
v.

plänta -a -ad,

plantera

1950. Nr 4802. Brandstad. Fäv hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planta
s.

plànta -an, -or, -orna

husòlningselskåbad delar ùd
plàntorna gràtis

(rùml. skogsplantor).

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planta,

plänta, -an s.

-'or, -na,

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

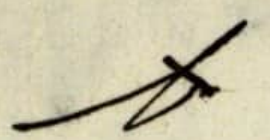

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånta n plåntor na planta s.

planta

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planta;

plänta, -an s.

— r, — na;

Hör;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planta

plànta; pl. =or sb. f.

R. f. 81

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planta

plånta, 2. -n, pl. -tor, -na, planta. Tousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plantage

plantǻsa -an-or-orna,

(plantage) = plantering, park.

Tvenne parken äfter inhägnade ladugården i Vomb benämnas den nöra plantǻsan och den sönd̈ra plantǻsan.

Vomb

I. Ingers 1930.

Fäs

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plantera

plantérpa, =, -ad

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plantéra -a-a-ad, plantera.

dee planteiad som jä kan mejs.

P. F.

I. Ingers 1930. Vomb

№ 1006. Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plantera
v.

plantéra -a -ad,

p.p. -ad. pl. -ada.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plantera
v.

plantéra

plantera gràne

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plantera(s)ing

plantéring, pl. -or el. -a.

ja skule ha tisyn me en plantéring.

Ved.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plantering

plan¹terin3, m., -en,
pl. - a l. -or, -na,
plantering.
Ja skul² ha tsyn¹ me en
plan¹terin3. Oved. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† plantering sgård

plantéringsgård, n. -en, -ar.
pl. = , best. f. -n, gårdsgård
som omgifves en skogs-
plantering.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaska

plåska, =

plåska = vånad

plaska i vattnet

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaska

plàska, = vb.

tvens. tufsa till regn

jå'ska - plàska - de!
Jag skall tufsa till dig!
(sagt vid kortspel).

R. f. 71
Forde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plasen

plas$\underline{e}$r, n., oböjl., förek.
i sär. för, me, po plas$\underline{e}$r,
på skämt, för po spel.
Ja sa'd po plas$\underline{e}$r.

Åsum. Fs.

(fr. plaisir)

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plata
sb.

plåda f.

tunt platt föremål; träskiva;
järnplåt

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plata

plåda, f., -n, pl. -dor, -na, plåta, skifva, t. ex. till en kakelugn.

plåtorna ≈ plåtka.

Vallsjö. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plata

plàdfa, =an, =or sb. f.

platformist järnstycke;

tråskiva

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plas

plas¹, m., plåsen¹, pl. plåsa².
-na, // plats, ställe. vi rœde
sen¹te om den plåsen¹, dær hœsed
stœ¹ ; 2) plats = utrymme. dær e gœ
plas i skåbed¹ ; 3) plats = tjenst.
hœn hœ hat² dølija plåsa¹ alltid.

Bousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas, -an, -or

N. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas. -en

Gǿta plásen, skóta platsen. 1927.

so skole di bygga ny gǿrda. a di skole bygga na po plásen dær kon stó (ur en sågen). Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas ; -'en

K. 6.-71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas

h. = anställning

sa ta ja plas i tva an

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas pl. plàsor

di sógjor si ándra plàsor

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

plats

Å. 'utrymme'; .

den vanliga platsen

i prästakrägad (prästkragen,

prästkragen)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Arestoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats;

plas, -n s.

-or, -na;

på den plasen.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats,

plas, – Ln s.

– or, – na,

dar va gö plas.

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas, -en

dær var plás fr
tìa par. Där fanns plats
för tio par (d.v.s. nattvardsgäs-
n. s. 71 tar; nål altarringen).

Kamsira

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats en plåtser nå plats s.

nån plås ska
dör val blé tå dåd
mé

№ 287.

FÅRS

Östergötl. Årsbok 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas, -en

so ta ja plás i östraby a
fjänte hos johannes ånorsen.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plats, 1 ex

spec. = gravställe.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats
s.

plas. Han

de ha öse vad en mård
bå plas me dé. (pi si vis)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats II

sín sa fe di jo fortséta
fraa den ène plásen a té
den ándre

(om ressande med gästgivareskjuts fordom).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plas, plasen plats

plats

han fick den plasen

rakast?

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 586.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas. 'en

dèta e en ajämn, lö̀jli plás.

hen på den slèta plásen

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas, -en, -or, -orna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

platt
adv.

plat

di' lu plát sa mìad =
springo barfota.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plat
plåta

platt

han går ju —
'barfota'

platt

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

platta
s.

plåda -an -or -orna

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåta

plåta f. sb.
plåt-formigt föremål
en liden plåta (om en
tunn brödkaka)

Rep-läm: M gemina torde
vara x plåda.

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plattika
s.

pl. plattikor

pannkakor

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plattor

plàtorna best. pl.

I uttr.: gå på plàtorna

gå barfota

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejl

plæjl, m., pläjlen,
pl. pläjla, -na, slaga,
höskslaga. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejel

plæjal -an

träskslaga

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plɑ̄ːl, pl. ob. plɑ̄ːla + plejl

plɑ̄jel

vi hɑ̄de tvɑ̄ plɑ̄ːla

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plejd

plejl; pl. = a 1. plejl

tröskeslaga

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2
Ark

plejel

plejl, -en, -a m.

trokslaga

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*plejel,
plajl, – ln s.
– à, – na,
slaga,
ja kùmor lihl
nor di tòrga mè
plèjl.

№ 1587·1 Ramsåsa Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plejel

plöjal m. l. plöjal

tröskslaga

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejel,

plejl, -' -n s.

-`a, -na,

slaga,

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plejel

plåjla pl.

tröskslaga

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

plejel

Lg. plåjel

trösteslaga

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plejel

plajl ; pl. ¨a

tröskslaga

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plejel

plæjl -en -a. -ana

tröskslaga ellen plajl etc.

di ta'sk me plæjl

å'k, jå han törsed mied me plæjl.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejl s.

plœjl, -an

plejel, tröskslaga.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plejel

plèjel, -en, plèjla, -ana ~~plöget~~

tröskslaga.

di sts a tåsk på lån me plèjlana.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåglan[2]a na [x]pläjel s.

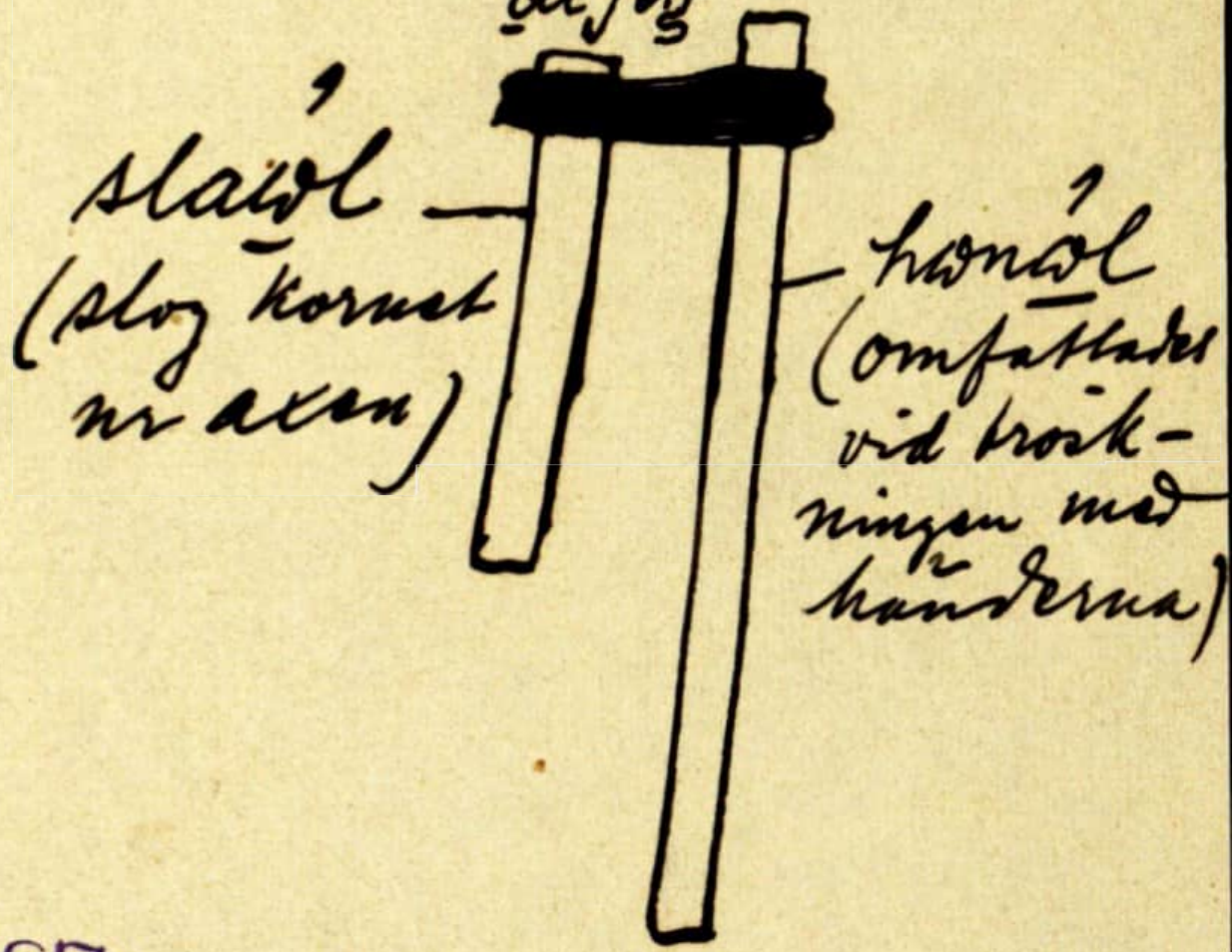

№ 287.

FÅRS

Åstraby[2] H. Areskoug 1924. slaga

+ plejel

plæjl, plæjel el. plæjel, best.f.
plæjlen, pl. plæjla, -ana

slaga

vi fek böja ma plæjla om
mårnan klokan fæm.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejal II

a sa tòska me plœjl !

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejelhilla

plæjelhila -an

läderband som förenar × plejelns delar

plæjelhilan den va flera läv

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plejelhälla

plåtlahälla, -an

den låderrom, som förenar
trösklagens tvenne käp-
par, handvalen och slag-
valen

M. Y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plejla, v.

plæ̀jla -ar -a- ad. tröska med tlags.

dær sto fi̲a tö̀ʒəmä̲na a plæ̀jla lonhå̀lm.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejladans

plèjladàns, -en

en dans som utföres solo av en karl på ett sätt, att han lät den ena delen av plejen skura runt på golvet och själv stod och hoppade på samma plats, varvid man skulle undvika att stöta sig på benen med plejen.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* plida

plìda . -ar. -or. -orna

utslag (på kroppen)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plägg

s.

plygd pl. -a

de va nökad ikö pl me

plygga

Nr 1006 Vomb, Färs hd

J. Ingers. 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pligg, pligg, pligg, — ha s. — a, — na,

№ 1587·1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjd, -en plöj

plöj

den bäste plöjaren

att böja

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pligga
v.

plyẏza -ar -a -ad

skomakeri-term m.m

Nr 1008 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pligga,

pluffza, -ar, -a, -ad,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fliket,

flojt, -en s. = böter

dan va flójt

fu, am dan va

non ófz (~~fot~~) lóza,

№ 1587·1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plæt ɛn plikt s.

di ble slåna 2 ~.

plikt, böter

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikt

plæjt, m., plæjten, utan pl.,
plikt, böte.

han betålte plæjten for' nom.
slå i plæjt, slå i plikt, pliktfälla.

Åsum (Barkeja) Fs.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pliket

plagt

bå'ter

dær, va, stå'r plagt

på dí. Det var hå'ga

bå'ter på det.

K. f. 71.

Tovde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta

plàjta , =

bö'ta

han - fik - jo - plàjta .

Han fick jo plikta.

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta ~ ~d plikta v.
~r

han ska ~.

Rep.-uttal: M genuina ù
plèjta.

plikta, böta

№ 289. FÄRS

S. Åcum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta

plägta (- ar, - a, - ad, - a)
intr., plikta.
Han ha plägtad för slås-
mål. Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaŋta ~ ~d pliketa s.

~r

plikta

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta;

plåjta, -ar, -a,

-ad;

han fått plåjta.

AM 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta

plåjta, =

erlägga böter.

han skåd at dýr
o plåjta för ed.

Kan skoten rådjur och
K.F.71. bötade för det (för sitt brott)

Lorde (Om en arrendator
under ett godsh.).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåjtå, —, -d plikta v.

plikta

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plink *

plíŋkan (best. sg) sb.

Uppges vara detsamma
som löjtmånen lykt-
manen, dvs. ett spöke,
som sjöströmmarna ska
ställa.

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plirka
ab.

plirtsa f.

svagt lysande lampa

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plirka
sb.

plirtsa v.

svagt lysande lampa

o. stad, o. spänt vb. tan.

sådan plirtsa Vi satt och

K. f. 71 / "spann vid en sådan

plirka".

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plirka

plirtsa; pl. -or g. sb.

dåligt lysande lampa

K. f. 99

Också känt i från s. Gästr. (Hög.)

ss. plirka. 1-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plirka (-'-)

× plirka s.

liten fotogenlampa.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plirlykta

plirlöjtorna sb. best. pl.

lykta med mycket svagt

sken

M. f. 82.

Nr 7097. Färs hd

Vanstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåda; pl. ¨-or sb. × plita

blemma, utslag

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plida², f., -n, pl. -dor, -na,
blemma, kvissla. Åsum. Fs.

+ plita

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pl$\underline{e}$^{2}da n pl$\underline{e}$^{2}dor na^{x} plita s.

del har en pl$\underline{e}$^{2}da mot
på n$\underline{e}$^{2}san

finsk, utslag,
bekomma

FÄRSÄRS
№ 289. FÄRS

S. Aeum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† plita

plita (-ar, -a, -ad, -ad, blota i n., -a/ intr., tvista, pipas.

där e plitad länge nork om did. Tolsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåda n plåder na × plåta s.

utslag. finne

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plita sb.

plìdja; pl. ~ or

blemma, utslag

K. f. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Jord

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plitig

pli²dad l. -or, m. och f.,
n. -dat, pl. -dada, komp.
-dadare, -dadast, behäftad
med blemmor, krissior.

Den höjre ²ärmen va pli²dadast.
Har du e pli²dador! Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plitzj

adj.

plidad; pl. -a

behäftad med blemmor

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plötta, = , -ad

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plòkja, =, -ad

Pres. -ar

ploka, bränna ploka

ved (i skogen). 1c. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plòka, -ar, -a, -ad, ploka.

ska du gå mè òk i fèred a
ploka brènn!

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka v.

plòka -a -ad

dæn e et stœ́rt, stœ́rt jœ́le;
dœ́n kan i plòka i la̱sa vi̱s.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part.

plo²ka plo²ka plo²kad v. plocka

pres.

plö²kar

leg² in hö²nan

² fj²ö²ked, so ska

ja² plo²ka na sin.

№ 287.

FÄRS

plocka

Fennigia 3. H. Aroskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plökka, =, -ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plo̲ka -a -ad, p.p -ad,
pl. -ada

pantoffl̲orna e plo̲kada

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plåkpa, =, -ad

Pres. -ar

n. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Vanstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka v.

plòka -ar -a -ad

di plokar i' dom

= plocka i sig.

Imperativ sing. plòka! pl. plòkar!

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plòkɛ, = , ± ad

Pres. ±ar

ploka - àbla plocka

äpplen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

plocka

ploka i stén plocka
lösa (mindre) stenar från
åkern.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka
v.

met. plòka

sin ploka di sæl i'hòb - ad

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plockefitt

plockfett

plockflott

det flott, som man plockade av tarmar och ränta på en slaktad gris.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plockekölne

sb.

plôkafgúlne n.

nerfallna grenar o. kvister
som plockas och användes
att elda med

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plockekött

plökatjejd n. sb.

kött som plockats av
visse organismer i slakten.

ret

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plockepinnar

plòkapìza pl.

pinnar som plockas i skogen och användas att elda med

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plockera

plåkesa -an -or -orna,

kröna som upp-plockas uppkörd potatis.

Öved

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plockesa

pläkesa, f., -n, pl. -sor, -na, plockerska, kvinna som upplockar upptörd potatis. Öved. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåkesa, -an, -or

x plockesa

plockesäcken (ex. av potatis)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plockesa

plökesa; pl. sb. =— or f.

potatisplockerska

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plov, -en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog, plow, -ar s.

-a, -ma,

plaw.

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plov. -en. -a, -ana

Västerstad, Östraby.

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klog
s.

klov m. -a

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog,

plǫw, -ˌn s.

-a, -na,

di kasta ǫp plǫwn

i vǫjn,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog,

plåw, -s.

-a, -na,

plau enl. medd. av Oscar Svensson.

Röddinge

№ 1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw, m.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog s.

plogen 2 a na

№ 289. plog

FÄRS

S. Stum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw, -en, -a, -ana

P. L. 1898. S. Åsum, Tåsö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog,

plåw, -'ar s.

-a, -na,

AI 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw m. ; pl. ~ a

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

plog

plåwana best.pl.

N. f. 71

de första plåwana

de första plogarna (= som kommo i bruk)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw ˈen ˋa ˈana.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw ´an `a -ana

P. L. 1898 Brandstad. Fs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw (ellr plaw). -hn, -a, -ana,

N.J.

plog.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog;

yngre
plo̲w, -'n s.
-`a, -na;
el. pla̲w; (äldre)

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats en 2 a na plog s.

№ 287.

2 plog

Öved

FÄRS

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plår lis mor plog

plog

de stola jåra ydu får

plår

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw, m., pl. pl̊awen, pl. pl̊awa, -na, plog.

Färinge, Vollsjö, Branstad, Åsum.

plov, m., pl. plovar, pl. plova, -na, Östraby, Vesterstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog, s.

plaw, -en, -a, -ana

y. plaw

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaŏ en 2a na plog s.

plog

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåd lin ~2a na plog s.

plog

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog en 2a - plog s.

plog

№ 289.

FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog, ¹an, ²à plog

plog

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plow, -'en, -a, -ana

m.

Yngre dial. -form: den mest
genuina formen torde vara plaw;
denna form finns i Albo hd, i Vamlingbo
och S. Åsum. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plår. plåva

plog. plogar

plog
s.

= plov, pl. -a

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja plöjde plöjt ploga o.
plöjor

plöja

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plogdrätt, s.

plawdrät, -an

= draganordning för plog o. andra
redskap.

(teckn. fig. 13.)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plogfår

s.

plawfår, pl. -ar

plogfåra.

Vollijö. Fäs Ld.

4439. J. Ingus.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogfåra

plowfår, -ˊen

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaphowl, -an, -a TW ploghyvel S.

foghyvel

FÄRS

№ 285. Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogskär

plowfär n.

(d: som . skär färan)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plogsock

plovsa'k -en -a -ana

plogkropp

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogsock

plawsǫ́k, m., -k̲en, pl. -k̲a, -na, plogsock, plogkropp. vǫllsjǫ̈.

plovsǫ́k, Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogsäk, – n

× plogsock

(för ett stycke, motsvarar
skär + sped)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogspets

plowspés

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

plogspets

å. plowspíːs;

– spíːs är sannolikt mindre genuint än – spéːs

han bòːdə fǽːr o plowspíːsə han (= smeden) sätte i stånd plogskär och plogspetsar

Löversta.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogstjärt

plaostärta pl.

handtagsrestånger i plog

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaastäkla, -n, -or (w) (x) plogtaelela

[se plaastœkt]

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Löwestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogvält

TW
plåvelt, -en, -a

högra sidan av
kroppen på en
plog (se länsida)

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogvält en plogvält s.

plogbill

№ 289. FÅRS

S. Åem Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommon

plòmana kol.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommon

plòmen; n. pl. =

Mest i pl.

röda plòmen röda plom-

mon

K. J. 71

Jfr slån

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blömen . -hd. pl.=. -hn. plommon

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blommen

plommon

plommon

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Fersson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommonträ

plommonträd

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommonträd

plòmenatrę

K. f. 71

för plåtråd

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pludder sb.

plǽdor n.

strunt prat

K. f. 71

Tövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pludder

sb.

plúdor n.

dumt prat, trams

lud-plúdor lik dumt prat

T. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladdertorv

plàgdortör

bränntorv beredd av fuktad
torvjord, som ältats

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pluddra
vb.

plǫ̀dra, =

älta torvdy (vid torv-
beredning)

M. kl. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pludra

plǭdra, f. -n, -an pl.,
gyūja, mådd.

vǣjen va i ǣn plǭdra
ēra fi lōz. Östraby. Fö

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pluddra

plöddra, -a, -ad

pladdra, sladdra

Hörsägen som sprang a plöddra:

„den a den e sa läj."

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pluddra
vb.

plŷdra, =

älta torvdy, d:o bränntorv
tillverkas

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pluddra
v.

plödra -a -ad

putra, bubbla etc.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Antcn Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåjdra, =, ±ad vb. * pluddra

knåpa med nyt, "funka" med nyt

ja har srdad o plåjdrad me dé jag/de har suttit och "fuskat" med det

E. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plädda, —, -de x pludda

tala otydligt

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pluddretörv

plùgdretór l. plùdretór

tørv som beredes av fuk-
tij tørvdy, som altàts.

K. f. 71

Jørde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* plumpa
v.

pret. plomp
plumsade, föll (i vatten)

så plomp di nér i fjélen
(om råttor som man lockade att
dränka sig)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plumpa v.

plomm te (pret.)

plumsade tu

"å de plomm te å kniven

ud i en tjöl ... "

s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

× plumpa

plǭmpa (plǭmpor, pl. plǭmpa, plǭmp, pl. och konj. plǭmpe, plǭmped, plǭmpen, plǭmp, pl. plǭmpen; intr., plumsa.

... sa plǭmp Pǭivlen i glǭrvǭl.

Asum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* plumpa
v.

pret. plomp = plumsade

han plomp nér i grödagrýdan

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† plumpa ut

plompa sed / plompor, plomp,
plomped, plompen, plomp) intr.,
plumsa ut, balla ut (i vatten).
stat enter o plomp sed i hasseln.
Kniven plomp sed i glarvet.

Färs hd Åsum. Fs.

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plumsa

Pres. sg. plómsor

åstadkomma ett plumsande ljud

...så (de) plómsor n. ènen på

na ... så att det "plumsar"

i stugan på henne

M. L. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plu²na ~ ~²d x pluna vb

~²r

han plu²na hr

sluvira

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
pluna — — x pluna ~

sora och nicka

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pluna
vb.

plùna, =

stilla och halvsova, slum-
ra lätt, slumra till

han sad o. plùna.
Han satt och slumrade till.

K. J. 71.
Förde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pluna
vb.

plùna, =

sitta och halvsova

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pluna till,

pl̲u̲na t̲e̲ ˌ -ˈar, ˈ-a, ˈ-ad,

slumra till,

ja l̲o̲u̲ o pl̲u̲na t̲e̲ ˈ,

№2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pluma te' + pluna till

ta sig en liten lut, blund:
blunda tio

ja pluma te' lid

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plundra

plònra, =

de ~ pasa ~ på ~ o ~ plònra ~
dom

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plus

plus

om plus-tecknet (+)

Inhämtat gm räkneundervisning.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plustra
sb.

plùstra, =
vara andfådd, frusta
han – plùstrar

R. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåga ~ ~d plåga r.
2 2
~r

so ska du ~ en an

plåga

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåga
s.

best.f. plåvan

gårdsnamn.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part.

plåga plåga plågad v

du ska vel nöta
plåga nom po de
vrsed, de e jo slöt
sup om en.

№ 287.

Tanninge FÅRS plåga

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

Plågan. Lövestads sn. Fäs hd. × plaving

plåvɛŋ-ɛn, -`a, -`ana

inbyggarnamn till Plågan (plavan) gård i Lövestads sn, Fäs hd.

dubbl.

Nr 6871.

Ture Hansson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånbok,

plånebög, – lm s.

plånebögor, – na,

di tuk plånebögen

for sin;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånbok

plånabög

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånebog en plånebøger na plånbok

plånbok

№ 290.

Rödding Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånbok

se x planebok

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånebogen — — s.

ja la jæ̀na
plånebogen, so
dær ska du vel va
vnl

№ 287.
FÅRS
H. Aroskoug 1924.

Femmine plånbok

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånebög, -en, -a

plånbok

plånbok

Rätt plur. 2.

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånbok

plånebög ; pl. — -bögor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånbok

planebog

plånbok

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåster;

plåstor, — 2 d s.

Hår;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåster

plástor n.

K. f. 71.

Sönd

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåsterlapp

plostorlåp

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåstenlapp

plåstorlåp. -en. -a. -ana. plåstenlapp

hun kom ud a la en
plåstorlåp på vinan på me.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plästra

plöstra, -at. -a. -ad. plästra;
även behandla (om sjukdomar).

här va en sjugdöm di kåla för
kålan; där plöstra di sej lita.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåstra,

plåstra – ar, – a,

– ad.

ja han plåstrad

(t) ad fått pu

fäjorn, tör,

585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåstra

plåstra, =

v. hade inte tid o-
ga. o. plåstra med.
Vi hade inte tid att gå
och pyssla med det (med
K. J. 71. bagatellen).

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåt
s.

plaut, -an

yngre: plaut

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåt

plåt, m., plåten, pl. plåta,
- na, plåt, mynt, gällande
33 öre.

brännvinet kosta en plåt
skåbed. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåt

plåt

en ~

myntvärde (17 öre)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåt

plat, -'en, -'a

Nr 6758. Löves'ad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåga v. t.

plåga — plåga

plåga plåga de plåga o lunas

hen mod kvel

plåga

№ 289. FÄRS

S. Åsen Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pläga

pläja, pläga, är ett verb,
som bläa förek. i pres. ind.
plajar (1. plajar) pl. pläja. Även imperf.
han plajar o blo pal.
de pläjar o ga gäled, när
di plar dam for med sled.

Vaasjö. E.

№ 281. Färs hd
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaul en ~a na [2] [x] plajel s.

slaga

№ 289. FÅRS

S. Rum [o]

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plöjel;

plöjl, -ln s.

-à, -na;

staga,

ja har tögd mi

plöjl.

№2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plåjel,

plajl, -ˈn s.

plàjla, -na,

ˈslaga;

di stàˈ, o tásk

ma plajl pu làˈana;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
plæjel en — — x plåjel s.

№ 289. slaga
FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plæ²l el. plæ²la sa × plöjel s.

slaga, se plæ²lahila, fig!

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926

Löfstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåjel liv plåjla na [x] plåjel s.

se plåjel!

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plajl, -an, -a

slaga

x plajel s.

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plæ²lahu̲la-n

x plæ²jélhrilla s.

a. hon̲ól an

b. slaol an

c. plæ²lahu̲la

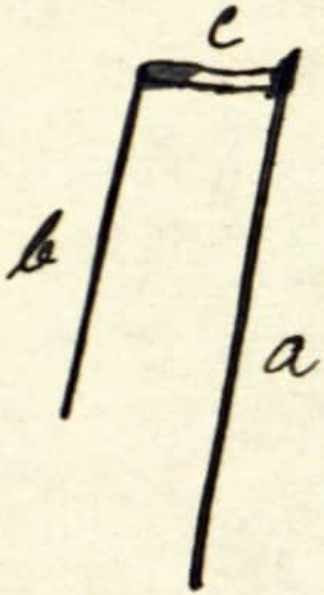

föreningsbandet mellan slagans olika delar. Vanligen av ålskinn.

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. plåt

plåt; pl. -a

fläck på marken; äv.
om mörkare l. ljusare
fläck mot ljusare resp.
mörkare botten (om fog
på husdjur)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plått

plǫt. -en. -a. -ana. plått, fläck

men di kon ente fa

hestana av plǫten.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plåt

plo¹l, m., plo¹ten, pl. plö²ta,
-na, fläck. 1) t. ex. på
marken. Rörned e gult
po en plo¹l. 2) i fråga
om färgteckning. där e
vi²da plö²ta po ryggen må.
(om djurfärg).

Nº 281. Vallsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. plät

plät[1]; pl. -a

(maträtt)

baga, plåta

[1] Trol. sällan använd form

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plätt,

plöt, -ln s.

-a, -na,

fläck,

-- pu di jösa

plötana,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plättar

platta pl.
(små, tunna pannkakor
av vetemjöl).

R. f. 72

Jfr stenkakor

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plättet,

plötad a.

– a pl.

s måfläckig,

di e plötada,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plättet,

plötzd a.

fläckig,

su vå dar nun fö'ga,

sam vå ropötzda,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plätt ig

plöjled l. -or, m. och b.,
n. -led, pl. -leda, komp.
-ledare, -ledast, fläckig,
som har färgteckningar. en
plöjled gris.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plötsad

× plättig as:

flundrsomp. ga den

där plötsade.

№ 287.

FÅRS

H. Areskoug 1924

fläckig

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plättig

plåtad ; pl. -a

fläckig, prickig (t. ex.

om rådjurskid)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjdertörn, – n

× plöjdertörn

ältorn

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plǫ̀dra

× plö̆dra
× pludra

plǫ̀dra tór

älta tov

Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

plöja, plöjde, plöjt

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

plöja, plöjda, plöjt

Pres. -or

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

plöja, plöjde, plojt

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja, o.

plöjja, -or, -de, -t, -d

y. plöja

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

plöfja ; plöjde, plojt

Pres. tg. -or

Pres. pass. tg. plöjas

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

plöja (plöjor, plöjde, plöjt, plöjd, ploj) tr. och intr., plöja.

Jören hären blir plöjdor i hälhöst.

Han e vide o plöjor jo trädan. De plöjde länte med jor.

№ 281. Färs hd

Branstad. F.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

plöja

jag lejor (folk) tru att plöja.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† plöje

plöja², n., -d, utan pl.,
plöjande, åkerns bearbetande med plogen.
Di va el styft plöja.

Ballsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjnad, s.

plöjnad, -ar

= ett uppplöjt jordstycke.

(= plöjning)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Pontusson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjnad

plöjnad, -en

plöjd mark

1952. 4151. S. Åsum, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjning, s.

plöjn|ing, -ar

= ett upplöjt jordstycke.

(= plöjnad)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjning

plöjning, -- en

plöjt fält

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plös
s.

plos. -en

tunga på sko (lädret under ovan-
lädret).

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

focker

påcker

'djävulen, fan'

"a så mana kamm Pöcker

framm ..." s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pocker
s.

pocker

„ vanligt namn på djävulen ".

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pojke,

pöjg, - ln s.

- a, - na,

gosse,

han e lna pöjg.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pojke,

pöug, – Ln s.

– a, – na,

min pöug, du

e för liden.

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polera

polérpa, =, -ad

polérade pret. part. pl.
obest. form

polérade knàpa polerade
(uniforms)knappar

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polis

polis, -en, -or,
-orna
sv.

de, mästa polisorna de
flesta polisorna

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
polkapelsen ~ a na

2 2
polkapäls n.

2
~ ana du va gula

ett slags päls

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pálfa n polska s.

nul l dan ¹⁄₂ n sprö²⁄₂n

poleka

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polska
s.

pälja -an -or -orna

ett slags dans

P. L.

Färinge, Fårö sn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pàlja, -an. -or. -orna. polska

de va gàmeldagsdànsa; de va
kadrìl a pàlja a vals a àlt
mòjalat; a bìrenbòmjan.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polska

pàlfa, -an (sb. sic!)

(en dans)

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polska

pålsa, s. -n, pl. -for, -na, polska, ett slags dans.

Sjuem. F.

Färninge.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

polska

pälfa (sic!) sb.

(en dans)

Jfr. pälfa, -an (!)

nu e. dän pälgan

spröjzan Nu är

K. f. 71 | dn polskan spröjs.

Sörde | en, Övs. nu är

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

polska

det eder, det un- ub.
danstökat (avklarat).

K. f. 77
Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslin

pastelin (genus 2)

K. S. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslin

postelin, n., -et, utan pl.,
porslin. Vallsjö. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postelín ed porslin s.

№ 289. porslin
FÅRS

Sövdl H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinshuvud

porlínshø, -ad

(näml. å tobakspipa)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinskopp

påstalínskópa pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pöit

pöit, -en

a sa gvornäta di i en pöit

(vid stadsresor fordom).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port

port, 1 an

har du skådat
porten? 2 Har du skjutit
någon för porten? 2

M. f. 75

port, vapn. pi-
tum i st. f. + port.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd 1-s.
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port

pórtan best. sg.

(yngre form; genuin form i Sydsk. är pårt)

J. J—s.

de skùda pórtan. Man

skòt trà'rigel fór portan.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. sf. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port lin 2a na port s.

№ 289. port

FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port an ²a na port s.

lok op ²ana for me

port

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port. -en. -a. -ana. port.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port

port, -en

inköpsport

Rep. pär. form: gemint : p@rt.

1-s.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

port

port, -'en, -'a, -'ana

port, -'en
M. f. 78

Obs. port är genuin form och
port neg. pl. -/-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port

port, -an

mènan fén ijman pórten

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port.

port, ˊen. ˋa, ˋana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port en 2a na port s.

glun 2nte o 2ovna
i en for vos.

port

№ 289. FÄRS

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port

fȯrt, m., fȯrten, pl. fȯrta, -na, fort.

Allmänt. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port

port, -'en, -a, -ana

du skola skjuda

pórten om kvällarna

de skulle stänga rigeln

för porten om kvällarna

Den genuina formen torde vara pårt

J.-S.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porthammare

pårthämara

överstycke till port; ordet
kanske inlånat (se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

portlucka

portlåga f.

genomgångsdörr i inkörsport.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. g. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porträtt ed ~ or bra porträtt s.

porträtt

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porträtt

fotträff, n. -träffen, pl. =, träffar, porträtt, fotografi. Ja fe dödas fotträff, när ja fula ålali år. Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post

post, m., påsten, utan
pl., post, bref-, paketpost.

Härstorp. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* post

post, m., pōstən, pl. pōstə, -na, post, benämning på en pump.

hun stō vɛ pōstən o pōstə van. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pastlen post s.

l ~ len komen dä

post

№ 289. FÄRS

S. Åsen Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

past tin

post s.

har ~ tin kömad vdå

post

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× post

past. -en -a, -ana. pump.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1066.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pàsta, -ar. -a, -ad. x posta,
pumpa.

pàsta vàn, pumpa vatten.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× posta

pö²sta (- ar, - a, - ad, - ad,
blau i n. , - a/ tr., eg. posta,
ull. för pumpa.
han pö²sta var i kre¹gzen.
Sum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postlåda

postlåuda , -an

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postman

postmán, -an

brevbäraren

Nr 5214. Ö. Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pastmän an

postman

brevbärare

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post

päst, 1 an
M-f. 78

där röva dr dén pästen

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post,

pøust, -'n s.

han fi'ff mæ pøusten.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pàrot/a, -ar, -a, -ad

× posta

pumpa

pàrta vár

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postlåda

postlåda, -n

brevlåda

han stod vid postlådan

lade vid brevlådan

M. d. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
pota n potor na potta s.

krukа

№ 289. FÄRS

I. Areus

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potta
s.

pɔ̀ta -an -or -orna. potta,

rattkål.

sìda po pɔ̀tan.

№ 1006. vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potta
s.

pò̲ta -an, -on, -orna

liten spann el. kruka; natepotta.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potta
s.

pɔ̀ta -an -or -orna

nattkärl

behövor han sẹ̈da pɔ̀ pɔ̀tan,

eller behövor han gå pɔ̀ hûsed?

7051. Tolånga, Fårs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pås̊ta n pås̊tor na potta s.

potta, krukа

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potáska

pottaska s.

pottaska

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potáska n pottaskea s.

pottaska

№ 289. FÄRS

S. Ågren

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pottekrus

pò̲ttekru̲s. -hd. pl.=, -hn,

pottekrus, krus som rymmer en pott
(1/3 kanna)

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potäkus

pò̲tȧkŭ̲s. -ed

bringare.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pottahus

pål²akrås, n. -et, -ed. pl. =, -kr,
dickskrus, litet ler- l. pors-
linskrus, som har två öra och
hvaruti svagdricka dricks.
Jousjö. Vanstad.

pål²akrås, Fräninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pottkrus

pò̀tekrȕs, n., pl. =

litet ler- el. porslinskrus med ett öra

et pò̀tekrȕs.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pottkus

pò̀takùs, -ah, pl. =, -an

dickskus, litet ler- el. porslins-

kus, som har lår och kvarn

svagdricka dickes.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd

P Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 pôtakrus ad pottkrus s.

dær stø et ~ pø bøllad.
de drak dr a 2ål

krus med svagdricka

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potemakare

pålemågark, m., -n, pl. =, -rna, krukmakare.

Gränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pollmakare;

pùtemagare, -an s.

—, — na,

krukmakare.

i pùtelugnen kade

bòt en pùtemågare,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge

№ 1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prat

prat n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prat

prat n.

gàmeldàs prat
(gammalmodig) dialekt, de
äldres ord och uttryck

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prata

pràtta, =

Pres. =ar

Pf. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prata

prätta, =

Pres. -ar

han - pratar - kalkåmska,

for - nta - hämsan

ska - forstå Han pratar

"kalkomska" (obegripligt språk),

för att inte hönsen skall

förstå. R. f. 77. Sörk

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prata

pràtta, = , ˋad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

prata

so~ prà̀ta ~ hàn so~
dà̀bad (med tappt nåsa)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Aresskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prata

prå̀ta -a -ad

han jik té̲ dom a

prå̲ta fö́r dom .

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prata
v.

prå̀ta -a -a -ad

han e så glå̀ va prå̀ta

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prå̀ta, -ar. -a. -ad. prata

(Låneord: jfr. snå̀ka).

ja tyt̲a de va en snål gå̀ba, han
va so trè̀vli a prå̀ta ma. (näml.
Lovrau)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pratstund

pratstónd

(Rikssprákets form med Gud-
substitution)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pratetund

prätestöj

vi ska gå ej å ha en

prätestöj.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matstund

prätestöj, - en.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

precis
adv.

prasis

hans gravplas e prasis nar en
komor ey om fjorke lédana.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

L. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

precis

prɛ̂sis, adv., precis.

prɛ̂sis e'd iffe hwen.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prasís

precis adv.

precis

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prɛ̈sis

prɛ̈sis

precis

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

precis

prasís

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

precis

han va prasís lia

rædz han ver precis lika

ut

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

precis

presís

Vanstad

Nr 7097. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pråsks [2]   precis

precis

ja ved [2] ente dæ pråsks [2]

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

precis

precis

precis nu

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prækja
v.

præ´tʃa

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika

prǽtʃa , =

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

predika
sb.

práka, =

n. sf. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~prata~~ predika,

prɛ́ʃa, – an s.

predikan,

di jɔ́r sɔ́na

prɛ́ʃɔr,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~präka~~ predika

präʹtja, -ʹar, -a, -ad.

predika;

han kan präʹtja

so;

№ 1587·1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika

präʃʃa, =

nels-ólsan han e präʃʃa
i-ʃʃörʃʃan. Nils Olsson*)
han predikade i kyrkan.

*) En präst.

n. f. 71.

Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikan

prǽtza

en-prǽtza en predi-

kan

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. 8. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika

prǣfja . gngr. prǣka . -ar. -a. -ad.

predika .

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

præsta — d predika v.

prästen ska gå sal
— på bondgården

predika

№ 289.

FÄRS

S. Aronsson

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika
v.

präfja

Vanstad

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika (r)
s.

predíka, -an

han jåra en sår fín predíka,
so di rént ìgna.

den genuina formen ä trol.
préfja.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prädikor pl. predikan s.
(prädikor)

predikningar

№ 289. FÄRS

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× predika s.

präʌffa, f., -n, pl. -ffor, -na, predikan.

di laʌ'd aʌd i präʌffo:rna.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika

1
präffa (-ar, -a, -ad, -ad, bloū
i n., -a) intr., predika.

Vouvjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

práʃʃa ~ ~d predika o.

~r

predika

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pkǣʃa, —, -d predika v.

predika

FÅRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prøka prøka prøkad prøddi
prøkar

dɛ e en prest dɛ prøkar
bøde i blentarp o støde

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925 predrika

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika(n)

× präka, s.

präfja, - an s.

- a, - na,

predikan,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikan

präjsa

en grän präjsa en

vacker predikan

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pr̊æka, -n, -ɔr predikan

predikaw

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924 Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikant

predikånt, m., -en, pl. -or, -na, predikant.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikstol en predikstol b.

predikstol

№ 289. FÄRS

I. Asum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikstol

prækastål, -ln.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikstol

predikstol, -en.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikstol

prästfestöl, -en

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikstol

prǽstǽstòl, m., -en, pl. -a, -na, predikstol.

Fränninge, Vocksjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pröja

v.

prèja

tycka om priset.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prejad

prèjad

lurad

han ~ bler ~ inte prèjad

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× peka
v.

pièga -ar -a -ad

peta, sticka, o.d.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× preka;

prèdʒa, -ar, -a, -ad,

peta, rota;

prèdʒa ɛnte pu

hɵ̄d; hɵ̄r;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× preka

prèdza -a -ad

peta. sticka

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* peka

prẽdza (-ar, -a, -ad, -a)
i ti., påta, peta. sẽd
ẽnts o prẽdza hol.
i jnti, påta.
di fu¹ta i²zentiŋ å²ned
in pẽdor o prẽdzar o vi²rkar.
Fråninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prega ~ ~d x preka o.

~h

kan kom ta o ~ st.

~jad

peta, sticka,
peka

yrga redd.; germ. fonn
prègja lenne belagd. 1.1-s.

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prega ~ ~d x preka v.
~r

dul kvänh ha ~d ull
~jad prn

preta, sticka
Nyare utt.: Ml gemina är prägja.

№ 289. FÅRS

S. Grundt Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× preka
vb.

prèdja, =

peta med ett spetsigt före-
mål, en nål, en pinne e. d.

ja - prèdja - nér - ad.

Jag petade ner det.

K. J. 71.

Sv?

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× preka
v.

prèdja -aa -a -ad

peta, sticka

1949. Nr 4802. Brandstad, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× preka;

prèdza, -ar, -a, -adv.

peta, sticka lätt;

han dùr o prèdzar i

jädrn me sin fjäp;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pře̋dʒà, –, -d   ˣpreka

peta

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

preka av

prędza åw (-ar, -a, -ad,
åwprędzad, -a) tr., påta
af, pr.

pélarône prędza de máren åw
o ha ti spåléspibor.

Tränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peka upp

prẹdja åf (– ar, – a, – ad.
apprẹdjad l. – ad åf, – a/
tr., påta upp.

... ²bäja ¹gårdan o prẹdja åf
²tẹ̈sa.

Åsum. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× prekepenn

prèdʒəpèŋ -en

pekpènne (i skolan)

1949. Nr 4802. Brandstad, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x prenodat

prenödad l.-or, m. och f.,
n. -dad, pl. -dada och -dade,
utan komp., utspyntad,
utsirad.

Hon vö förklebön som
vår sa prenödada.

Fränninge. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× prenoda
v.

prenóda

utsirad)

Nr 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× p(e)separert

separ'ert l. -or, m. och f.,
n. -'ert, pl. -'erta, separe-
rad (om mjölk). Höjligen
individuell.

separ'ert milt.
ett par separ'erta slädar.

Gum. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pers
s.

pers. 1en

broms i mölla.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressa

pærsa, =

pressa kläder

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressa

prèsp, =

trycka samman

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressbom

prɛ́sbɔ̀m -en

en hopsnickrad tving i bådekvarn.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressjärn

pärsajärn n.

(att pressa kläder med).

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressjäst

presjést -en

di hade jo sàmenfálad brø, for
di hade liàsom ènte presjést.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prässjäst,
prästjäst, — hm o.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd.

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

presjést an

pressjäst s.

prässjäst

№ 289. FÅRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prövat, -ad, — x provet

klosett

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prick;

pröff, -'ln s.

-'a, -na,

han har ln svårt

pröff i fjad,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prick

priff, m. prissen, pl. priffa,

– na, prick.

nu e'd ret po prissen.

dær e priff po nyad.

skad du priffa po tofad.

dær e nøa priffa fråninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pick
s.

pretta, -an

den svedas en svårtor prétt

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pricket adj:

prickig

prickad

"aredo rätt, prickad o lätt må hold i bägge ändar"

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk.
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

priffe

prìfa

i bet. skålm, gynnare

dè va en fìn prìfa dèn.

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pringelarad
a.

pringelérad, neutr. =

utsirad.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* pringelerad

prizelérad

utsirad (t. ex. med utskärningar och snideri; om ett tråkar e. d.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x prigla
s.

pl. prèglor

= utsirningar, ornament

hèsegsjöror me prèglor på.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pingla

prinzla (- ar, - a, - ad, - ad, - a)
tr., genom anbrakta orna-
ment ! ss. utskärningar i trä,
målade figurer o. d., sira.

smorfödden va sa pirad o
prenodad.

sjelären jo träskona skule
va prinzlada me gärta o tilit.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* prèjlad
adj.

prèjlad, n. =

mönstrad, utsirad

di skola ha smorfö'd mé dom,
a dén skola va gránt prèjlad

/k smörfot

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pringlad

prìglad; pl. = -a adj:

utsirad; t. ex. om tràckor,

som àr prydda med små

mässingsstöm med gula hu-

vuden

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

* pringlad

de var pringlade med
vrt. De voro utstirade
med vitt (om lertallrikar).

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 prinsens knapa

2 prinsens lenappar s.

prydnadsvaxt

№ 289. FÄRS

S. Asun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pris

pris, -ad, -or, -orna

veropris

den, -na, -na, -narna

den, -na. Det berodde på

hurudana priserna voro.

n. § 71. / den, -na, billat

pris. Det var

billigt pris. Ramsäla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pris 1:n pris 5.

1:n ~ 5:ms

pris

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pris

pris

här e sån dålig pris

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pris

pris, -ad

varupris

han - ga - lita - á

pa - prísad. Han sänkte

priset en smula.

N. f. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Södra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pris

pris, -ed, -er, -erna

varupris

et. höjt pris ett högt pris M.fl. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× privathudda

privåthöda

för en viss ändamålsenlig skjul (tillfällig sening)

en-privåthöda trelvsöan (avelsuggen)

M. f. 87 Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

proçessa

presésa -a -ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

processmakare

prosessmägare m.

processlysten person

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prosess

prosa's -an -a -ana

el. -or, -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

profos an — — profoss s.

profoss

№ 289. FÄRS

S. Åsun Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

profoss

profo$\underline{s}$, m., -en, pl. -or,
-na l. -a, -na, profoss.

Allmänt. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

promt

prompt adv.

han vill — ha avsé

promt

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

proppa

pròpa , =

han har propad bålan
fol han har proppat ma-
gen full K.F. 99

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

proselyt

proselýt – en

anv. i bet. "original"

de va en proselýt

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frost

frosten 'frosten'

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prostan 2 a na post s.

prost

№ 289 FÄRS

S. Asmund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prostlan 2a na prost s.

prost

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost

prost m.

R. g. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost

prouust, -n

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost

prost, -'en

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prov

prov n.; =

(prov pro° typer o.d.)

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prova

prùva , =

anstålla prov med nåt

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prova

prå̀va, -ar, -a, -ad, prova,

volägga prov.

han prå̀va två gånga hä̀r

(om en som tåkte klockarekallet)

Vomb, Färs hd. · I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prova

prȧva , =

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/ɲɔva

/ɲɔ̀va -ac -a -ad

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prova

pr̀a̲va , =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prøvdag

prøvdå¹, m., -n, pl. =, -na, profdag.

di bejærde¹ nam ti præst po prøvdan¹, men di va ænte nok². Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prudentlig

prudentleli

ordentlig

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pruta
v.

pruːta -ar -a -ad

han pruːta me me; ja vɛlɛ
hå fæmti krɔ̀nor, mæn han vɛlɛ
èrte jí me mer an ~~fæmti kronor~~
fortifæm. C.J.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pruta

prūta (-ar, -a, -ad, -ad,
blaū i pl., -a, -anes)
intr., pruta.

hun e ālltid ba prūtanes

Sum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prùta

prùta , =

M. f. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Aresioug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pruta av

pruta åw (-ar, -a, -ad,
åwprutad, -a/ti., af-
pruta.

did som e åwprutad,
did e betrält, ordsp.

han fick lid åwprutad. Åsen.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryd
adj.

pryd

allför fränkänslig. (lånord)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fryda v.

fryd d (fra.)

'fryntad'

"å sänn jen va så fri ä fryd
sänn dränjen skolle ligga i"

S. 29

Nr 6170 Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryda

pryt ~ óp

prydu upp

dé hade ~ pryt ~ óp

kåren det skulle ha

prydu upp karlen

M. f. 87 Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prydnad

prȳdnad, -; pl. =-or

Kyn. -lån.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pygel

pyl

de va nån sam fråde se

for pýl

Västerstad

Nr 2-1 b Färs ho

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prygel

pryl (genus?)

aga.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. prygel

pryl

han fik pryl han

fick prygel.

M. y. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. prygel

pryl, ¹en m.

knölpåk, käpp

bära på en ma-prylen!

Bära på honom med

käppen! Jfr ×ekeprygel

N. f. 7 R.

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pygel

pryl . pygel.

kroppsarga.

Dén gózen ble dær sangéad
iblan skólepágana: di fekk pýl,
han hadde en sólty, a han tó dom
fram te katédoren a dær smórde
han dom én ekte en án. A. B.

№ 1006. Vomb, Fäs hd. 1930.

(Se skolbarnen kalla varandra för
tännen kruken Nilsson c:d 1960 (.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pygel

pryl, m., prýlen, 1/ plur. pl. pryggel; 2/ med pl. prýla, -na, påk.

allm. Fs.

de va nån som fride se for pryl.

Västerstad.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryl

prygel s.

prygel

№ 290.

Sofia Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~prygel~~

pryl

so skola de op
o ha prýl av
hènom. Så skulle de
upp tíll honom (godsägaren)
och ha prygel (bönder emellan
R. J. Fl. Nr 290. Färs hd
Lovde Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~prygel~~

pryl

han ~ fik ~ pryl a ~ nær -
ten han fick prygel av
nåsten (piskan)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryggel

pryl (best. form ej belagd)
Ej neutr. Se andra ex.

Ja pryl få stryk / o så
sàh de áltid de skola
ha tör pryl och ta å sada de
alltid, aü de skulle ha torr
pryggel (d: ordentligt med stryk).
M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pygla

pryla (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., prygla.

pijorna tog på låfoden o
pryla' nem på hälsingens.

Åsum (Barleja) Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pygla v.

pŷla ~a ~ad

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prygla,

pryla, -ar, -a, -adv.

di pryla na,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryggla

pryla, =

du skola - pryla per.

De skulle prygla per.

K. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~prygla~~

prỳla, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

pryyla

hum - pryla an - stór,
kråfte kär hon pryglade
en stor, kraftig karl

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pɑyl
s.

pɑyl ˈɑn, ˈɑ, ˈɑnɑ

stöˈn

№ 51 b Långaryd, Färs hd
O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prygla;

pryjla, -ar, -a, -ad v.

Jöstryjm pryjla tatrana.

№ 2878'1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pram en

pråm

s.

de ältä torven = en ~

(gl. = pråm)

torvjordsgrav, gjord av trä

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pråm

fram, m., fråmen, pl.
fråma, -na, fråm.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fram, m., [1]fråmen, pl. [2]fråma, -na, fråm.

[4]Fräuninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pràmə, -ar, -a, -ad, prå̊mə,

befordra med prå̊m (pram) eller

fäja.

di hade èga brö̲r fö̲r, di fek vä̲

fö̲r a prämə fö̲r.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prop ed

pång s.

vinkeln, där längarna
stötte samman

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pkoj, 1 ad, — ping

gång mellan bonings-
huset och längorna

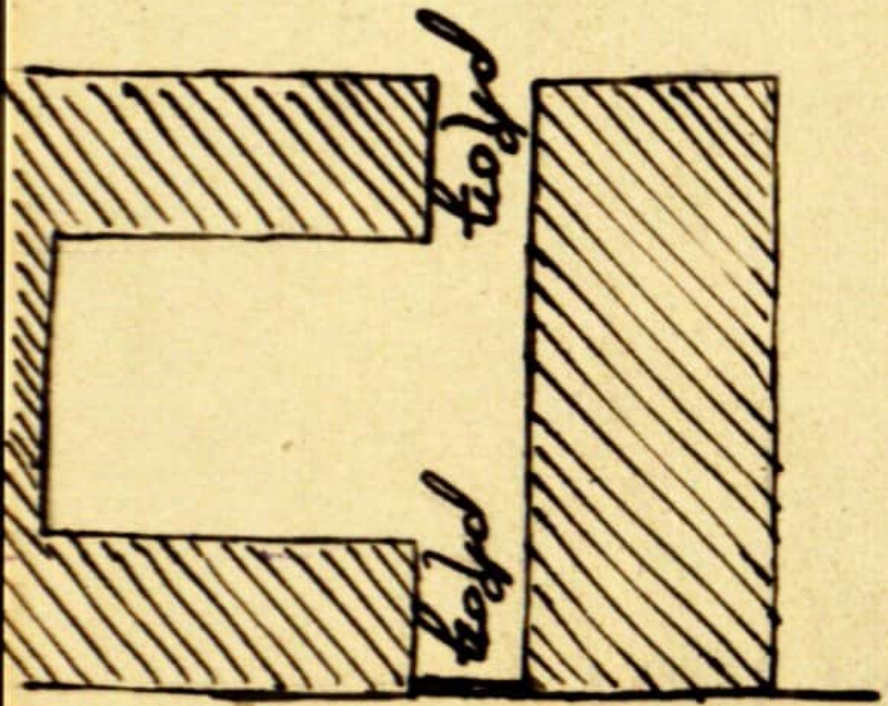

№ 285. FÅRS

Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

H. Hallqvist 1924.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prånga

prå²ŋa (-ar, -a, -ad, -a) intr.,
många.

hɑ̈ prå²r sa måŋa o prå²ŋat
mɑ̈ pil.

Pärstorp. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× prånge

prånge², m., -n, pl. prånga, -na, trångt rum, liten inskränkt plats, bostad l. tomt.

de behöll båda² en liden prånge² pl.

Kärrstorp. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× prånge

prònga

prång, smal passage

en smål prònga K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pröja — trol. mask.

× prånge

smal gång mellan två hus

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*pränglare

– prö̀zlare
kräm̀are, handlare
i sogr som *ko-, *svin- och
*ökpränglare ; se dessa ord.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påsa,

prȯ̀ȯ̂usa, - an s.

- ȯr, - na,

talgljus,

di stȳ̀fte prȯ̀ȯ̂usor,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präsa,

präusa, - an s.

präusor, - na,

talglius,

di stygfta präusor,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pråa

pråa pl. -or

minde d. enklare talgjus.

Venstad, Fåvang hd
Ragnar Iversen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~gråsa~~

gråsa; pl. = or ö. sb.

läng talgdenk som ome-
tades fast vid väggen (ca
3 dm läng).

n. ö. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 prås̊or ra pl. x påsa s.

talgljus av enklare slag.

bomullsträda, dopp-
pade i smält talg
d. v. s. talgljus av enklare
slag.

№ 289. FÄRS

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prǻsa, -an. -or. -orna. prǿsa,

enklare talspr.

„di hǻde bomullstrǻa, so

dǿpte di dom nǿr i tǻlen."

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pisa

präusa -an

enklare talgljus

enl. T.H.

1948 Långaröd, Fäs hs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präsa
s.

präusa, pl. -or

mindre talgjus.

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pråsa

pråsa; pl. -or sb.

långt smalt talglius, talg-
dank

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× måsa;

prøusa, -an s.
-or, -na;

talgljus;

di stöbte prøusor.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präsa

präsa -an -or -orna

mindre el. enklare talgjus.

vi jörde präsor när vi slajta fär

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~präsa~~

präsa i pl. -or
smalt talglius, talgdank

K. J. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pråshållare

pròshòlara

slags gjusstake (se fotosamt)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präsehållare

präsehållare

ljushållare av järn.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präka,

präʃʃa, -ar, -a, -ad v.

predika,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präka,

präʃa, -an s.

-or, -na,

han jör gräna

präʃor,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präka,

präfja, -an s.

-a, -na,

predikan,

han fördr gräna

präfjor,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präka,

präʃʃa, -ar, -a, -ad v.

predika,

han präʃʃar i klöstr

o bʊrʃʃa,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präka;

präfja, -an s.

-or, -na,

predikan,

kan kålor bra

präfjor

№2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präka;

präfja, -ar, -a, -ad v.

predika;

han präfjar i börfja

ösl

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× prästestol,

prɛ̀ʃʃastɔ̀l, -ln s.

-a, -na,

predikostol,

prɛ̀stɛn fɛ̀ʃʃ pu

prɛ̀ʃʃastɔ̀lɛn.

№ 2913 Björka, Fårs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

prèktə; pl. ˈ-a

praktig

han har tad prèktia

skòlor han har gått igenom

utmärkta utbildningskurser

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präktig
a.

präkti

en präkti fjörkans fjänare

(om P. Wiselgren).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präktig

präkth, -ad

en - präkta kå en

utmärkt ko

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

präktig

en präkti tid

en utmärkt god tid (ekonomiskt sett)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prèst

prest. -en. -or, -orna

äla hår ja en bög om

prèstorna

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästen 2:or nu prästen s.

2
prästen blomstergren

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925. 2:präst

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

präst

uttalet prästor hört 2 ggr hos M. f. 78. Möjl. individuellt uttal. / här v e v flér brögada höga an v prästans det finns fler brokiga hundar än prästens (tuletån). M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. A[illegible] 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst:

prest. -en

ga fram for présten = bli konfirmerad.

de va en höga prést

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst

prest, -en, -or, -orna m.

prästen han. Heda.

Nels. Olsen. Prästen han

heter Nils Olsson.

m. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Ahnebrink 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prest. -en. -er. -erna. präst.

läsa för prästen (undergå konfirmationsundervisning)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst

präsˈster (pl.)

ˈpräˈster

ˈdär vä bs präsˈster å anna

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mäst II

jo. ja véd mor tàla om
de va en sóden bä mäst,
vìselgrèin.

9. f. 1870

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mäst II

sålonpa mäst = Sallerups mäst = kyrkobenken i Ö. Sallerup.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst

präsester (pl.)

'präster'

"männ sånna prässter e här emte nu ..."

S. 85

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prâst

prest, -en, -or, -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästen — 2 — ovanpästs.

prästen

№ 289. FÄRS

6

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst

prest, -en, -or, -orna

m.

prästorna du slås

nästa prästerna de slås

inte (s: utdela ej stryk)

K. g. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost

prest, m., prästen, pl.
prästor, – na, prest.

allm. Fs.

frälsningspräst vid dam.

Vollsjö

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst

prest, -en, -or,
-orna
m.

lesa - för - prästen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästbonde

prèstabǫ̀ne, -an

anentator av prästgård eller (såsom i Östraby) annekshemman.

de va jo prèstabǫ̀nen ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prèstabòne. -en. prästbonde.

prästgårdsarrendator.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästdagsverke

prästadagsvärk, n., -et, pl. = -en, dagsverke som en nader prästgården lydande torpare har att utgöra.

Fräninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästdotter

prästadotter f.

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästdotter

prästadöttor f.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästdottern

prèstadùtor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästdräng

prästadräng, -an

dräng hos en präst.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
l. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästerskap

best.f. prästerskåpet

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästeståndet

best.f. prästerstånd

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästfolk

prèstafólk n.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästfolk

prästafolk l. prästafolk,
n. -, -ed, pl. =, -en, prest-
folk. prestfamilj.

dita e siffrelat prästafolk.

Rödinge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästfru

prästafru -an -or -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 prästafrul n prästfru s.

prästfran

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1/ prästfru

prästafrù, J.-fruvan,
pl. -fruvor, -na,
prestfru.

Alm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästfröken

pl. prästafröknar, -na

om ogifta prästdöttrar

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prèstagå̀r , -an

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prèstagåun, -en
eller prèstagår, -en
vard. = prästgården i Västerstad-
men också = ämbetshemmet i Östraby.

ja ha fjènt hèr i prèstagårn

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prèstagåur, -en.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prästagår -en

vanstа prästagår

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prèstagår -en, -a, -ana. prästgård

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1008.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst gård

prästa gården

prästgården

"när de kom ti prästa gården."

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prästlagår, m., -en, pl. -a, -na, prestgård.

Ja ha en tjos jo hin sijen prästlagåren. Fränninge Fs.

fränninga prästlagår.

Fänninge. Vollsjö

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård II

som hän ser vid i en

prästagård !

Obs. obest.-form i emfatisk kontr.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård III

han tå sål imåd prèstagåan

om kåde Bostrom i Fårmingc, som

själv övertog prästgårdens jordbruk.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd.
l. Ingers 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prästagår, ˋ — ˊ an

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästhusmon

prästahusmän, m., - len,
pl. - män, - hn, torpare, inne-
hafvare af en under en präst-
gård lydande lägenhet.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkall

prästakål. -ad
kyrkobetjänst

kan så allti, od hänsas prästakål
va ènte så brå som brårens
klòkarekål (kyrkoh. bruman i Högsrör
om brodern. kantor bruman i Västerstad).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkappa

prèstakápa -an -or -orna.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkappa

prästakàpa . pl. -por, -na
prestkappa.

Allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. prästkrage

prèstakråva pl.

en ört (Chrysanthemum leucanthemum)

Nr 6738. Löves'ad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. prästkrage

prästakråva

krage hörande till en präst's

ämbetsdräkt

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästakrave

prästkrage

prästkrage

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkrå̀k

prèstakrégad (best. sg.)

(förklenande om präst)

där va̲n̲te plás̲ te̲n̲

prèstakrégad

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prǎst- lǎnga

prèstalǽya -an

lǎnga tillhórande prǎstgǎrd

Nr 4413. Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästlön

prästalön

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

prästlön

Å. prästalön

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästlön

prästalön

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Arestoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästlön

prästalgn -ln. -or. -orna.

prästlön.

[1928] Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präst-apick

prèstapick

ac an Typha

(Meddelat av H. Pihl 17/8 1950).

Öved, Fårö hd. 287. H.A.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästpiga

prästapiga -an, -or, -orna

piga som tjänar hos prästen.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* prästspråk

prästspråg m.

prästen

M. f 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästtredel

prästasädal

åldersbetyg

K. f. 71.

Sorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästson

prèstasòn, -an, -ar, -arna,
prästson.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästson

prästa/sön m.

l. ~ – sön

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästson

prèstas&n m.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mästasäck

b.f. mästasäcken

Fr 4439 Vollsjö, Färs hd

Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prăst-săck

prèstaséff, -an

i egentl. bemärkelse: säck där prästen förvarar sin tiondelåd; mest i talesättet:

e de nåd som e bönalöst, så e de prèstaséffen (sagt på tal om prästens nänighet)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästtös

prästatös f.

prästdotter

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästval

prästaval -ad. pl. =, -an

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästval

prästaväl, n., -ed, pl. =, -en, prästval.

Allm. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästänka

prèstaækjfja -an, -or, -orna,

(ytligt prèstaækjka). prástänka

den han bòde, klòkemágare

pérsen, de va en prèstaækjka a

bòjde av fósta bòrjan.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästänkekassa

prestænkekåsa -an

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pröva

prō̲²va (- ar, - a, - ad, - ad, - a)
fr., ²/präfva, ²/prafva.
²/ja ha prō̲²vad dē̲n kā̲¹ren
mer ē̲n ē̲n gang.
²/hn skū̲²le rē̲²na o prō̲²va de
skō̲¹na sa tī̲t. Vallsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalm

sålm, s., sålmen, pl. sålmor, -na, psalm. allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalm

salm, -en, -or, -orna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sàlmebǫ́g

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö. Kärrstorp Färs hd

I. Ingers 1975–79

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sålmebög, -en, sålmebögjor eller
-böjor, -orna, psalmbok.

de står vrst i gamla sålme-
bögen, en kan leda öp ed dæ.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sàlmebǿg -en

tildes sàlmebǿg

1950. Nr 4802. Brandsted, Fars hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sålmebög, f., -bn, pl. -bögzor, -na, psalmbok. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sålmabåg. f., -en, pl. -bögjor, -na, salmbok.

Från Finninge. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sålmebåg. -an.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sàlmebǫ́g. -en.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sålmebög, ½ – 1-en

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 salmebog psalmbok s

2
ja ha salmebog o
testamánta

№ 289.

psalmbok

FÅRS

Sv Fårö H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmvers

Sàlmevàis,

genes gj'ant., men teoligen rentt.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

packel

pókla pl.

hått i betyd. 'bulnad efter

bromsstyng'

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puckelryggig

pökelrygdzad

puckelryggig

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pudding

bȯ̀dɛŋ. -en

hos resp-talande: bȯ̀dɛŋ

jfr budding i gamla receptböcker.

1952 4802. Brandstad. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pudel

púdla pl.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pudra

pùdrja, =

(Nyare ord)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puff

poff. 1en

en möbel.

(i en auktionsannons fr. Färs härad
tecknat poff)

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påfortlen 1 a nal x puffert s.

mindre eldvapen,
pistol

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puffert

påffort

(en slags) revolver

Nr 6758. Löves'ad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pugga,

puga, - an s.

- or, - na,

groda,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kugga

kùga -an -or -orna

groda.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pugga;

pùga, – an s.

– ùr, – na;

gröda;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

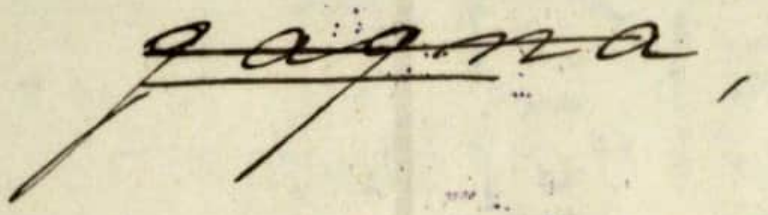

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*pugga

pòga, ˋan, ˋor sb.

g.

groda

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pöga n pögor na[x] pugga s.

groda

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pugga

²
pöga, f.,-n, pl. -gor,-na,
groda: rana temporaria.

²
dær e en hop o pögor på
¹
gravstenen.

Tousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 x
pöja n or na pugga s.

2
de e pöjorna som
1 2
skriger borte
7
fjared

№ 287.

groda

FÄRS

Grenninge H. Arnskrud 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×pugga

pògga ; pl. ~or, sb.

~orna

groda

pògorna dr. pàra ~s2.

Grodorna de parade sig.

Jfr ×skralepugga

n. f. 71.

Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fugga;

fùga, -an s.

-ˈ-ˈor, -na;

groda;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pöga n pöjor na x pugga s.

groda

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pugga

pögfa, -an, -or sb. f.

groda

R. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pugga;

pùga, - an s.

-

-òr, - na;

groda;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pògk, -an, =or *~~pugga~~ f. sb.

groda

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* puggehall

pògehat; pl. ---a sb.

sump (flygsump o. d.)

K. f. 99

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puggehatt

pùgehàt pl.-a

svamp som växer utomhus.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x puggepebling.

puggpabbley, -lin s.

- a, - na;

grodyngel.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puggepåvling,

pùgapøvlen — hn s.

— a, — na;

grodyngel;

tōr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puggepebling,

pùggapèbley, – ler s.

– a, – na,

grodyngel,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Niis Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puggepebling.

puggpöbl, - ar, - na; el.

puggpöbl;

grodyngel.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x puggepåvling

sb.

pògapp&wlixa pl.

grodlarver, grodungar

K. f. 71

Jorde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× muggspöke

mågapöke m.-a

grod-yngel.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x puggespi,

puggespi! - 2d s.

problem,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*puggespi;

puglespi, -ln s.

grodslem;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puggespy

pōgaspi, -ad

samling av grodlarver i vatten

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fuggespy~~
sb.

fògespé n.

ett slags vatten vårt
(d: av mùsa och fjär och
sånt i mossar och kärr
och dylikt).

R. 6. 7.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puggespy

sb.

pògespì n.

ett slags

grön alger på stillastående

vatten.

pogespì da. vat. mást

2 - tòragrå vorna pogespy

förekom mestadels i 2

N.f. Fl hälsheterna efter torrtäkt

Lovde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x puggespy

s.

poggespi.

blom med grodägg liggande i vatten.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 x
pöglehatt lin ~a bal puggatt s.

svamp

№ 289. FÄRS

S. Stenn

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

poghöed

(poghöd)

× puggbunnd

mit poghöd dærhemma

skällsord

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
padda, padde, padd, en — x puggpadda

grodyngel, även
använt som skällsord

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
pöglapoulz en 2 a na s.
x puggpoplänz

grodunge,
grodyngel.

№ 289. FÄRS

S. Åsen Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pl²ugen *puke

ädstad i bagstugan

de²n fjölna i pl²ugen i

bryd²dstugan

Långarö²ds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† puke

fnöga², m., -n, pl. -ga, -na,
liten af sten murad ugn,
hvari man eldar då malt
torkas i mältan l. då lin
torkas i brytstugan.

Frånninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* puke
sb.

puga (genus?)

den del av bakuga, som
skjuter ut framom husväggen

K. f. 99

Nr 6758. Löves'ad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x publ s.

2 pigor, -d, —

utbyggning från bo-
ningshuset med
bakugn

FÅRÖ

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

xpuke

puiga, – n

eldstad i bytstuga

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*pull

pol, -en sb.

det välvda taket i en

bakugn (av kupol?)

Jfr *bagarugnspull

R.f. 72

... jör, som er hadan läft

på pålen jord, som vi ha-

de kagt på pullen

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×pulla
sb.

pòla g.

trädstubbe (jämte roten)

Jfr ×ale - o. ×ekepulla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pulma
v.

pàlma -a-ad

bara stått, grata.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulpet

pulpét -en

gammaldags skrivbyrå med nedfällbart
lock (sekretär)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulpet

pólpét -en

gammaldags möbel; byrå med snett liggande nedfällbart lock, som kan användas t. skrivbord (= sekretär)

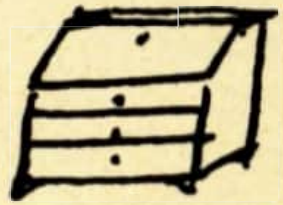

den gàmla polpéten ble ituslàn.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulpetslåda

pulpésLåda -an

låda inuti pulpet se d. o.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pump

fɔmp, m., fɔ̄mpen,
fl. fɔ̄mpar, -ar, pumps.

Dɛ̄ vɑ̄ lɛ̄ fɔ̄mpar i hɛ̄lvetesgrɑ̄ven.

Bransta d. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pump

pump, -an m.

vattenpump

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Torde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pump

pomp, -en

vattenpump

K. f. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pump

ponp, -en

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Arestoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa
s.

pomp. -en

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa
v.

pòmpa -ar -a -ad

pompa vá̲n

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa

pumpa, =

Pres. -ar

pumpa vatten

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pöppa -an -or -orna, pumpa.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pampa

pumpa

pumpa, pumpade

han pumpa luft i påtana

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa

fɔ̊²mpa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., fumpa.

fɔ̊²mpa van.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa

pl.

pùmpa, =

Pres. ¯ ar

pumpa vatten

K. f. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa

pòmpa, =, -ad vb.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* pumpen
adj.

pòmpen

pumig.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpmakare

pàmpamàgare, -en

tillverkare av träpumpar (om dylika
i Göinge härader)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pönsa, pönsas + pumsa

sy, sticka, skomakeriterm

i skola pönsas tvärs

över allihop

(man skulle sy tvärs över

sula och allt).

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fyn,

fyn, – ld s.

småfisk,

di fäf mäst fyn

i ådan.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

poʒ. ½d. poʒ. ½u. pund

(20 skålpund = 8 ½ kg.)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pos pund

pund

dar hö sju pos flesk

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pund

fɔŋ, n., fɔ́ŋɛd, pl. =,
fɔ́ŋɛn, fund, lispund.

dɛr va fi̯ra mɑ̄rk bɔ̄rtɛ
fɔ ɛt hɑ̄lt fɔŋ.

№ 281. Färs hd Jousjö. Fs.

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pund

pɔ̄z n.; pl. =

vis vikt (enl. uppg. = 7 kg)

Jfr pundbröd

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

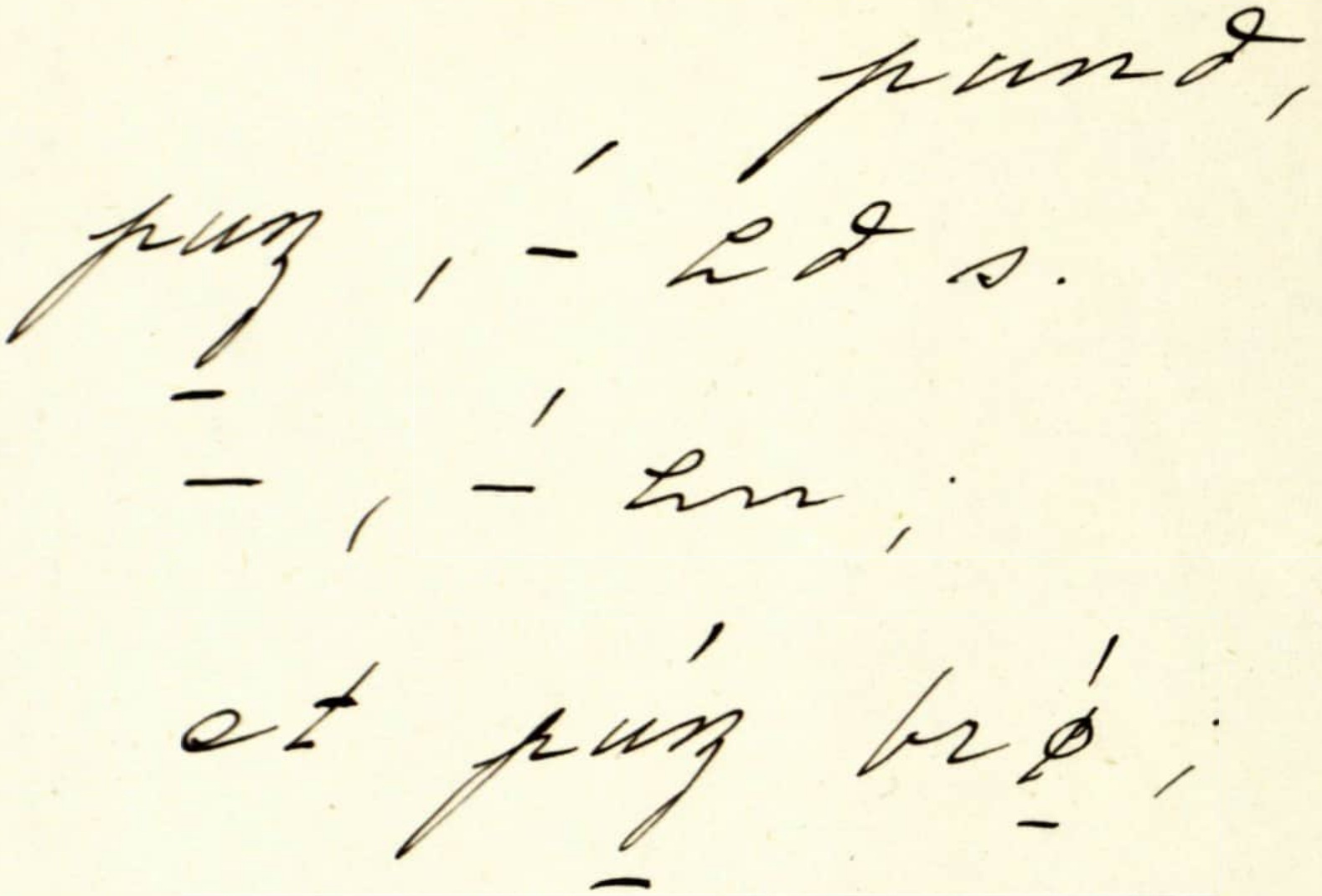

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pund

1 lodig. = 20 skålpund
= 8½ kg.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundbröd

pàzabrø n.

brød som väger 1 pund.

d. v. s. 7 kg.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I pundskåpa

pàzaſèpa

Jmfr.: tòrſa for. pàza-
ſèpa tröska mot viss andel
av den utröskade gram-
målen. — tòrſamånen
n. ſ. 71 | han. tårſ for
pàzaſèpa Jröſk-

Ramsiön.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. gumdskäppa

karlen han tröskade

för gumdskäppa

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Aneskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundskäppa

pöʒaʒ̲ɛ̀pa. pundskäppa. en form
för tröskemäns avlöning fordomdags.

di task pöʒaʒ̲ɛ̀pa, d. v. s. för varje
uttröskat pund sål fick tröskemannen
en skäppa i lön.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundskäppa

pàzaſàpa

Trol. om viss del av ut trös-
kat spannmål, som
tröskkarlen erhöll.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* pundskäppa

pòzaʃɛ̀pa .-an

t.Bskemannens lön in natura.

t.ex. 1/14.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1928.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundskäppa
sb.

pàrzaſèpa

I utt. tòrſa for-pàrza-
ſèpa tròska för pund-
ſèpa, vilket enl. uppgift inne-
bar, att tròskkarlen som hör
erhöll var tionde tunna utbrö-
kad pål. M. S. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundskäppa
s.

pòzaʃèpa

att tröska för p. = få ett pund (poz) för varje uttröskat skäppa vid slagtröskning.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pung

pung, -en

läder- l. skinnpung

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

punkt

pånt. -en. punkt.

den höjaste pånten.

Nr 4151 I. Ingers 1

1923. S. Åsum

Fär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

punkt

pαzt

i bästtigare mål: pαrt.

1 -s.

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

punkt

pozt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

purjo

pórja

purjolök

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/
pörjo

purjo s.

purjolök

№ 289. FÄRS

S. Ståhl

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pyn

pyn, neutr.

= mört

Ilstorp. Fäs hd. 1.1. 1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+pyn

pyn. -ld. pyn. -n. x ~~pjun.~~

mört.

Vomb.

№ 1006 Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ fyn

fyn, geaus obestämbart, oböjl.,
förek. bloū i pl. i fyn,
dråhtig, om hundar. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pyntad

pyntad

fin och städad till klädsel

... rät, so pyntad o-

brå ganska pyntad och

fin

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pys

pys. -en. -a. -ana. pys. litet barn

(användes både om gossar och flickor)

hem blå ma en pys (= blev rädd)

№ 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pys

pys, -en, -a

(torde kunna användas både
om små gosser o. små
flickor)

Samma bruk i akterled av 1-s
på flera orter i S. Sk.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pysa pyste pyst pysa v.

pysor

de pyste op

svälla upp, koka över.

№ 289. FÄRS

S. Aum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pysa pyste pyst pysa vb

pysor

koka över, se
surmulen ut

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† fyslig

fysled l. -or, m. och f.,
n. - led, pl. -leda, komp.
- ledare, -ledast, porös,
lös, jösande, t. ex. om jord,
ost, m. m.

Fränninge. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pysla ~ ~d pyssla vb

~ n

~ om

pyssla.

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pyssling

pyslinga pl.

Den närmare betyd. gj. an-

teckning

(ett slags folktrons gestalter)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyssling;

fyssleg, - en s.

- `a, - na;

dan vå fyssleya

ugor sayan;

№2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pyssling

fŏ²ŭ²slĭz, m. -zen, pl. -zŋa, -zŋa, pysling; (tros som bor i ett berg l. en backe.

fŏ²ŭ²slĭzana hå²da po²rbu¹t fŏ²ŭ²ga me en i to²rp.

Anm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pysslingspråk

pysslingapöjg, m., -en, pl. -a, -na, bon af pysslingarsmåväxta troll, som ha sin bostad i berg l. backar.

"De e min mowors båkaöla" sa pysslingapögen. Åsum. Fs.

N.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pytta

pýtta, -an. -or. -orna. "pytta".

kóna (användes mest av barn och till barn).

dær kómor en pýtta.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kytta
s.

kl. mätor

bot. = Bellis perennis, tusenskön

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pytor

pytor

[kallas ofta små blommor i trädgården, i synnerhet tusenskönor]

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

på

på

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde Rödinge

№ 290.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pɔ̃ på prep.

pɔ̃ sl²fed ² d²n² sóknen

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925. på

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

på tvärt på tvären

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

på

jå minsann fek
han skúd pron jènast
ja minsann fick han skott
på honom (d: ræven) genast
(d: lyckades han genast få
ræven ihom skottet och
skjuta honom) / snöfallen
R. f. 71 / låor på dom nä-
stlemmet finner på dem (om barn)
Söder

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

på

(Om tid)

på fréda på fredag, om
fredag (instundande fre-
dag). här kåmor
brygdzara på fréda
hit komma byggeriut kåren
på fredag.

K. f. 71

låvde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

på

ja tänkte inte så
mycket på det jag tänkte
inte så mycket på det

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

på

et kvårt pas slåks.

En kvart över fem.

de var som de hade

rùged-pjön. Det var, som

det hade rukit på

K. f. 71. honom / de e

Lögn i hålsen pa.

Lorde di. Det är lögn i hal-

sen på dig. Får ht

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

på

En, som där gick
en kånna på, en, som
där gick åt stöp
på. En (brännvinslagel),
som det gick en kanna på,
en, som det gick på
K. f. 71 stop på Fris Ld
Lorde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

Julkmästaren tar'n åt
ga'n på'n. Rykmästaren
vågade inte ge sej på'
hon-
nom.

K. f. 71.
Tovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på
prep. adv.

po

hitta-pó hitta på

K. f. 72

po-dgana på ängarna

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

på°

(prep. adv.

bárken på

lágen: lindens bark

N. f. 71

på márken om morgonen

K. f. 72.

grógen på lágan grunden

till gödslágen K. f. 72.

to lágga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

på

Han e inte
mä pjäd Han är inte
med på det.

K. J. 72
bära på en mä prylan!
Bera på honom med kappen!

M. J. 71 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pu

på

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

pu (po), pu

ja ~ hɛtor ~ ɲ̀te
pú ~ nú̀d jàg tàr mej
ingenting fö́r

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

på

ja ble inte klog på det
jag blev inte klok på det
ja tänta inte på jag
tänkte inte på det

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ögo- bügen på- hógen
under hundens buk / de-
tsènta bráa- púd de förtjä-
nade bra på det

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Aresskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

han kom på ryggen på
på en häst han kom
upp på ryggen på en häst

N. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på prep.

på

"sla di öl på stolajunnet"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pai

sa tyttjor jä de blev
et tväg pa dom.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I på blott tryckt. på

på tryckt: o. tryckes.

på i bland ff. enklitiskt n och d.

den hade inte vi på-

dom. det hade inte vi

på dem (d: hålla på framför-

ten av betande kreatur)

den ena tjusen hem har

n. f. 71. / en häst, som

hem rör på.

kanske

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Pr.

Den ena dörren hon har
en häst, som hon rider på/
so~ stämde~ de jo~ nón~
gång, o~ då passa~ fyllen
på o~ pröva. Så
stämde de ju nä-
N. f. 71. / gon gång (d: med flo-
ren. hasen e. d.) och
då passade fölen på att dä.

Ramsäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

på

han hulda lid pún.
Han hörde litet (något) på
honom. (över honom) / han
förstå se púd. Han förstod
sig på det / da vré. jo på
vägen. "det vred jin på vägen"
(: vägen krökte sig).

N. J. 7 / Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

ja' lar sèla på' dòm. Jag
lade sele på dem. /

de hade sèla på'si'
én da. De hade sele på
sig under en dag. (om nyss
fästas, som skulle köras in.)

M. f. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

po (starkt r. o. svagt r.)

han ~ gar ~ pó ~ ~
älvastrúgad han ar-
betar för brinnande livet

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vänstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på°

s. 89

pau

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på:

han slø for stårt på =

var alltfør stouslagen.

jå, dan e ènte sa mèed a fara

vil på.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på prep.

på

"ti tag på Hansans hus i

Vånna ..."

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pa (blott starktryck) pa°

pu, po (svagtryck o. trol.
å. starktryck)

po ~ den ~ ena len elor ~
den ~ andra pa° det ena eller
det andra sätt

6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pa

pa°

pa°

№ 290.

Riddinge, Fars hd, A. Axelsons 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bedja
påbjuda

pɔ́bø

ha gɔ́t a pɔ́bø = ha gott påbud.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påbröd

pabrǫ́ , n.

anv. i bet. "påhå"

do har ja gǫ́t pabrǫ́

hum hada gǫ́t pabrǫ́

Nr 4413 Vanstad, Färs hd.

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pådran pådragen adj:

hon va so ~.

påklädd

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påfund

pafóz n.; pl. =

et. brá pafóz

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påfø̂z. -ad. påfund

de va mit ét påfø̂z. (Pertyr).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x måg
s.

måg. -en el. mågg etc.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* påg

pågˍ, -'en, -'a, -'ana
1. gosse, pojke. 2. son.

han spˍla lˍid, pˍågen.

vi han vad pˍåga ihˍop
pˍågen e jˍätt ma pˍian, so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

parjo

1 1
pårjo, m., pårjowen, utan
pl., purjolök. Tånninge. Fo.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× spurregräs

spŕagrés n.

åkerspergel, Spergula arvensis.

Kallades äv. spárgal spergel

(lt närmare n. dötta ord.)

för odlat som fodervärt.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ purregrås

porregrājs

spārgel

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× punet
a.

pàːad, reuta. =

rufsig

ja blaːi réːint pàːad i'
hàːdad

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× purig

pörad, adj., × purig, oredig i

håret, ufrig.

kärna e pörad a rädi. (1928)

Färs hd. I. Ingers 1930. Vorms.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× purrig adj.

pòrad

rufsig i håret

R. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

purrig.

pàred; n. =; pl. ˋ-a

gris, kultej i håret

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Aresköug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*purrig

adj.

pårad, -n.=, -pl. =-d

burrig i håret

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pussel
sb.

pósel
skånt, upptåg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part.

2 2 2 pussla

pösla pösla pöslad v.

pres.

2

pöslar

№ 287.

2

Åsbo pyssla

FÅRS

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pussla

pɔ̀sla -ar -a -ad

pysla

ja har gɛ̀d lɛ̀ta a pɔ̀slad

dɛr hɛ̀mavɛ̀.

Vomb

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pussla

vb.

pùssla, =

~

småpyssla med nåt

han ~ jekt. o ~ pùdda o ~

pùssla han gjekt och pyssla-

~ °

tade och småpyssladel

pussla ~ mé nud pyssla méd

nåt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nysseling

pöslez pl. -a

underjordisk, dvärgartad varelse.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pusta

pùstja, =

Å. ta sej en vilopaus
under arbetet.

han står o pùstar
lid han står och vilar
sej lite.

D. f. 72. Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281.

/pusta

pû̲sta (-ar, -a, -ad, -ad
bloɛ i n., -a, -a̲nes)
intr., 1/ pusta. huen
sâ̲kar o pû̲star bo nol
o da̲, men ha jo̲r 'ed?
2/ hila en kort ɔtund ju
ad hämta andan efter ansträng-
ning. la̲ ɔ̲fzan pû̲sta tî̲da
grâ̲ne. Asum. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pusta ~ ~d pusta v.

~r

~r fa stana o ~ lid.

pusta, tämta
andan

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pu̲lsta ~ ~d pusta o.

pu̲lstar

vr̲ fa̲ ta̲ o ~ l̲i̲d

pusta

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pusta

pùsta, =

Av. ta sig en vilopaus un-
der arbetet

N. ö. 71
Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pusta
v.

pùsta -a -ad

han lau a pùsta. - " va
fàtas dé ?" sa han té rom.
(en klok gumma på besök hos en patient).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pusta

pàsta , =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pusta
v.

pùsta -a -ad

också i' bet. taga fans i arbete.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pṳ̈dà, -n, -ok² puta

huvudkudde

FÄRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puta
s.

pùda -an -or -orna

kudde.

№ 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puta
s.

pùda -an -or -orna

dyna, mindre kudde

P. L. 1898. Fränninge, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puta

sb.

pùdfa, =an, =or, =orna

f.

med stoppning försedd del av t.ex. en sele; det uppstoppade överlädret på visst slags träsko; ävv. äldre benämning på (hårt) stoppad kvarndudde

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puta

pùdta, pl. -ar sb.

stoppning på tråsko över

fotens vrist

Jfr tråskoputa

N. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hu. o. Arcskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x puta
s.

pùda -an -or -orna

mindre dyna. kudde.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puta

pu̲da, ʒ., -n, pl. -dor, -na,
puta.

Åsum, Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puta

pùda s. sb.

ngt uppstoppad, t. ex. en
kudde, en puta på rid-
sadeln etc.

en stór, stòpad
pùda en stor, stoppad
ridputa.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd Tolånga.
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puda

liten huvudkudde

↗ puta
s.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× putestopp
sb.

pùdestòp n.

madrass i gammaldags sängutrustning

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*putestopp

pùdestòp n.

med fjäder stoppad kuvud-

kudde

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puteträsko

pùdetréstko pl.

träsko med stoppad part
ovanför vristen

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pudevar

pùdevår n. sb.

² ²
ongaūsvar, överdrag

till pùda, dvs. en garnka

hårt stoppad kuvud-

kudde

R. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x) x) pettevar

pùdevär n. sb.

2 omgärdning, 2 överdrag till

puda, dvs. en garnska

hårt stoppad huvudkud-

de.

x) läs: pùdevär.

K. f. 71.

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putevar

pùdevår n.

överdrag till pùda, d. v. s.
det tyget närmast sitter
på, när man lägger till tängs,
"madrassvar".

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

< puds

S.

ob. pl. puss puls

s. 99

= upplåg, spratt

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putsa

pu²tsa (- ar, - a, - ad, - ad, - a/
tr., eg. putsa; göra puts,
spela någon spratt, narra, lura.
di²na a²ndra kan ku²na pu²tsa
ha²rlemånen.

Branstad. F.

Färs hd

281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putsa

pòsa, =

pòsa gaværed putsa geværet

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* putta
v.

pɔ̀t̲a -a -ad

knuffa

pɔt̲a tɛ́

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pulla;

puta, -ar, -a, -a adv.
stöta, knuffa, slå till;
han puta na mot
i dåmen;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*pulla;

pùta, -ar, -a, -ad;

knuffa;

han pùta ti mej;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ putta v.

pò̀ta, -ar, -a, -ad. ˣ putta,

knuffa, stöta.

han sɛ̀dor óp om nɛ̀torna a

slår me a pò̀tar me. (ant. 1922)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*putta
vb.

pôtta , = , -ad

knuffa

-as pass. inf.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puffa
vb.

pàta, =

knuffa, stöta till

pàtas knuffas

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pytta sb.

pútor pl.

tuenstkonor (Bellis perennis)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*puttakrus

pàtakrùs n.

ursefär 2 dm högt cylinder-
formigt krus med ett öra

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× putten
obj.

pàten

mittlynt. stött.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potten -o- x putten a.

förargad

ellen pott:

ja e pott på dè.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pótor pl.

x puttar pl.

Bellis perennis

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pultra

fŭ²dra (-ar, -a, -ad/ intr.
och impers., fultra.
nu fŭ²dras vå¹ad.
de fŭ²dra i gry²dan.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulltråsko

pùdetråsko pl.

tråsko med stoppet över-
läder

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pycke
s.

pòffe. -ed

lekaken.

ffòba poffe te glòtana di
kan lèga me.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

adv. å prep.

på : koet vuk. även i stackton!

vi passa på

han sad öga på santläns

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~pojke~~ ×

pöug, -en s.

-a, -na,

pöugen har tåt

nyfzalan,

Stäby.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påg II

Anorsvéns pâug.

Anders Svenssons x pâg.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd.

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påg

pång . -an . -a . -ana

gosse . pojke . äv. = (unken) som

dare äin husólonska , som har en

páng mä se (mintenäig)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pågabläa

pågabläa, -an

pojkvasken

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pågabyxor

pl. pàgaböjsor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pågasnöra

s.

pågasnöra pl. -a

ung. = pojkvasken, pojkbyting, skälleord.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pigiven

pojken, m. och b., n. -jed, pl. -jena, begifven på. han va sa pojken me o driffa.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pågå-år

i inˌna pˌågaˌår

= den tid då jag var "påg".

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påhitt

påhitt; pl. — / — or

påfund, dumma påfund

de hara so mn i på-

hitt för de ha så många

dumma påfund.

Nr 290. Sövde, Färs hd

R. f. 71 Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påhitt pl. ~or påhitt

påhitt

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påhäng

påhæŋ

ha påhæŋ = ha främmande för sig

(r 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×pråk

pog, 'en, 'a, 'ana

gosse, pojke; år, 'son'

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

en-fårh bèlle

tr-pæg

till pojke

K. f. 72

x prik
sb.

en förfärlig krabat

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påk

pɑ̲g. ¹ɑn. ¹a. ¹ana

gosse. pojke

P. L. 1898

Brandstad, Fkd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pang, som pang + påk

pojk, som pojk, när jag var pojk

hör jag och vet

som pang

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påk

pl2g ˈen, ˈa, ˈana

gosse, pojke

P. L. 1898 S. Åsum, Fårö bd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pågen — 2 a na x påk s.

Nr 289. FÄRS Jojke

S. Arwidsson

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pɔ̀g. -ɛn. -a. -ana × pɔ̀k,

pojke. gosse.

pɔ̀ga! nɯ e de mɑ̀d.

pɔ̀g, du kan ble olyʃɛli.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påk

paŋg, -´m, -`a, -`ana

pojke

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pôk

pɑ̄g, ˊ-en, ˋ-a, ˋ-ana

m.

pojke, gosse

en ~ ōj pɑ̄g

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påk

pɑg ˈɑn ˈɔ ˈɔnɔ

gosse. pojke

Fäsinge (söder), Vollsjö,
ö. Kärstorp, v. Brandstad

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påh

¹pōg, m., ¹pōgen, pl. ²pōga,
– na, pojke.

²pōgana dø, men løsorna
¹lōvor.

Pärrstorp. Fg.

№ 281. Färs hd.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påk

påg, m., pågen, pl. pågar, -na, pojke, gosse. Östlig. Östraby.

påg. Vallsjö. Branstad, Åsum. Färingt (s.). Ö. Karstorp. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pågen 2 ~aina *pålk s.

pojke, son

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pojke + pöik

pöug, – ln s.

– a, – na,

ja här bo:a

ln pöug, gosse, pojke

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pråk

påg, -'en, -'a, -'ana m.

gosse, pojke; äv. son

so- har - ja - én påg

så har jag en son

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~pôk~~

pâg, -ˈen, -a, -ane
sb. m.

pojke, gosse.

Isl. 'son'

två pâga o. två
tîsor. Två söner och
två döttrar.

N. f. 71. Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pihabit

2
pågabild, m., -en,
pl. -a, -na, pojkbit,
pojkvaskeer.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pik-bleje

pägabläje. -en.

skällord (bläje = kil)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pågabäl

pojkskarker

+ påkbälg

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pågabeln x pålkbälg

o din jävla ~!

pojkvasker

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pöikabälg

pägabéle

pojkvasken.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påkbälge
sb.

pàgabèla m.
pojkvasker, pojkspoling

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

A.-f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pängada, i mina pängada
2 påskdagen

då jag var pojke

dä va i mina pängada

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* pàk*drømel

pàgadrømel -en,

pl. -drømla, -ana.

skällsord.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påkdrummel

pàgadrömeal m. sb.

pojkdrummel

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ät. s. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påkdrummel

påg̲adrǫm̲el, m., - en,
pl. - m̲la, - na, pojkdrummel.

Allm. Fs.

№ 281. Färs hd

I er Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påhdrän

²pögadrön, m., – en,
pl. obrukl., ett en lindrig
sorsdom innehållande epitet
på en pojke.

¹en izmäri ²pögadrön.

⁴Tränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påkfan

pågafan

pojkfan

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påklädd

påklädd ; pl. ~ ~ a

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† påskhälm

pögafälm, m., -en,
pl. -ra, -na, pojkskälm.

Ja tröde pögafälmra häde
lad nöjzelen

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pågasnpke n

x påleanöre

pojkspoling

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† pikpslank

pågaslängk, m., -en, pl. -a, -na, pojkslusk.

hade hon inte vad fördor, så hade hon inte gått så med en pågaslängk.

Tranninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påksnöre

pågasnöre m.

morgars, pojkvalp

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pålsuta s.

pågasänge, -n, -a

-"- -snöra, -n, -a

pojkspoling, vasker

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Vaustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pågatos 7.

pågatos's

flicka som leker med pojkar

på Tosnäs

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Sk
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pågavulen × påvulen – vulden

han va do so –

lik en pojke

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påkaår

pägaår, n. pl.

pojkår, gossår.

i mina pägaår.

Öved

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×påk-år

pågaår, -en (pl. tant.), s.

×påk-år, gossår, pojkår.

i mina pågaår = då jag var pojke,

Nr 4151 I. Ingers 1

1930. S. Åsum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påkår

pågår², m., singl. obrukl., pl. =, -hr, pojkår, gossår.

i mina pågår². Öved Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pöla,

pöla, -an s.

-or, -na,

fästing hos får,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pàle
s.

pàula M. pàula

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pål

pålk, pl. ~a m.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

m. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pål n påla na påle s.

di hadde dom nidna
på en pål i fjöbo o
pisa dom

påle

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~pål~~ pål̊e

pål̊a, ~ en, ~ a, ~ ana

m.

N. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pål
s.

pàla pl. -a

de e et par pàla a en stàga i

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förkna

förigna (- ar, - a, - ad, - a/
tr., förkna, förvänta.

ja förigna od de kon
fort ijin. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsagris

påsagris, m., -en, pl. -a, -na l. -grisor, -na,
eg. påsgris; gris som i
följd af bråck har stor
testikelsprung.

Den ene va en påsagris, men
ja fila' nam idån; ja tog
et par nest för tärmana.

Ågum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~påsagris~~

pòsagrísa pl.

gris med pungbråck (vid kastre-
ring kunde blåsa den ena sid-
nen utskåras)

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsagris

påsagris

gris med pungbråck

N. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vänstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsatt

pósát

p.p. av sætta pó = sätta på,
anbringa.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

pûse. -en

åv. i bet. säck

han hade en stôr läg pûse

han bär på rýggen.

(om en gårdfarihandlare).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2
pose ova na påse s.

dær va jo den
i
posen va hade
2 2
jodnu; kvne va
2
ikke ta den?

№ 287. Påse

FÅRS

Femsjø H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsk

påse

påse

di oa dom mɨd ma am

påsk pam ryggen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

pùsa pl.

l. pùsa

de hàda lòmporna i
pùsa de hade lumpen i på-
sar (om lumpsamlare)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsk
s.

pùse, -en

vi' skole ha en puse kàgon
av nom (mål.-bagen)
L.

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

pås·e, -en (pus·e 2.)

ha sått brö i pås·en = ha satt
samvete

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pås n påsa na påse s.

där har vad en kåga

dln ~ n

päse

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pùsa

påse

pòsen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

pùsa, -an m.

pùsana best. pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse;

pûsk el. pûzk, -kn s.

-à, -na;

"z" tôz; i Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

påsa -an -a -ana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse I

pûːsh, m., -n, pl. -ar, -na, påse.

hun mårte ta pûːsen o
spåpen. vallsjö. Fs.

pôːsa, Fleninge, se II.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

pùsa -an -a -ana.

äv. kåsstorp.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

päse
s.

pùsa . M. pùsa

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp Färs hd

Ingemar Ingers 1972–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

pùsa -an -a, -ana

sa jetj dan hûl på pûsan

Även pòsa hos samme individ.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

pòse -en -a -ana

en fíner pòse

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pùsa. -an. pùsa. -ana. pås

på slùtad sÿda di sma pùsa.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pòse . -hu. -a. -ana. pöse

Västerstad

i Ingers 1930. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse
s.

pòse pl. pò:sa

också i bet. mindre el. medelstor säck.

de kom dit me sina pò:sa o
fick mà:ld.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pàse

pàse

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~påsagris~~

påsagris

gris med pungbråck

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 påsagris, -en, -a

puss - 2.

gris med bräcket

FÅRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

pàsagris

Pl. pàsagrisor

ja - hade - fad - två

pàsagrisor.

K. f. 71.

Jövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påsagris

pùsagrìs

gris med pung bråck
(vid kastrering kan blott
den ena testikeln utskäras)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Aresk:oug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påsittare

pasídare, m.

hört i följande ex.:

han hade mànga dùtra, (dèn,) för de
va en pasídare.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pàsittare

pàsídare, m.

skàllsord om man med många barn och tåtk emellan dem.

han hade màŋa dùtna dén, for de va en pàsídare.

4413. Vansta, Fårö hd

J. Jagers 1947. v.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Yttrandet av den troligtvis kyrkoherde
Cedenberg i Löddeköpinge, som under 27 års
tid fick 32 barn i ett och samma gifte.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsk. 1 kn. påsk.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påska²

påsk s.

när e ad ~ i år?²

påck

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påska

påsk 5.

nær ɛ ld ~ ɛr?

↓

nær är upr.-form i M

genuine är nær.

påsk

№ 289. FÄRS

S. Svenn

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påska

påska

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påska

påska, f., -n, pl. -skor, -na,
påsk.

Ovanjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskaftan

påskàtan

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskafton

paskaåtan, m., -en,
pl. -åtna, -na, påskafton.

Vouzjö. F3.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdag

påskadå, m. -na, pluralt, förk. bl.t. i best form: påskdagarne, påske- och annandagen.

pousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdag

paskadå¹, m. -n, pl. obrukl., påskdagen.

Den paskadån¹ glimor ja ¹ ²
länte på lång, på lång ja ¹
lövor.

Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdag

påskadå

K. f. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskadåna . påskdagarna.

de va bägge påskadåna.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskajälle, -ld, -l, -ln, påskgille,

ett gillestorm byns ungdom gemensamt
tillställde under påskdagarna.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskina

rosina

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsklilja

påskalilja pl.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t pistäft

jo¹feft, n. ¹- -ed. pl. -or, -na,
projekt, förslag, afsikt.
di va² hi²nas jo¹fftar od
ja² sku²le ja²la o o pla² me
i¹jäl. Åsum. Fs.

Folketym. för projekt!

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskägg

pàska ägg, pl. =

di hade màulada pàska ägg

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskägg

påskaägg

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskägg

påskaägg pl.

n. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pàskaägs, -ad. pl.=, -an. påskägg

hönarna di' fick pàskaägs.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskälilja

påskalilja, -jor, -na, påskliljor.

Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskmat

påskamåd, m., -dn, -dar pl., påskmat.

Skålemästaren fick påskamåd 1 dag.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskägg

påskaèdz, n., -ed, pl. =, -en, påskägg.

Vollsjö. Fs.

nar en farja påskaèdz i hösmülje, da bliye de gùla.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskägg

påskaäg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pòsa Gùiga, -an. pès-sjuka

Västerstad.

I. Ingus 1930. 4829. Fars hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påssjuka

påsa fåga f.

R. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påssjuka

pàsasjúga

Uppgavs vara en svinsjuk-
dom; t. ex. avsäj meddelar-
sken en misbildning av tes-
tiklarna.
da. va. svínen dær- x)
hada - pàsasjúga
K. J. 71.
Lunde x) som

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påstå

pastå, -står, -stå, -stått, påstått.

di pastå dä skola kryva nygna
ijenom en fjälahämn.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påstå

påstå

Pres. sg. -ɨr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påstå

postá Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

å. gör gällande

sмén han - orla - postá

dr - tá mìad våra pro -

skóna. Ímeden han ville göra

gällande, att det slet mycket

mera på skorna.

n. å. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påstå

parta

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsavante n påsavanta na
påsvante

bälgvante

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~påsvante~~

pùsavånta m.

vante med särskilt rum
blå för tummen

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsvaute

påsavànte, -n, -a

lätt vohal 2. i pån 2.

bälgvaute

FÅRS

№ 285.

Vaustad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsvante

pòsa vånta m.

vante med särskilt rum
blott för tummen

Jfr fingervante

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsvante

pùsavànte; pl. = - ¹a

vante med "finger" blott för tummen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påta
v.

pò̲da -ar -a -ad

de pò̲dar som kan va en sò̲'
jèk a pò̲da. (om ett äder)
kum ha̲de kùns kum jèk a pò̲da
me.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påda — — påta v.

— — gära

M gemina'm pùda.

renda gårda från
ogräs

FÅRS

№ 289.

S. Åkum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pùta

pùda -ar -a -ad. påta

Lærarn fik hær ùda a pùda

(kànl. i'tin åker)

Verb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påta
v.

pèda -a -ad

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påda

påta

påla

vi skall gå på da

ma at å

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påta, v.

pùda, -ar, -a, -ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påda ~ ~d påta dk

~r

~ gåra (rensa, luka)

jåta

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påta

pùda, =

småpysla med nyt

han, jek, o pùda

o pùsla han gick och

"pötade" och småpyssladc

Lövestad, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påta
v.

påda

påta

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påtagen

pótàn

ertappad med, förvunnen till
ett brott.

han - bytte - ja - pótàn - méd.
Han blev ju ertappad med
det (= ett mord).

n. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påtagen
adj.

påtàn

ertappad med nyt olovligt,
t. ex. tjuvnad.

Jfr dråldor × drålld ds.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påtagen

påtagen

utapped.

ble påtagen.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x o
gråting
sb.

pùdrga pl.

flyglarver i kål

... nar - dær - gjŏ -

pùdrga - i - fsyd. Nár

det gick flyglarver i kål.

N. f. 71. Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påting
s:

pùdig . pl. -a

flugsarv.

flésked sàltas étort sált for
dar inte skule gà pùdiga i ed

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pkting

fùdɛŋ, - ɛn s.

- ɛ̀a, - na,

mask i flāsk,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påting
s.

pò̲dɛŋ . pl.-a

spyflugans larv.

Nr 3321 Fränninge Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* påting
sb.

pùdrja pl.

flugelarver i kött

där va pùdrja av

fiskyded.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påtyngsel

fotlyzsel, m., -en,
plan pl., tyngd, börda.

Ja men hade di inzen
fotlyzsel aw me.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pål

pæjl, m., pæjlen, pl. pæjla,
– na, påle som är satt
märke på agt.

hær staa pæjla dær grûben
ska gaa. Östraby. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pål

pojl, -'en, -'a, -'ana, m.

liten påle.

Västerbotten.

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pål
sb.

pèlen best. sg.

tjuderspålen

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 281.

× pål

pel, m., pelen, pl. pela;
– na, påle, t. ex. tjuderpåle,
påle såå som märke, skillnad,
gräns.

forlat me: ja dro åf åla
pelana for fforra.

Da e sat pela da gruben ska
ga. vaesjö

fagl, östraby, västerstad. Fs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pål

pèlsa, -ana pl. sb.

tjuderpåle, tjunderstake

de (d: järnstäggorna) slår-

ztú pèlana

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pels

pels, -ˊan, -ˋa, -ˋana

m.

Gjordes av fårskinn

--- tv pälsa tv månarna

två pälsar åt männen.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pål

pals
(tydles för oftast av förkärn)

--- en päls, som nå-
ån nér ti gúlad en
päls, som nådde ända
ner till golvet

K. Nr. 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pål

pals, ˈ-an, ˌ-a

(syddes av fårskinn)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Arestoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pälsarug
adv.

pèlsarùg

att ligga pälsarug = att ligga och
sova med kläderna på lik sent om kvällen.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pälsskinn

pälsaffärsord bet. ej.
skinnet i en (får)pels

H. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pära

pära -an -or -orna. päron.

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pära

pära -an -or -orna

päron

äpple a päron.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pära

päre, s. -n, pl. -ror, -na,
1/ päron, 1/ potatis.

Tränninge. Fs.

(2) köga en gryda päror.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pœra

-an

-ar

-arna

× pœra pœra s.

potatis

Måne uhu nyttekrusen har hört denna användning av ordet av en person fr. norra eller mellersta Skåne?

Linguid, Falu hd. Nr 402.

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pärefan
s.

pärefän , neutr.

potatisblast

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pæ̆ægröd

× pæ̆ræ̆gröt s.

nakkismas

Längarör. Fäs 4t

Nr 402.

~~Blekinge landsm.~~

P. Holmström 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pœiedlyspa

x päsendloppa s.

Uppgivet av mattelara från
Långseid. Färs hd. och län
sändes icke till Blanketten.

Doppa till potatisen

Nr 402.

F. Holmström 1927.

Blanketten. Ovanhd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärla

pärla, f., -n, pl. -lor, -na,
pärla. allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärla
s.

pɛ̀rla -an -or -orna.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärlband

pärlebön, n. -, -ned, pl. =, -nen, pärlband. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärorn

pära, -an, -or

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärontråd

pärətrɛ̀ n.; pl. =,

=̀ — =́n

n. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärtråd pärontråd s.

pärontråd

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärontär

pärenatä. -ed. pl. =. -

pärontär.

Vomb.

M 1006 Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* 3 pärelök

2 pärelöjz, m., -en, pl. -a, -na,
potatislök. Fräsninge. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pärsemjöl

pärsemjöl, -ed

potatismjöl

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärlstickad × pärlstickade

plattsäkerna

han stolen hanna

pärlstickad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pärletråd
s.

pärletråd, n., pl. =

pärontråd.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärönträd

pärädrä

s. 90

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ päron

s.

s. 94

ob. pl. pärer

= poladis

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
pæra n or na

x
präan s.

han 2 sat 2 pæror? 2

№ 287.

H. Areskoug 1924

potatis

Långarod 2 FÅRS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pàrontråd

pàretrå n.; pl. =

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärontråd

pèrətrå n.; pl. =

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

päron träd

päre trä

Gemint tvl.[x] = -trä

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pärp

pärp-pärp-pärp

lockrop på ankor.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† pāsa, v.

pāsa, pāste, pāst.

så kallades det, då ett djur lyfte på svansen, som ett tecken på välmåga.

marren pāste må rompan.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pāsika

pésiffa. f., -n, pl. -ffor, -na,
benämning på lus.

de giffe pésiffor i séred.

Fränningsl. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pō

pǭ, adv., förek. i pers.
pǭ am pǭ, 1/ då och då.
de räknar pǭ am pǭ;
2/ här och där. kär va
små ägorlåtar pǭ am pǭ.
Västerstad. Fs.

p. pen i pen.

Färs hd
№ 281.
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på om på

på om på adv.

de kan de si so

dær på om på von

gon

da och da, ibland

№ 287.

FÅRS

Östergötl. H. Arnekoug 1824.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pål en — — pål s.

hau satte sv
pålen därborta.

fördjupning i

Östuby

FARSen a. № 287.

H. Ahnlund 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pøl

pøl, m., pølen, pl. pøla, -na,
pøl.

hådr entr dotoren, skored
strånzana aw for fårer, so
hådr dr bored od. pølen
me ålr di som dånsa, for
spelmånen va rånen fo
ålvastrüged. åsem. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pŭlsa n pŭlsor na pŏlsa s.

~ n lås i mélod

pŏlsa

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pôlsa

pùlsa , -an

korv.

fjela pùlsa: stoppa korv.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pölta

pùlsa -an -or -orna

kon

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/pölse

pölsa, s., -n, pl. -sor, -na.
Korf. allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulsa n pulsor na pölsa s.

korv

№ 290.

Lofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pùlsa, -an

korv

pølsa

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f.-71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pùlsa, ~ an

kor

pôlsa
sb.

da. tôk. ud ublan.
pùlsa. De togo det
(d: nj:urarna) bland kor
(d: lagade kor av
nj:urar na).

N. f. 71
Fôvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pålsa

pùlsa, -an f.

korv

Anm. 'Pålsa' heter blodpúlsa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pölsa

pùlsa ; pl. -`or

Korv

gela - pùlsa stoppa

Korv

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pygl̲sa. -an. -or. -orna. † pölsa.

kov.

et stu̲k fyd a et stu̲k pygl̲sa.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pôlsa
s.

pòlsa -an

koaf

№ 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pôlsa

pùlsa. -an

kovv.

pùlsa lé' ja àlsi. 6.f.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pölsefrälsare
s.

pölsefrälsaren

= mjälten i svin; lades i korvgrytan.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pölsehorn

pölsehorn, n. 1 -led, pl. =, -hor,
korkhorn, af eä djurcreaturs
horn gjord cylinder, som an-
vändes, då blod- l. rötkorf
stoppas. Finninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X pölsehållare

pölsehållare

utbr. för mjälte vid kokning av korv.

man lade mjälten i vattnet då
man kokte korv, så sprack
inte korven.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pålsepina

pulsapeg pl. -a

kovsticka.

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pô'lsepinn

pùlsepiŋ - -en -a -ana

Korvsticka (gjordes av skärbrädens
hassa tonar eller taggar).

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pålspinne

pàlsapiŋ

korspinne (vid korstoppiŋ)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pölseände

pùlseèn a , -a n

eg. kon-ände

de c hèla vå ården i én

pùlseèn a i: mycket våren

för ingenting.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pö om pö

pø om pø

q. s.

da och da; ävv. här och där

neböska de, vrista led,

pø om pø, gruvor

videbuskar de västerlike

här och där i diken

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pös;

pjøs, – ld s.

–, – ln;

underdyna,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fos 2
sb.

fø̲s n.

storåtare, frossare

den vanl. att fǿ̲s tena

vr̲̃åka i s (: mat)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pōsa
vb.

pøsa, ē, se
proppa i sig mat

dær va brå mādvänt,
dær vād ti o pøsa ē se
där fanns riklig med mat,
där gällde det att proppa i
sig

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× fösa
vb.

då ska man ~ fösa ~ i ~
dom då skall man proppa
i dem (d: proppa halm i
korna).

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 pulsefrekvens

pölsstämma

korvskinn,
fjälster

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ar (namnet på bokstaven r)

et, ar ett r

n. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rabb

rab, n., råbed, utan pl.,
skrunt, skräp.

Dær e rab o kånta med o hemta.

Frånninge. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rabba

råba (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. pl. -a) intr., rispa, klösa, påta, upprispa.

Ja råba lid i jörn o sa sådh ja iblan boskana.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabba

påba, v. -n. pl. -bor, -na,
Pålrot.

pousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rabba

råbba, f. -, -n, pl. -bor, -na,
skrabba, skällsord.

Lilja gamla råbor ha hänt
bo o äga po gården. Frånninge. Fs.

M 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabba
sb.

råbba; pl. ~ or

kålrot

Jfr matrabba

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råba n råbor na rabbia s.

kålrötter

№ 289. FÄRS

S. Arwn

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rabbet
adj.

rabbed, rebate - ed

skroolig. ojämn

1948 Vollsjö, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rabbig
adj.

råbad

skrovlig, ojämn

Nr 6718. Löverstad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 räbelövs län

räbbinos s.

rotinos

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rabus

rabús sb.

I mitt. gora rabús ta
hem alla sticken i kort-
spel.

ja ska gora rabús
på-er Jag skall ta alla
sticken för er.

Lörde N. J. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Rabyna

råbyna. (pl. tant.). indjenatinamn.

x Rabyna.

invånarna i Raby.

so fek di et nyt stuke jör te

tynor om råbyna.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka

räkare -n,

hattmakare. hudafdragare

J-s 1948 Nr 4802. Brandstad, Fj hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rackare

2
råkare, m., -n, pl. =, -rna,
rackare, natman, hudaf-
dragare. Vollsjö. Fl.

äv. Brandstad

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkare n råkare råkarna
2 raclare
s.

råkaren skola
dra sped & nom.
da vä en sveder
råkare.

H. Areskoug 1924. (kast)rackare

Fr. FÅBS. M. 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rackare

råkare m.

person som slaktade
hästar och flådde dem.
döda hästar

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960
n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raokarkona

råkarekóna f.

sattkäring

Nr 7503 Famsäsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rackarkvinna

råkarakvinja f.

satkäring

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rackareslav

råkareslàv, n., -ed,
pl. obrukl., rackareslag,
männens-, vallackareslägt.

Han va dv råkareslàved.

Branstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad

rå, -n, -r, -rna

dær ~ lå ~ fém stå̀la

po ~ vár rá det låg

fem gårdar på varje rad.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad

ra, -n, -r

n. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rad

rån best. sg.

ryggraden, ryggen

--- ji' i dom hå- pro-

rån ge dem lite på

ryggen (d: slag med käppen)

X. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad
s.

wíd i ra' = i rad

di kom a drak kàfa
två gèza wíd i rá.

1954. S. Åsum. Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad
s.

ra

dæ kom di en láj rá me
fusor

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad.

rå, f., – n. pl. – r, råarna, rad. Färninge. Vollsjö

di jizzk i rå.

en rå pantlåflor.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad

b.f. rån

spec. = kroppen

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad

ra, -n, -r, -rna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rad

tré mòrna paa rá

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rad

ɔ. rå ɔ rad

två, tre bila ɔ. rå

två, tre bilar ɔ rad

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädda.

x rädda s.

lång rad.

Nr 8656 Västerstcd Förs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ radfaren

a.

n. rafared (rafåred ±)

enkelt och praktiskt

Nr 8206, Långa-öd, Färs hd

Alfred Lird 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rakhånd

a.

rakånd, komp. -are

bekväm, praktisk, lättskött

lite grön rakkärnare

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× radhänd

neuta . rahänt

„ lått att göra "

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lird 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rahænder, va rahænder + radhänd

låta det gå fort och en kalt

han e lid rahænder

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rahänd

rahe̲nd l -or, m. och f.,
n. -he̲nd, pl. -he̲nda, komp.
- he̲ndare, - he̲ndast,
bekväm, lätvindig, lätill-
gänglig, lätt att förnå till.
Dören hon e rahe̲nd o töpa.
Stölen e, he̲nte på rahe̲nd
o på ti rud.

Vouvsjö. J.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rädhänd

rahänd l. -or, m. och J:
n. - hänt, pl. - hända,
komparation: - händare,
-händast, äckvän, läävindig
dita e den rahändaste los
en kan ha.
rahänt, komp. - händare, -händast
adv. af föreg. Vollsjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

x radhänd

adj:

rehént neutr. sg.

behändig, praktisk, bekväm

de e rehént (om ett arbete, som går lätt o. fort att utföra)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Ahlenius 1957-58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*radhänd

adj:

kompar. rehändare

dan. e. lid. rehändare

det är lika mera bekvämt (lite mera praktiskt [1])

1) T. ex. med en arbetsbespa-
rande anordning

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rahändor

× radhänd

adj.

praktiskt lagd, med praktiskt handlag

den syns den e en rahändor pojg det syns du är en praktiske pojke

M. f. 87. Löwstad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x radhänd
adj.

rehénd

praktisk, lätt att i ordningställa

de va so rehénd mad

vi fik i kvél det var

så lättlagad mat vi fick

i kvall

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× radhänd
adj.

rahänd, neutr. -t

bekväm, lättvindig.

Den e rahänt o moga ut
mögjed.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*radhänd

kompar. rehändare

bekvämare, mera praktiskt ordnat

lita ~ rehändare

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x radhänd
a.

n. rahänt

lätt gjort eller klarvigt gjort

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rådhändig

rehända; pl. -ä-a

praktisk, bekväm, lätt att hantera

rehändia jus praktiska sjus.

K-g. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakénd

x radlänt

praktisk, be-
levän

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakhǣnt

+ radhånt

asv

lätt

han fick dæn plasken

rakhǣnt

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× radhänt
adj.

rehänt
praktiskt och bekvämt
inrättat, lättåtkomligt
o. d.
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

* radhänt
adv.

de hade inte
rahänt för o tå dom
ända det var inte tal för
dem att ta dem (d: unghäs-
tarna) inte (i betesmarken).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sadländ adj:

rehänt

dr l so —

behändigt

praktiskt

№ 289. FÄRS

S. Åkerö

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rahént

x radlãnt adj.

dɛ l so ~ o hã

praktiskt bekvämt

№ 289. FÄRS

S. Aeum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rahént n.

praktiskt (an)ordnat, bekvämt

da. va. so. rahánt

K. f. 71

* radhänt adj:

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rekénd rekként ˣsådlãnt

de va en ~or en

praktisk bekväm

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× radhänt

rehänt adv.

behändigt, bekvämt, praktiskt

den går so. rehänt (t. ex. om ett arbete, som utföres med maskin)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radio

rádie, -n

Nytt ord & begrepp (1920-talet)

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radio

råder

genus!

/andra skrivna mål antingen rg. (m/.) eller
neutr. /-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*radlång

ralój

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

frikostig

kraftför 1) va han åta

so forbanade rálojma

1) kraftfoder åt kornа

Vomb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x radläng

raläz

frikostig. godhjärtad-

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 rad lång

ralåŋ f. -or, m. ah J.,
n. -lånt, pl. -låŋa, komp.
-låŋare, -låŋast, gifmild,
frikostig.

Vallsjö. Fs.

ralåŋ, Västerstad.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x radlång

Kalöj

frikostig, ej njugg

den e dr gänska Ka-

löja me

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radså

inf. rasså (böjn. som stå)

så i raden, med användande av rad-
såningsmaskin.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† radt

rat, adj., som blau förek.
i n. sing., hekvämt, lätt
att utföra, lättrindig. Står
blau predikativt.

did e lätt rat o rita en
snåbestiftsa.
ha e rat o ta van.

Fräuninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× radånga

radéya -an

ramsa, uppräkning.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* radänga

radäŋa, -an

"en lång rad"

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ladänga
s.

ladänga

ngnting långt

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radänga
s.

redœ́ja, -an

ramsa. "epistel".

dɛd skɔ̄la blœ̄ en lǽ̄z redœ́ja,

so ni skɔ̄la blœ̄ tɛ̀ɛ̄ta ---

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

radänga

s.

radéŋa

ramsa, historia

dan blø øin hæil láŋ radéŋa.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† raffel

¹råfel, m., -en, utan pl.,
raffel, ull. För pisk,
smörj.

Så kömk ²husåranao so
²vågka dær ¹råfel.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raft en — — raft s.

stång, spö,

№ 289. FÄRS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raft ed — — raft s.

spõ

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× raft
s.

raft, -en (raft!)

stin

№ 51 b Långaryd, Färs hd
O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ragata
s.

ragáta, f.

ostyrig flicka el. fruntimmer.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rag en

ragg s.

ragg

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rag ragt sak

2
2a

rak

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak

adj.

rag

ja kan änte si' presis på

räg hón.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak

råg 1. rågor, m. och b.,
n. rakt, pl. råga, rak.
En råg får. Vallyo., Tånninge.
Han to råga väja
o föa. Östraby. Fs.

№ 281. Färs hd

Fer Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak adj.

rag

ragt (rakt)

2
raga

2
de e raga väden did

№ 289. FÅRS

Sörd. H. Areskoug 1925.

rak

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak

rag, -t, -a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak
a.

rag

pin rag.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nak;

någ a.

någa pl.

den e' rätt någ

i lådan,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak

adj.

rägg d. rägon, r. rakt,

pl. räga

han tø räga väja gjon bårj

o gjöa

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka

råga -an -or -orna. råka. Ugns-

råka (all råka ut glöderna och askan

ur bakugnen)

№ 1006.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råga n rågor na raka s.

raka

№ 289. FÄRS

S. Asund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
s.

rägla, -an

bakugns-raka.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka

v.

råga -ar -a -ad, pl.

-ad. pl. -ada

i bet. avskära skägg, borst.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
raga — d rakea r.
2
p

e 1 2
raga id varmen

raka

№ 289. FÄRS

S. Aeun

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räga, rån laka s.

laka i tiwan pussa bakugnen med

kanst o räga stolla di burra

i'n i'n akrög

(wid påsken för än inte kärringan

skulla fara med det till Bläkulla)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka,

råga, - an s.

- or, - na,

råga o grèsla,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. raka

räkja, = 2b.

skrapa bort, raka bort

m. y. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. raka
vb.

rägga, =, -ad

Pres. -ar

arraka skägg; raka

slaktat svin

räga sig raka sig

M. S. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka

råga², f. -n, pl. -gor, -na,
raka, redskap, hvarmed bak-
ugnen efter uppheteningen rensas
från aska, kol m. m.

Fråuninge. Fs.

J/ dets. som mogråga, se d. o.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka

råga (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
fr., raka, afskära (spågg,
borst.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
v.

råga -ar -a -ad

i bet. peta, rota:

han hade en lårt tyg i håten,
a di råga i den åli hårpa

Vollsjö

Nr 4439 Färs hd
I. Ingers 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

$p\underline{\text{å}}^{2}ga$ n $p\underline{\text{å}}^{2}gor$ na kalea s.

kaka

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råga ~ ~ d rakea

~r

raka

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. raka

rägga, =an f. sb.

ugnsraka, varmed glö-
derna rakas ur bakugnen.

de. hade. an. räga
ti. o. räga. värmen
fram

K. f. 71 de hade en
ugnsraka till att raka
fram glöderna ur bak-
ugnen.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Alesköld 1958 59

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. raka
vb.

räg̊a, =, -ad

Pres. -ar

avraka hår l. skägg;
raka av borsten på
slaktat svin, sedan det
skållats / dra skola
räga, se vår vika
K. f. 71 de skulle raka sig varje
vecka

löode

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

rägfa, = 3. raka
vb.

raka samman, föra
samman med hjälp av en
raka (t. ex. raka glö-
der ur bakugnen med en
ugnsraka) dv. räga

trädd ma. dän.
K. J. 71 de rakade (dej av)
tråget med den (degspa-
Sörde den)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

3. raka

vb.

de hade en råga

te o- råga värmen

fram de hade en rygg-

raka två att raka fram

glöderna är bakugnen

(d: innan brödet sattes in)

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. raka

sb.

råg/a, -an, -or f.

bakrgnsraka

Jfr. * bakurxgnsraka

han va - mågor som -

en råga (xgnsraka)

Nr 6758. Löversta, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
vb.

rägja, =, ~ ad

1. raka av hår, tvätt
2. skrapa (bort el. dyl.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. raka

vb.

raga - óran

raka undan

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räka fram

räga från (-ar, -a, -ad,

framragad t. -ad från, -a/th.,

framskrapa, påta, draga fram.

... så räga pägen lid fram.

Asum (Barlega) Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakborste

rågaborsta m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakkniv

rågeakniv -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1909

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rågeknw en

rakekniv s.

rakkniv

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakkniv

råg²akǹiv, m., -en,
pl. -a, -na, rakknif.

allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ràgeknív ; pl. ~ ~ ~ a

rakkniv

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakkniv

ˈrågeˌkniːv m.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakt
adv.

rägt

inte tala om rätt om
rägt inte tilla uppsåt
och rakt.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakt

adv.

ragt

ragt ner rakt ner

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåleffsita, -n, -or* x sallsortar

sortlolla

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakkyss

rägelfjäs, m., -en, pl. -a, -na, rakkyss.

Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakvallen

rågkvarn, r., -ed, utan pl.,
rakvallen.

Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ram en — — ram s.

en ~ krig en

2
tavla

ram

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ram
sb.

ram, -en

(ram tering en tavla o. d.)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ram
sb.

ram

(t. ex. tavelram)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ram

ramt obest. n. sg. adj.

károt i smaken

rámt o. rólad károt och

stáckt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ram;

ram, -ˈ n s.

-ˋor, -na;

dè ˈè sona sælia

ràmor;

Tol. (part. g.)

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ram
sb.

ram

(t. ex. tavelram)

N. f. 72

Jfr inramad

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramla

ràmlɑ, = ,-ad vb.

Pres. -ar

falla

dé skola ramla á,
dé, som va ùnga
det skulle falla av, det, som
var inne i (se u. erdja).

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramla ~ ~d ramla ole

~r

falla, ramla

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramla
vb.

ràmla, =

ramla - omkól

so - mota - dén ramla -
omkól så måste den falla
omkull (= tiktala, som man
med en pilkförsedd käpp
nyckte upp med roten)
K. F. 77 Lödö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramla

ràmlə, = , ¹ad

de, ramla, rét nér.
Det föll rakt ner.

n. g. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Aneskeur 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramla

ramla, =
falla
ramla av ramla av

de där stöen ska inte
ramla de där stöden skall
inte falla / se ramla de pe
ké o hört de köna
så föll de (hästarna) ner på knäna
eller hur de kunde. M.J.78.
Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x samma

råma, sf., -n, pl. -mor, -na,
inskärning, fördjupning.

i tålgan e dær en stor råma,
som rêbet ska gå i.

Norrsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

ravn en a na x haun s.

M 287.

FÄRS

Trenninge

korp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ragan en ~a na [x] kann s.
1 2

korp

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. raun

rò·wna pl.

kogar (ä. ǂ.ǂawn 2.)

Hò·t blo·n i en stro·f er
en kä·nd vi·ta, som sjö·gs
av mej·gjungare: lí·gg o·
sá·w, den gà·mla stu·d,
te· krà·gor o·
n. 8. 71.) rò·wna de· drá·

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Ramsa

de - ä́d! Ligg och tor,
din gamle stut, tills kra° -
kor och korpar de dra -
ga dig ut!

Sjöngs, då majsjungarna gi
fingo traktering eller
pengar.

N. F. 71

Kamsira

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramn

s.

ramn. -en. -a, -ana

korp

H. H. 1924 Långaröd, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ralon en 2 a na x ramn S.

de e nok en ralon,
som flyer dær

№ 287. kork

FÅRÖ

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gamm

ràwna pl. sb.

korpar

Antagl. yngre utveckling

aaw > aav; jfr skaw,

i yngre mål skav.

J.J-s.

K. f. 71.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Lösa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rawn

rawn. -en. -a. -ana

korp.

Ilstorp. Färs hd. 1. 1. 1925.

Nr 7900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ramn

råvn, m., råvnen, pl.
råvna, -na, Korp.

Ha fans ente sådan skrägor
o råvna. Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramn en 2 a na × raun s.

dr kalan ramn
for ad han skriger
po dr vrsed.

Tenninge, M 287.
FÄRS
Lingarod
H. Arsk 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramn
sb.

ràwna pl.

korp

✱✱✱ I den s. k. "majrisan",

se u. majrisa

Torde vara yngre form för mera gemint *rawn; jfr skaw (skog) > y. skow. I-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɾa̲von en ~²a na x ɾamn s.

korp

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ragn lin 2 ~a na x tann

1

korp

№ 290.

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramsing,

ramsby, - bn s.

- a, - na,

invånare i Ramsåsa.

Röddinge

№ 1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

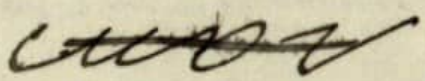

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramsing,
ramsey, -en s.
-a, -na,
invånare i
Ramsåsa;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ramska

²rå̄mſa (-ar, -a, -ad, -ad, -ad, bloā i n. -a) intr., snoka, leta.

Han e ²pū̄de o ²rå̄mſar ²ēt ²plē̄n hō̄r dā̄.

Kånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ramskande

²råmsane, n., -a, utan pl.,
snokande, letande.
Hær i sænt ²råmsane ²½lte plen.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand

ˈrɔ̄n, m., rɔ̄nən, pl. rɛ̄nər,
– ra, rand.

dɔ̄ e ən dɔ̄ rɔn i brɔ̄d.
ˈsi²pa ˈbrɛ̄²a rɛ̄nər dɔ̄ e pɔ
dɛ̄ fɔ̄rkled.

Voasjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ron en rénor na rand b.

rand

.№ 289. FÄRS

S. Åsuo Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand,

roun, – ln s.

rlnor, – na,

dar e ln dø

roun i brød,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand;

ron, -'n s.

'rnor, -na;

han har 'n 'svårt

ron i ansigted;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand

ron, -en, renor, -na

dær blør jw liasom en rón

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand

pl. rénor

sing. ej belagd; heten trol.[x] ron.

den va skorad rénor i.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand;

rǫ̂un, -ǿn s.

rǿnor, - na;

dar e ǿn dǫ́ rǫ̂un

i brǫ́d;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ron en renar na rand s.

renorna ga po
sne, tror ja.

H. Areskoug 1924. № 287.

Framsida / FÅRS rand

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand,

ron, 'n s.

rnor, - na,

dar e n dø

ron i røød,

hör,

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ran en rönor na rand s.

rand

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raǫn lin ²a na raud s.

se raǫn!

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand

sb.

rånor pl.

rånor med rút och

blót. ränder med röd och

blått.

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

randa

²rå̲n̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -as)
fr., randa, göra randig.
ja ²rå̲n̲a ¹fö̲r̲kle åta mit
el ho̲.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ronegres ed

handgräs s.

namn på prydnadsväxt med skarpa, sammanbredda blad.

№ 287.

2 Öved

FÅRS

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rondgres

randgräs s.

№ 289.

prydnadsväxt
med skarpa, vitådriga
jämnbreda blad

FÅRS

Hugo Areskoug 1925.

S. Arenander

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råned s. -or, m. och f., randig

n. -ned, pl. -neda, randig.

åbåren e råned. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rönad neutr. – pl. rönda adj.

2 randig

ja kön ta en
2 rönd kostym.

№ 287.

FÄRS

Framsige randig

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
rånlid
2
~a

randig

randig

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

randig

rånad, rutn. =

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ranfejt

ranfájt

ivrigt tókande

hola ranfájt.

1140 Tolånga, Fäs hd

14 Åberg 1918.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ranjéra, -ar, -a, -ad. rangera,
göra tillrättavisning, ragga

dén gôzen ble deer ranjérad
iblan skôlepägana; di fick pryl,
han hade en rôlig a han tô dom
fram te katédoren a dén smôrde
han dom én ète en án.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ranka
s.

ràŋka m. -or.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ransaka

ransåga (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
intr., ransaka, undersöka.

Ofzed kom sol öp ow åvan,
sin fiff di ransåga åle kåren.

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ransonering

ransonéring -en

i upsåla dan han di slöpad

ransonéringen

(medd. läste U.S.A. som upsåla)

1947. 4151 S. Åsum, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X rant
a.

rant

rak i ryggen. med rak hållning

hos resp. talande: rant.

4829 Västerstad. Fäs hd. 1. 1. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kant adj:

kant

tósen kan e so ~

kank, smärt

№ 289. FÅRS

S. Aman

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rant
adj.

rant el. ránton

rakryggig, med rak hållning,
spänstig

en láz a ránton gåba

Ir 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rant
adj.

rånton

rak i kroppen

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rant

adv.

rant

med rak och stolt hållning

nu skola de sitta

rant (om kavallerister till häst)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rant
a.

rant, el. ranten

rak, smäcker; lång och smal.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rantafæj.-hd. rantafej. =

villervalla; razzia, ivrigt sökande,
huseryn.

Vorms.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~kàntafsöx~~ kàntafsöx, -ad

-t-

(!)

[substantiv till verbet pomstëpa (se d. o.)]

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rantefejt

rantefäjt

grundlig undersökning, razzia.

Nr 8204, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ranta fäkta
hb.

ranta fäjta

stöka och ställa sender

stor. bråtska

Kvinna född på 1890-talet.
(Antecknat i Smedstorp, Tygelsjö hd)
Fårs hd

Vanstad
1963

7097. Hugo Hedkvist. 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rantnackad

rantnåkad l. -or, m.
och f., n. -kad, pl. -kade,
ah - k, rant i ryggen
ak nacke/ som har gol hål-
ning, om människor.

Vallsjö. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. (part.) rapa
2 2 2
rēba rēba rēbad (v.)
pres.
2
rēbar

ha hą nę jort ve
1
mądan? ę gæ hær
2 2
o rēbar o rēbar
2
ęfę nom.

rèjba i noma delen av fr. (stamp)
A.J.

H. Areskoug 1924.

Jemmja FÅRS rapa

№ 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapa

v.

inf. rèba

P. Larsson 1898. Östraby, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räpa

Se x " räpa

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rēva rēvte rēvt rapa vb

rapa

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
rɛ̄va rɛ̄vte rɛ̄vt rapa v.

rapa

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapa

Se ˣ råpa

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapa

reba, rebte, rebt

rapa, rapade, rapat

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rapp

rap, -lad, =

käpprapp, piskrapp o. d.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rap ld ~ ln rapp s.

de bler nok öska 2
rápld

rapp

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp

rap, n., råped, pl. =,
rapen, rapp, slag.

Han fe linth pa med pam
ul rap stuydz for' ud.

Vanstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp

rap, n. -'ad. pl. =. -'en

rapp. slag.

hanfe ènte sa méd sam at

ráp stýdz for -ad.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapkd, 2 rapkd rapp

2 rapport

dan tonk hø fær 2

2 rapkd

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapad, rapad rapp

mart

han mark autat rapad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp

ráped best. sg.

I ktn.: r ~ ráped på stu-
len, strax

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp

rap l. råpor, n. rapt,
pl. råpa, snabb.

hon e rap i benen.

i råpa tåged l. jitted,
snabbt, hastigt.

"Vaasjo". Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp

raf. n., råfred, förek.
bloū i best. sing. och blaū
i nūtr. i l. fo råfred,
inom en kort stund, innan
långt.

Ha kōmor rafn i råfred.
Nu l'd mida fo råfred.

№ 281. Bousjö. F3.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

klapp

klapp, -ar, -ade, -ade, -an

äv. i bet. slag vid klämtning med kyrkklockan.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp
s.

i ráped = fort. raskt

de ska gå i ráped

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rapp

ráped best. sg.

I sttr. n. ráped strax

de. bler mört (mörkt)

n. ráped

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rapp

rap — adj:

rask, rask i vändningarna

han e. ráp ti. o. gå

han är rask (till) att gå

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rappa
v.

ràpa -ar -a -ad.

pret. part. -ad. pl. -ada.

(putsa, om väggar)

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 råphed

rappket s.

hon gk bort i sorn —.

hastighet

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapphöns

rapphöns yl. tänt.

M.-f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapphöns

rapphöns pl. n.

Nyare ord; genuint: agerhöns åkerhöns

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapphönshund

ràphuunshòz m.

N. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lappskalerska

lapskálorŋa . f.

östsvenskt fruntimmer el. flicka .

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raps

raps, m., råpsen, utan pl.;
raps.

Bönor på här rel 1/2 inja o pöde
raps. Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rar.

a.

rår

h. = sympatisk, åtskvärt

å, de va en rår mån

om en kyrkoherde Rundgren, sedermera biskop; hans företrädare. hette Bergdahl, sades däremot vara lag.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rask

rask a.

rask, kry

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Säfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rask adj.

rask; pl. -a

J. ex. om häst

frysleat råska (om hästar)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rask

rask[1] l. raskor, m. och
f., n. rast, pl. räska[2]
och efter bor, bö, räska[1],
komp. räskare[2], räskast[2],
1) rask, snabb i rörelser.
ei rast[1] ödz. di ödzen e
for raska[1] ti hånam[2];
2) frisk i motsats till sjuk.
ha blytt ja rask ijin.

№ 281. Åsen Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rask

rast, adv., komp. räskare,
räskast, raskt, snabbt,
duktigt.

did e rast jort.
han arbeja räskast av
åla. Asum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

rasp, raspen resp

rasp, skrue.

(Ekonomiverktyg).

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raspa

ràspa, =

dér bàra ràspa-de-
lid a-jåren (med årdret l.
-plogen)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raspa, v.

raspa

uttryck för lättharvning.

ja raspa över vången må
lättharen.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rast

rast, m., rästen, pl. o-
bruk., motion.
Ja fiff mi en bra rast,
när ja giff ti stån.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rästa

²rästa (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
ti., motionera.

²rija o ²rästa, rida för att
motionera en häst.

¹fylad blir ²rästad hår ²väga.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta — d rasta v.

r

de skole nok behöva
köma ud o rästas
led.

rasta

№ 289. FÄRS

S. Aum

Hugo Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta
v.

rà̀sta -a -ad

di skola ú̲d a rà̀sta se

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta ~ ~d rasta vb

~r

rasta

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta

ràstha , =

motionera häst

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rà̀sta, = rasta

motionera hà̀star

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rästa sig

rästa si l. sk rid (-ar!

-a, -ad, -a) refl., motionera,

taga sig grundlig motion,

gå så att man blir trött.

de skådar inte o rästa

si rid nån gång.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta sig

påsta si l. se (-ar, -a, -ad, -a) refl., motionera sig, taga motion.

Skun ni ped o påsta ar i da me? Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rästa ut

pästa 1 sed (-ar, -a, -ad,
1
sedrästad, -a) tr. och intr.,
(t. ex. en häst) ända sins trötta-
pet inträder, 2/ taga motion,
sins man blir trött. i da
ha du 2 reptet rästad 1 sed.

Gum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rastbana

råstebåna f

(där hästar rastades)

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† usök

rasǿdz, n. ¹-ed, pl. =¹-ən, rashäst.

¹ ²
ældgänsødzən di va hära ¹ ² ²
ímød, sam disk plíne ¹ ²
rasødzən. Gum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ratta

klia

× ratta
v.

har du loppor, men du rattar de.[2]

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*råva

abs.

råva

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

I forb. råva lös alldeles lös, utan bindsle (t. ex. om ett kreatur)

--- när han va' råva lös (om en tjur)

Sövde, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råva

räfsa (!)

råva mä ör

råva på

× rava 2
vb.

F Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
nava;

nåva, -'ar, -'a, -'ad v.

nagla;

han gör o nåvar;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rava
v.

rava, råva

stå ostadigt.

Nr 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lavalja
s.

lavalja

" benämning på det som är långt "

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ravina

pl. ravinor

ironiskt tal.

Vanstad

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lavsa
v.

lavsa

làvsa

samla ihop.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

recept

reséft, -ed, pl. =, -en. recept

ja fek et reséft. so ja seka

bod te màlma te et abatèk.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

recept;

reseft - 2d s.

- or, - na;

han tük tol stivor

for reseftad.

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

recept

1
resäft, s.,-et, pl.-or,-na,
recept, skriftlig läkareordi-
nation.

Åsum (Barleja) Fs.

tröl. allm. i fs.

1.1-s.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

recept

reséft, -ed, pl. =, -en

han sad a skev reséft, hont

di skole dras mé -ed.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
reda

reda s.

dær l 2 vslen ~ mk
di 2 righ

reda, beked

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda
v.

rèja, pres. rǽjor

tillreda (mat), koka.

mǫr rǽjor melgrǿd.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda

re (rer, pl. re, redə, ret,
red, re, pl. ren) tr.,
1) laga, tillaga. re mad,
re grød. hun kunne vel
ret vas leid grød;
2) bädda en säng.
sängen sto redo.

№ 281. Färs hd Skum. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaˀla, kaˀlde reda

känna, ha kännig av

dikaˀlde enˀte de

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda

vb.

räja

reda håret, kamma ut

håret.

raja - hårad kam-

ma ut håret

K. f. 72.

Jf. orsyt av. 'okammat'

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. reda

rèda sb.

ordning och reda, "beskedd"

dær e ingen rèda mæ hànom det är ingen reda med honom

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. reda
vb.

rèdə, =

reda ut en sak, ge klart
besked i en sak

ja kan inte rèdad
jag kan inte reda ut det,
ge klart besked

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. reda

rèdja, sa, = vb.

Pres. -ar sa

stå sej väl ekonomiskt

han, rèdar, sa bra han

står sej väl

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

re rede rēad reda vb

rer

~ sæjen (bädda)

reda

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

re, -da, -t. reda vb.

Pret. part. obest. pl.

reda

reda håret kamma ut håret.

Jfr oredd.

du - far - ré

K. J. 71. hárad, so - da

Sovde - kan - ble - grånt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda s.

rēa², f. -n. utan pl.,
reda.

dē e ingen rēa² mē¹ nom.
Förek. och i utl. ha¹, vēda
rēa² fo. hafva, veta reda på.
did vēd ja ēnte rēa² fo Vousjö². Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda
v.

rèja

rèja hŏred : komma kåret.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Du måste kam- reda
ma håret, så att det
kan bli vackert. / Då kona
fa gå boda en
två, då, ingan då blé
réda. De (flickorna) kunde
få gå både en och två dagar,
innan de blevo kammade.

K. f. 71.

Tovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda
v.

rea, reade, read

om
då ett djur som är ordnade till rede.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede

rȳda m.

bo, näste (t. ex. fågelbo)

där gorda, da. rȳde

po. tágad där gi°

taket byggde de bo.

N. f. 71

Förde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèda

1. reda
sb.

Jfr uttr. som: reda - rèda på
ha reda på, ha kännedom om

N. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. reda

råja, råjde, rajt vb.

raja-grød koka grøt /

raja hårad reda nt håret, t.ex.
med en grövre kam

--- en fämeköm (finkam) o
raja hårad ma o sé, om
der va non ohyra

Löwstad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. reda
vb.

rèda, =

göra reda för, klara ut
dí kan ~ ja ~ knápt rèda
det kan jag, knappast klara
ut (redogöra för)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda

vb.

råja

I vissa mål, t. ex. raja i
hårad reda ut håret
med en kam; raja i
gröd koka gröt, till-
reda gröt.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda
sb.

rèda

ordning och reda

vore - ìnte dú, so - vore -
dar - ìngen rèda om inte
du vore, så vore dår ìngen
reda

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda sig

rèdja sa, =

klara sig, stå sig väl ekonomiskt; stå rycken

den e inte säkert han rèdar sa (= undgår fallissemang)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leda sig

lèda sa

nu får di' jin, sa di' kan
lèda sa

(rämligen folkpension).

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda sig klä

ra si ti'

= förbereda sig

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede

rèjk, -èn m.

värpställe för höns; fågel-
rede, fågelbo

... en rèja tr. hönsen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Sv.

rede

rȩdɧ, -en, -a, -ana sb. m.

K. f. 99 (vard. form i s. Färs m. fl.)

rȁjɧ, -en, -a, -ana

M. f. 87 rȁje (rȁja) tillh.

Albomål:

bo, nȁste (fåjelnȁste), ä.

värpställe för höns

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4

rede sb.

ene råja tr. hönsen

eu värpställe för hönsen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede;

rädd, - en s.

-a, - na;

du får leda åt
dig i rädana -

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede

rède
bo för fåglar och mindre
djur, t. ex. råttor).

(H. Pihl 17/8 1950).

Öved

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede,

nykk, – kn s.

– i a, – na,

hysnarnykk,

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga.~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede;

rödh, -hn s.

-a, -na;

ja har hört hn

rödh;

№2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede

2
reede, m. -n, pl. -da,
-na, rede, fågelbo.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede

rýde . -en

hönsens vägningsplats.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede;

rädd, — dan s.

— a, — na;

hänsarädd;

Här;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede
s.

rèje, -en

rede, bo.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ebba Nilsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x redekam

rèjekòm

grövre kam, med vilken håret redes (kammas ut)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redgarn

régárn n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèdr

redig

1. Om personer: solid, praktisk, gedigen, pålitlig, duktig

2. bra tillvägagångssätt, "ordentlig".

en rèdr byr ett ordentligt tillvägagångssätt (halm)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

redig

han e rèda tu o slåss

han är duktig till att slåss

M. f. 79

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig

rèdr ; pl. ˋ-a

präktig, utmärkt

rèdra bruna bönor

präktiga bruna bönor.

n. g. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig

rèdi n. rèdit

Östaby

Nr 283 Färs ho

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig

rèdi, rèdat, rèdia, redig.

de va en rèdi prést, de va en rèdi mán.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redigt

rèdet

ordentligt, duktigt, med berked

ja bäste, nom rèdat jag

slog honom ordentligt / de

ha vàrst rèdat det har

vart duktigt

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

redkam,

rèkkam, -kn r.

-a, -na,

fiskam,

№2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
relkom lin ~ a na redkam 5.

grövre kam

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rekommenderas redbarn s.

M 287.

H. Areskoug 1924.

FÅRS

Kam, avsedd till att reda ut håret med.

Framnäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 klokom en redkam s.

grookam

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèkòm m.

× redekam sb.

gröre kam, med vilken håret redes (kammas ut).

Jfr × kammekam finkam

R. F. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redo

gen. te rèjes = redo

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ reds

rɛ̄s, gen. af ett subst.
(g. obetämbart) (som endast
förek. i denna form. finns
i uttr. ti rɛ̄s, tiu reds.

Vousjö Fs.
ja stɔ̄ ti rɛ̄s o tɔ̄ dɔm
hɛ̄lr sɔm di ɔm.

Färs hd № 281. Vousjö Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap;

reskáv, -dd s.

—, — -n;

di hade dòlia

reskáv fȫr,

hȫn;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap

reskåv -ed

åkerbruksredskap

ja halt dam ve ligga me reskåv.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap

reskåb¹, n., -ed, utan pl.;
redskap, åkerbruksred-
skap. Frånninge.

reskåv¹, Åsum. Fs.
Ja hått dom på lidzje med
reskåv¹.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

redskap

Ån. (genuinare) reskåb

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap
s.

reskåb, -ad

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap,

reskåb, -ld s.

-, -ln;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap

reskåb, n.

Östersby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap
s.

reskåb, -ed

di va ènte sa bagvända fö'r i
vänden; di jöre sål va reskåb di
behövde.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap

reskáb -ad, -or, -orna

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap

reskáp n.; pl. =

särsk. om jordbruks-

redskap

Repr. på v. form! Han hade väntat

*reskáb. I-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† regal

regål l. -or, m. och f.,
n. -gålt, pl. -gåla, kompar.
-gålare, -gålast, 1/ riktig, i
god ordning varande, regåla
papér i 2/ noggrann, accurat,
pålitlig. en regål kar;
3/ verklig, riktig, en regål lösing,
en verkabél tok.

№ 281. Fränninge. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regel

régelan best. sg.

I utr. e ~ régelan i regeln.

M. f. 71

Lån fr. skriftspr.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejéra ~ -d regera vt

hón ~ bo svárja o

dánmark

regera

№ 289. FÅRS

Sövde² H. Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regera

rejéra, =

vara husbonde på en gård.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regera

rejéra, =
Jmfr. rejera - tösa
"gå an" bråka, väsnas, illfånas,
vara lustigkurre på ett bullrande
sätt
--- en komjántare, som
rejera tösa en marknadsgycklare,
som bråkade och väsnades (d. v. s. då
han framförde sina lustigheter)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regera

so rejéra hån i fira
år så hade han gården i
fyra år

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regering

regérigen best. tg.

bestämmanderätten på gården

nu har jo sonen re-

gérigen. Vi har ju min

son hand om gården.

M. f. 7 (ochså anv. i Vallebygd, Ingelst. hd)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regla
nb.

(regla dan)

Se rigla

Jorda

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reglemente

reglamẽnte, 1 n., - d, pl. =, -r,
reglemente. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reglerad

reglérada pret. part. pl.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn,

regn, – hd s.

di tölde inte regn,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn,
rejn, - ed s.

da blir vel rejn
i då må'. -

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Berggren 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn,

rajn, – 2 d s.

vi skula for

rajn,

Röddinge

f 1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rain ud — en regn s.

se ser ud som vi skole²

få et stort —

regn

№ 289. FÅRS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn

rægn, n., rǻ̊gned, pl. =,
rægnen, rǻ̊gn.

Tolånga. F5

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn,

rajn el. rajn, -eds.

de hör rajn,

Väsby,

Anm.: P. L. 1898 endast rajn.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn

rœjn n.

de ~ borjar ~ o ~ rùgar
mä ~ rœjn det börjar aü
duggregna R. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn

regn, 1 ed.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn
s.

rejn. -ed och -at fö
ord som böjas med d:

Ja rejnet de behövdes, för
märken den va tön.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn II

vi kan ènta sél stela óm
nod réjn

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn

rɛjn. -ɛd. regn.

de tɔl jo ɛnte rɛjn.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn,
regn, i dess.
de har vad
med me regn,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dra rain regn:

draga regn

Solen drar rain naer

da lyasom gärdar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7

rɑ̊ln, rɑ̊lnld regn

regn

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn
s.

regn, -ar.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rogn, s.

rogn/, -ad

y. rogn

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rain ed regn s.

de skölle göra got mk lt

~

regn

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ræin ed

regn s.

regn

№ 290.

Sofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn

rajn, 1 ad

K. F. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn

regn, -ed

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejna
v.

rèjna -a -ad

rèjna de pitonfǽr, dæ rèjna
de jo lǽgon

jfr Petri fång.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna;

rejna, -ar, -a, -ad;

de har rejnad

med

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna
v.

rèjna, pret. -a

pret. de rèjna minfòl nér pa vos

(om ett otätt tak)

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

rèjna -ar -a -ad

de rèjnar på am på

Västerstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

rèjna -ar -a -ad

do rèjna de i flène dá.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part. regna

räˀna räˀna räˀnad v.

pres.

räˀnar

de räˀna mˀn

fˀl sådˀnt so

ja hˀ ˀbru sˀt

sånt forˀ

№ 287.

FÅRE

Åstraby regna

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. prät. part. part. regna
2 2 2 v.
raina raina rainad
1 1 1
pres.
2
rainar
1

de ser ud som
2
de skola börja
2
raina vilken
1
månad som helst.

FÅRS № 287.

2 regna
Asuby

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna;

rǫjna, -ar, -a, -ad v.

de rǫjnar mid.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

v.

rèjna -a -a -ad

ja tróa de rèjna lit

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna,

rǫ̀jna, -ar, -a, -ad v.

Dɛ rǫ̀jnar sam

hɛ̀mɛlɛn va ùbɛn,

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèjna, -ar, -a, -ad, regna.

de rèjnar hòndrygns. (1928)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räna ~ ~d regna de

~r

regna

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raina ~ ~d regna d.
~h

regna

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

ràjnfa , =

Pres. ˉar

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

råjna (- ar, - a, - ad / impers.,
de råjnar, rågna.

Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

rèjna -ar -a -ad, impers.

de rèjnar

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna
v.

rèjna -ar -a -ad

nú rèjnar de, så de dròpar
av tåget.

Tolånga

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

regna

Ö. rägna, =

de rägna sä, so der
ble sont röda blöjde
("rotblöta)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna,

rǫjna, -ar, -a,

-ad,

de rǫjna hǫlians.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

rèjna -ar -a -ad

lösa som de rèjnar = låtsa som om ingenting hänt.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

rèjnja, =, -'ad

pres. =ar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna itu

rägna itu (-ar, -a, -ad,
itu-regnad) intr., rägna
sönder.

lören, hun ha regnad itu;
den mesta e itu-regnad.

Tollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnbågen

c

regnbågen

1 7
Ifs regnbågen tvärt om

2
skola de bli torrväder

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× regndroppa

1
regndråp, m., -en, pl. -a,
-na, c regndroppe.

1 2 1
Sika stora regndråpa.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× regnet
adj.

rèjnad, n. =

regnig

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räjnad, neutr. =, pl. räjnade, regnig

regnig.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
raine rained regnig a.

regnig

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
räini räinkd regnig a.

regnig

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn's

ràgnad n.

de- bygk- lid - ràgnad

vär. det blir en smula

regnigt väder.

n. g. 7

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnigt,

rejned a.

da kan vad
med rejned,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× regnkula sb.

rajnkúla

regnokur

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raintzpra n regulera s.

har kom en ~.

regnskur

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Regnskur

Regnskur

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnskur

regnskáir

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnvatten

1
regnvan, n., -ed, utan pl.,
regnvatten.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnväder

rajnvär n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnväder

rägnvär, n., -ed, -etan pl.,
rägnväder.

de ser ut ti rägnvär.
(Boarjo. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rheinländer

se Preinglåndare.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejäl

rejält n.

praktiskt, utmärkt

v. brygde. öl, som. var.
rejält. D: bryggde öl, som
var utmärkt.

n. J. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
H:r o Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejäl

rejäl ; pl. – -a

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejält

rejält
adv.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejält

rejält

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× reke;

rèdzl, - lm s. ä.

spoll;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x reke;

regle, - ln s.

skoli;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redzh n

fåstanls ~

salir

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räfzk n

x rälet s.

spott, saliv

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= salix

× reke

sb.

Se × tobaksreke

Jord

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

re kognoscera

rekognoscera

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rekommendera

rekomdéra -a -ad

han rekomdéra -nom di:d

(J: till platsen).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

religiös

religiös, neutr. -t

di va sa kalad religiöst folk;
tösorna spela jrtår, a sa jöj di

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I fngers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

religiös

relaſjøs

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rem

rem. -en. -or. -ord. rem.

de sad som de hade sitt ed me
rem or. 1927.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remen — — rem S.

skomagaren ga
nom ä one remen

№ 287.

Tremingе FÅRS rem

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum en 2:or na kom s.

rem

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rem

rum, -un, -ör

"finare": rum etc.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rem

rem, m., remmen, pl. remmar,

-na, rem.

där va en rem på lärpiſen,
di pöjkla röva i.

Sum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remedia

remídja, -an

handsebkaja ss. spa, skowl,
howl, sav, mùse, slèdja.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1928.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remedja

pl. remidjor

verktyg

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remedja

remidja

verktyg

ja har ingen remidja te o göra de.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remont

remónt m.; pl. -ór

han fóstra, óp mòga remóntor

han fódde upp många remonter

Sk. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remont

remónt, -- pl. -'or m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

remont

remónt, -ˊen, -ˊor

fästra remóntor upp-
föda remonter

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
rämsa n rämsor na remsa s.

remsa

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remsa,

rämga, - an s.

/

- or, - na,

tōr,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömsa, s.

tömsa, -an; -or, -orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren, s.

ren / -an ; -or, -orna

(åker-ren etc.)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ren

ren, -en, -or, -orna sb.

åkerren

ve. rènorna

Nr 6738. Löves'ad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7050. Långaröd, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren
adj.

rein reint . reint

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lem

a.

lɑ̆ːn, n. lɑ̆ːnt

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren

ren, rent, rènda. ren.

han jöre rént i varènda jörna.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren.

ren i bet. "absolutsend. "idel":

de ble so kalad ren olyks-
händelse me déd.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren, -t, -a

ren
adj.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reu, a.

reu/, -t

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren

a.

ren n. rent

hola lid rént

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren
adj.

ren, -t, -a

dr. skola, joras, rèna

de skulle göras rena

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren ~are ~ast ren adj:
~t
2
~a

rent svart i synen

№ 289. ren
FÅRS
Tövde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren, -t, -a

ren
adj.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ren

ren, -t, -a adj.

han håller sig hél o rén

han håller sig hel och ren

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lén
a.

lẹn n. nẹnt

i bet. "uppenbar".

de va ènte nẹ́nt sa kalad tydjaci.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren

a.

rœin, n. rœint

dæn skola ʃöljas a jönas rœin

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renfärdig

renfäre; pl. -ä-a

renlig (t. ex. vid matlagning)

M. fl. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renhäcklad

adj.

renhéglad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renovera

renavéra, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renovera

renovéra -a -ad

så renovéra di' fjönkan

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa;

kynsa, -ar, -a, -ad v.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part.

2 2 2
rinsa rinsa rinsad v.
rensa

pres.
2
rinsar

2
ja ska först rinsa

2 2
dessa här halonen

el. skyrsa ete.

№ 287.

Kemninge FÅRS rensa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa,

hyfnsa, -ar, -a, -ad v.

kun hyfnsar sél.

№ 2892:1. Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rønsa

rensa

rensa

ut skole rønsa norr

Långarőd

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

rènsja, =, -ad (for. mád)
M.f. 78

de rensa spiskámaren
de lånade skaffer'et på
mat. M.f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa,

rönsa, -ar, -a, -ad,

tålrefften kunk

nök ble rönsad,

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa ~ ~d rensa He

~k

rensa

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rènsa

rènsa - a - ad

äv. = tömma, länsa.

de står ed fjèsebærstrè i hàven,
did ha di rènsad for me.

Tolånga. P. L.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

rènsa -ar -a -ad

ja vé:d -ad. for ja har

rènsad -ad.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

rȳnsa, -ar. -a, -ad, rensa.

1. han rȳnsa dom ȯ̀zan. (= fördren dem) P.J.

2. di' har ènte rȳnsad ȯ́p na a
hältna ve lidje (om en källa). P.E.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

rènsa, =

de rènsa ó̲p á̲n de

rensade upp å̲n

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

²rẽnsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. och intr., rensa.

²rẽnsa ²rẽnastẽna.

²rẽnsa i hũlad, så dẽ blǫr rẽnt.

Ska dũ ²rẽnt rẽnsa mẽ, skall du fullständigt utarma mig?

Åsen. FS.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 hensa v.
hensa — — d
2
hensar

du får — dom först

№ 289. FÄRS

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa,

rynsa, -ar, -a, -ad v.

vi ska rynsa bronen.

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa, v.

rènsa -ar -a -ad

(Obs. ej rènsa el. rènsa),

jfr rènsa i Högsrød och Å. Sallerup i Frosta hd.

8656. Västerstad, Färs hd. end. G. P—n

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tonojärn, s.

tvinsajärn, -ad

= redskap att rensa betor med.

(teelen. fig. 8.)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

rent, adv., 1) rent, fritt
från smuts, befriadt från.
Jag rent: ha e rent för ælde;
2) alldeles. rent te fänfis.

brandstu, Kärrstorp. Fs.
rejnt i n. delen av Fränninge,
Östraby, Färs hd och i Västerstad.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

adv.

rɑint

alldeles, helt och hållet.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

rent

i bet. sudes, helt och hållet.

ja ble trøletvis rént fordárvad.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent

alldeles, totalt

rént rèjden alldeles

rakten.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

M. S. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent

adeles

han jåra en son fin predika,
so di rént ìgna.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

adv.

rent = alldeles

rént po tós

1947 Nr 4802. Brandstad, Fåls hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent

alldeles

rént fult alldeles fullt

N. S. 71
den förlorad rént det är
riktigt förlist (rentas förlist).
K. J. 72 Tolånga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rɛ̀int

alldeles, helt

nær bùsana bòrja, så va
di rɛ̀int fò̀la – nú e dær
tvá, tréj.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent II

han e rɛ̀int ifrɑ́n ɑ̀l

tɨ̀ɣ (= frånvarande, distrait).

jɑ̀ blɛ̀in rɛ̀int pɔ̀rɛd i hɔ̀ɛded

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent III

Ø hàːe gúd, jå ble
reint forándrad.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rent adv.

Rent

'anddelas'

"Kängen de rent fåpläckst"

J. 3 t

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

sv.

rent

alldeles

de e so kalad rént norlæjt

(om ett tegelhus)

de har ja rént glömt.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent

alldeles

han har rént bejt o
ha kòor (se u. ko).

de gør rént vek det går
alldeles ur bruk

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

reint el. rent

nu e de reint forfaret

alldeles
rent omöjelat

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

rent.

rɛ̀int

helt, alldeles

På nytt belagt 1957.
de ka jà rɛ̀int gløint.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent II

adv.

réjnt

Västertsad, Östraby och n. delen av Färninge.

di va réjnt nösfal od han mote réjsa.

Östraby.

de va réjnt

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv

rænt

rænt ènte = alldeles inte

de e rænt forgåd

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

reint

= alldeles

ja ha gloint ed reint

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

adv.

rɛint

aldeles

men de ha ja rɛint glömt.

rɛint svärta, söma nestan.

Nr 7048. Östraby, Färs hd (om sin).

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent II

adv.

hæn e en mà̲s̲a rǽ̲int

nǿrlájda endó̲n

Nr 7048. Östraby, Färs hd

l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

adv.

rent

alldeles

rent fult me nèlor

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

han sate som skrätt i na,
så kum ble rént stenbét.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren ~ t

2
~ a

rent

la ⁼ ja ~ t gåled

ren

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfte

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

rent adv.

ä. alldeles, helt och hållet

snaka ~ rént tala rent

K. f. 71

de ~ e ~ rént fát det

är alldeles urusselt, mycket

dåligt ds.

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rent

adv.

en kan rént

blédzas. man kan ad-

deles blekna av förfären.

da va da værsta rent!

Det var det värsta!

K. J. 71.

Sösde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent
alldeles, totalt

han ble rént rø
hela hodet han blev alldeles
röd i hela huvudet / de
rént forgikk det forsvann all-
deles N.f. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
an.

rænt

alders

di e rænt tåseda ina -ed

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep

rev. -ɛd. rev. -ɛn. rep.

dɛ́r va ɛ̀nɛn hade di bɔzɛd

et rɛ́v. (Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep

rev , 1ad , =

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep;

rev, -' hd s.

-, -' hn,

han smädde rev;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rev ld ~ ln rep s.

rep

№ 289. FÄRS

S. Aeum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep

reb eller rev. -ed. pl.=, -en

lina rebet at grana.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep

rev, 1 ad, =

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rev hd ~ kon

rep 5.

rep

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge
1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep,

rev, – ld s.

–, – ln,

di har et rev

o drå i,

Höö,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep,

reb, -' 2d s.

—, — 2m /,

leb äv. i Ö. Kärrstorp

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep

reb, n., rébed, pl. =, -en,
rep.

Frånninge. Vollsjö, Östraby.

rev, Åsum. Fs.

I Åsum äv. reb: léna rébed at
gräna. (se *lena)

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rep

han tog tu rébad

han tog till repet (= han

hängde sig)

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep

reb, 1 ad

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reb ad reben rep s.

H. Areskoug 1924. № 287.

Jämtsk. FÄRS rep

kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep
s.

reib. n., pl. =

di dæ' jo klòkorna dæ
ma reib (i kyrkan)

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

rèba -ar -a -ad

di rèba den strájs

(kalmen)

1957. 4802. Brandstad, Fårö 4:5

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa

²rêba (-ar, -a, -ad, -a) tr.
förek. i utter. ²rêba mæd,
repa mod, hämta mod.

Vänstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

rèba -ar -a -ad, tr.

förek. i utt. reba mód,
repa mot, hämta mot.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd
P Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva — — repa v.

de — lov te svinen.
de gick o skavana o riva
hela slika om dan

repa

№ 289. FÄRS

S. Åeum

Hugo Areskoug 1925.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa;

rêva, -ar, -a, -ad v.

att rêva di hôrn.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa

v.

rèba -ar -a -ad

di rèba ruhálm ti tág.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

rèba -a -ad

reba hö́r

1: repa fröet av linplantorna.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɾ ɾ ɾepa dl.

ɾèba (ɾèk) —, -l

(Vr:) ɾɛ̀ba (ibl. ɾɛ̀ba)

ɾepa (lic)

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rŭa ~ ~d repa vb

=repa rŭa lŏv tr fŏran

bryta, sneda
(lŏv)

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

rùsa, =, -ad

repa

vb.

repa fröhusen av från lin-
stänglarna; repa halm,
avsedd som långhalm, för
taktäckning, genom ett slags
grov tråkam.

so. tördas knivled 2 -
krönorna, sín so. tö -
vr - öpp - ad o. rùad

N. § 71

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

repa

[so tördes knivled vb.
2 krönorna, sin so
tå vr öp ad o rsad]
så törkades linfröhuset i
kronorna (på linstackarna),
sedan så tog vi upp det och
repade det.

N. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

repa

rua - hálm vb.

repa halm (nid framställning av långhalm)

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa;

rèba, -ar, -a, -ad v.

da skulə rèbas o

hèglas;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa

rifba (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
li., repa.

rifba hår, afrepa linets frö-
hus. - rifba bjær, afrepa
baret på bjäder. Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

rȳba -ar -a -ad

rȳba hȳr, afrepa linets fröhus.

rȳba fjȳr, afrepa fanet på fjädern.

Tolänga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

rùa -ar -a -ad

nær dessa tórt skola di rùas,
did vil si od knivlan draas
av på hòrarùan. (om linfrö)

Tost. fr. sydligare del av socknen: jfr ryba

Nr 1585 Tolänga, Färs hd ent. AL.
Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
sb.

rèba f.

l. rèbba f.

Näsby.

halmrepa; ett slags grov
tråkam genom vilken rög-
halmen drogs, då man ville
få långhalm till taktäck-
ning M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa v.

rèb/a, -ar, -a, -ad

repa (förkortning av från)
lin (skäller)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa

rèba f.

sb.

halmrepa, apparat att
repa halm med (mycket
som en jättestor kam med
(trä)tänder).

Jfr halmrepa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
vb.

rygba =

repa Kroppar (frö hus) av

lin

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reparéra -ar -a -ad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reparera -ar -a -ad

P. L. 1898 S. Åsum, Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reparera (-ar, -a, -ad, -ad, -a/t), reparera, laga. Västerstad, Östraby. Fs.

reparera, Bollerup, Branstad, Skum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

v.

reparéra -ar -a -ad

Volleyb. Brandstad

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparation

reparatör, m. -or.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repetera

repen¹tera (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., gj. repetera; upprepa, berätta, omtala.

Ha jo'r ¹ed han slår o repen¹tera'r did va ¹lized? Tollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repetuare-valsen

repetuare valsen

gammal vals. spelad på 1860-talet.

Nr 7899.

Öved. Föra hd. 1946.

S.I-5.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repgrimma

rebgrímor pl.

Nr 6738. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repgrimskaft

rɛ́vgrɪmskáft n.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

revstömpl n

repestumps

repstump

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalkstampa

kepstumpa

* repstumpe

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reptjuder

revtór n. j pl. =

revtór du ruedner-
ja- fórt oj. Rep-
tjuder de rutna jin fort
upp.

Fr. f. 71.

Jövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† repvind

repbviŋ, m., -ən, pl. -a, -na, repvind, på en pot-
stående stolpe, på
vilken är fäst en snurra, medelst
vilken barl snos till rep.

Fräninge. Fg.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
s.

rèsa, f. -an -or -orna

Volleyb. Brandstad

Nr 281 Färs hd
Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rest

v.

rèsa, rèsta, rest

Volsjö. Brandsbo

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

resa

resa. höja.

Nr 3321 Fränninge, Fä s hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reisa

v.

reisa, reiste, reist

(upp-) reisa

ja fær nó reisa mi

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ræ²sa, ræ²sta

resa

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rèisa, rèiste, reist

resa. höja, uppresa.

rèisa se

Långaröd, Fars hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reta
v.

reisa, reista, reist

de kone va en sönda di
skole reisa reis på sletten.

räml. för att ta upp betor.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. resa

rèsa, -ta, -t

Pres. -or

färdas

K. 6. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. resa

rèspa, -te, -t

höja nyt

rèsa sig resa sig

de ryggja sig och rèsta sig

de strök bakåt och reste

sig på bakbenen (om bång-

styriga hästar) J. K. f. 72

Tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II (fárdas)

resa
vb.

Pres. part. rèsanes

hon e vel rèsanes

dér òpa Hon har väl

rest dit upp (d: od bestämmer sig där just nu).

K. f. 72

resa, ostá fara sin väg

K. f. 72 Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèska, -an

1. resa
sb.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

R. g. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa[2] reste[2] rest resa v.
résor

har longt ska han resa[2]
hen mil?[2]

№ 289. FÄRS

Sörle H. Areskoug 1925. resa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. resa

rèspa, =ta, -t vb.

Pres. -or

fårdas

han, har, vad, so
mèd, ~ede, orèst han
har varit o° mycket
ute och rest

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Aronsson 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. resa
vb.

resa ~ börstor x) resa
borst, visa humör

men ~ so ~ borja ~ han ~ o ~
resta ~ börstor x).

kap. på v. fom !

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rèsa, réson

ja reson hid sa lèga ni

sion ifrå.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lesa
s.

lèsa f. -an -or -orna

P.L. 1898 Brandstad, Fs kd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rèsa, rèsta, rest

P. L. 1898

Brandstad, Fl kn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. resa
sb.

rèsa, -an

(färd)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. resa
vb.

rèspa, =te, -t

Pres. sg. -ar

fårdas

Å. ge sej av, fly sin kos

dén e. rést han har

geū sej av, geū sej i väg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6738. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèsa, -or, rèste, rest, resa. resa v.

so rèste han ifrå klöstor te
gamla tvedörs.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
s.

²præ̆sa, f., -n, pl. -sor, -na,
resa. Västerstad, Östraby.

²pr̆ēsa, Bollsjö, Branstad, Åsum.
Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ræ²jsa (ræ¹jsor, pl. ræ²jsa, ræ²jste, ræ²jst, ræ²jst, ræ²js, pl. ræ²jsen, ræ²jsanes) tr. oh intr., resa, fårdas. han ræ¹jsor lå²ja på²ja. ded e æfr på²g som ræ¹jsor så få²rlija me²d. Östraby.

re²sa etr., Bollsjö, Branstad, Åsum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rèsa, pres. res, rèsta, rest

ja rés i mårran.

hon resta ég dar nitan hóndra
a ét

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rɛ̀ːisa, rɛ̀ːiste, rɛːist

resa, färdas

rɛːisa tebɑ̀ːga.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa II
v.

di resison omkrĕŋ i byˈen

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rèːsa, rèːste, rèːst

resa, upresa.

sti̇̀a de fœ̀r di ~~ése~~ ha ósa -
di lòŋa rèːlihéːdorna - de e en
rèːlihéːd a rèːsa.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa v.

reste inj (pret.)

"reste in"

"reste inj där i tunnet"

s. 33

Nr 5171 Vomb, Fårs hd

Per Larsson 1887 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa v.

reste (pret.)

'reste, färdades'

"an natt prosten va ude a"

reste ...

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa

rèsa, -te, -t vb.

han reste, åpåd han reste "rpåt" (rpåt-endet)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rösa

s.

rȩ̀sa -ak -or -orna,

P. L. 1898.

S. Åsum, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rèsa, rèsta, rest

res, färdas

P. L. 1898 S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèsare

rèsare. -n.

x resare

= vosbetsop (färdknäpa)

sin frk di jöga a kàfa a
kàgon, a ugan di skola gå frk
di rèsaren.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Resegille, -d, — resgille

Taklagsöl

FÄRS

№ 285.

Laestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* reve

rǿve, -en

garnbom i vævstol

vi dra ed på rǿven (näml. garnet)

Nr 1585 Tolänga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* resebränvin

²resebrenkvin, n., -ed, utan pl.,
⁴resbränvin. Tränninge. Fs.

Färs hd.

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resegille

rēsejìlle, n., -d, pl. =, -n,
eg. resgille; kalas, gille, som
göres för dem, som varit behjälp-
liga vid resandet, uppsättandet
af takstolen på ett hus.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† resig

²rēsed l. -or, m. och f.,
n. -sed, pl. -sedа, komp.
²rēsedare, -dast, i högrest
om byggnader. en ²rēsed långa.
¹lōlånzan ² ²rēsedare en stāwelånzan
²/ om hästar, som bära huvudet
högt. et ²rēsed, ²roikt ōdz.
Åsum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resonera

rəsɔnéra , =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resonera

resanéra, =

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

respengar

²rèsepàŋa , m. , - na , pluralt,
respäŋar. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 resejälle d resegille s.

„resegille“, saklagsöl

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rest
s.

i förs. för resten,

för resten, för övrigt.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resultat

resoltåt, -ad.

Inlånat

nué blev den ènte nåd resoltåt

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× retenera sig

reˈtenˈera sk (-ar, -a, -ad, -a) refl., reda sig, hjälpa sig, taga sig fram.

en får ha nåd o reˈtenˈera sk me.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reva

2
rova, f.,-n. pl. -vor,-na,
fiskesvepa.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reva

rèba -an

piskreva.

ja vanda rèban tí

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reva

sb.

rêva f.

snårtrev, piskrev

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
rävelsben sd ~ en revben s.

revben

№ 289. FÅRS

S. Åkerö

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 revelsben ad ~ en rovben s.

revben

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

revbensstek

rävelbenstegz

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× leve

lève, -en

bom i vävstol, där varpen vevas upp.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reve

2
röv, m., -n, pl. röva, -na,
den baktre på väfstolen
liggande bom, omkring hvil-
ken vävningen är lagd.

1 2
di pådor om röven.

№ 281. Färs hd Vollsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reve

rêfse, -an m. sb.

= verbom på vilken tyg-
= räcken sveps.

R. f. 71
Jord

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× reve

rö̀ve, -an

tvärgående bom i vävstol

1953. Vollsjö, Fås hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*reve

rève, =en m. sb.

den vävbom där man hade

varpen

K. F. 99

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reve

rêfva, -n sb.

vårbom kring vilken tygräcken sveptes (i b. bröllsbom)

... rêfven, der vi
svepte rèftygorna, om
vårbommen, som vi svep-
te räckorna kring.

K. f. 72. Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× reve
s.

best. f. rèven
bom å vå vistol
dæn fràmaste rèven
(= i Bara hd framstöven)

Nr 7050 Långa·öd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

revel,

rBwl, -' lm s.

-a, .- na,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
revel
s.

rövl, -en, rövla, -ana

tvättå i bäd-dörn.

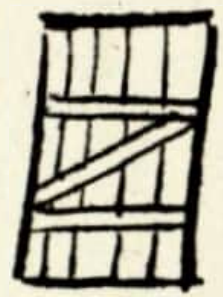

Ifr x snedrevel.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

revel

rōul, m., rōulen, // knuckl.
pl. långa smärta, tråd.
som fördom brukades i stället för läsken
plamnar, // med pl. rōula
-na, vid stycktals betech.
nande af sådana plamnar.
di hog rōul i ålaffären
som di hade i stēlled för låfte.
ta me nåna rōula
-na. // Västerstad. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

revel

rövla pl.

tvärslå, t. ex. på port

l. dörr

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x revels-ben

sb.

rävelsben

revbensspjäll

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× revelsben

révelsbén (n., pl.=

~~det~~ revben (å slaktdjur)

stègta révelsbén.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× revelsbenstek

révelsbenstég -en

revbenstek

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

f. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ribba

råba, sf., -n, pl. -bor, -na, ribba (t. ex. träribba, smal jordremsa).

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aibs

aesp el. aesp

vikbär

5/ Långaröd, Färs hd

O. Hamman 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ribs

lisp , k.

vinbär

Nr 3401 Långaröd, Färs hd

Martin Simonsson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resp lin

× ribs
× ~~gäsp~~ s.

vinbär

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~resp~~ × nibo
sb.

resp kod.

vinbär?

K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ribs

resp. len. kolt.

= vinbär

de sjön di äntа nu, "rsps".

Yngre: vinbär

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ribs

reps. -ed. reps. -en. × ribs.

vinbär. eller resp etc

röa a svörta reps.

de sjön di äntn nä, resp.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ribs

risp, n., rispad, pl. =, - en,
pinbär.

Åsen (Sandbäcka) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 2 ibs

n. pl. resp

vinbär

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aibs

aesp, n. pl.

vinbär

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* älbs- ~~ris~~ buske

rispaböske; pl. ~ - -a

vinbärsbuske

K. J. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ribsabuske

2
rispabòske, m., -n,
pl. -ska, -na, vinbärsbuske.

Vouljo". Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× aibsabuske

s.

rispaboskana.

vinbärsbuskarna.

Nr 8656 Västerstad Förs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ribs-bår

ˈrɪspaˌbɔ̀ːr , n., pl. =

= rɛsp, vinbår

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ricka
v.

rèfja -ar -a -ad

skaka; åka d. kåra i dålig,
skakande vagn.

klokan àleva so mota en refja
daneifrå. O.N.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

ricka

v.

rikka -ar -a -ad

trans. = rubba ; intr. = skaka

å, de rikkar åw enkå ung. =

det skakar iväg ; svar på frågan

hur det står till.

1947. S. Åsum, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ricka
v.

ritja

rucka. cubba(s)

rida a ritja på vöjen =
rita i en skakande vagn ad åka.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèffad, adj. † ricket

= ostadig, tom rubbar hit och dit.

nar di stå a rèyde so va
spàrvarked rèffad, so de ga mé se
ètsom klokan haem dèyde ikreg,
so de rödde hid a did (Per Fyr;
om den forna klorkstapeln id Vombo kyrka).

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rìa, ¹or, re, rèed, rida.

1. so ska ja si' hären, han va ägen
väj ifra bjen a öp, so di
mote ria på märkorna.
2. di skole äjta se, so di inte skole
ria på-n, för dö fick han ud me
dom i gön (nämb. Bächshästen).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida;

ria, -or, re, rèd,

di rè fòr,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida

rìja , re

Pres. sg. -ˈor

den ˌèna tˈøsen hʉm ˌ
har ˌ en ˌ hˈést, som ˌ
hʉm ˌ rˈíˑor ˌ ju. Den ena
dˈøsen hon har en hˈèst,
som hon rˈider ju.

M. f. 71 /

Ramsåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida.

ria, -or, re, rèd

han re' fòr,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida;

ri'a, -'or, re, rêd v.

ri'ans pres. part.

han vá har ri'ans;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sidan

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida
v.

pres. rīer

s. 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ríða ríð reið reið riða v.

ríður

ríð ríð þú ríð hest

№ 289. ríða

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida

rija (rijor, pl. rija, re, pl. och konj. rek, reed, reen, ri, pl. rijen, rijanes) 1) tr., rida. Den maeren kan inzen rija. 2) han re flemt fro hesten; 2/ intr., rida. di rek stongam ed me lid for ti udgongsdzen am kvelana.

Branstad. Ts.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida;

ria, -'or, re, reet,

so re'di et

stetta;

Tolånga;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida

rïja, re, rèdd

Pres. -ïor

Pret. -ïdde

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hl²a, hl², hl²ld vida

ida

dhada tad haur sit

²ǥ² orld nair

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida
v.

ria, re, reed, p.p. rianes

di komon rianes dided.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ri̲a² ri̲ d² ri̲dd² rida v.

ri̲or

rida

№ 289. FÅRS

S. Aasum H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rïda

rïa , re , rëad

da ˌ ré ˌ prɔ ˌ dòm de redo på

dem N. f. 38 / dɑ ré ˌ de

N. f. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rida

Sup.

rʉ̀ad

M. f. 78

Trol. mera tillfällig form

ja. ha. åkt sykelad, ja.

ha. rʉ̀ad jag har aldrig

cyklat jag har ridit

Nr 6768. Lövestad, Färs hd M. f. 78

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridare

²rijare, m., -n, pl. =,

-na, ridare, ridande,

karl, som rider.

dær va ²rijare me i brûva-

plàsen. Asum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridbana

ri'bå:na, `— ÷ an

(i militärt ridhus)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridbjälke

rí'bjalfje. - en. yngre rí'bjalke

bjälke som förstärker bjälkar med stor spännvidd;
vilar med sina båda ändar på i längan tvär-
gående innervåggar och vilar tvärs över de
övriga bjälkarna, som äro fastskurade i ridbjälken.

S. Åsum, Brandstad.

a = ridbjälke

Nr 1808. 281 Fäs 4d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryjor en

ridgjord s.

ridgjord

№ 290.

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridhäst

ríhèst, pl. -ə

ríhèsta, dé va jo varm-
blódia ridhèstar, de var jo
varmblodiga. M. f. 78.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rid träns

rí träns

M. f. 75.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rigla

rɨ̀gla, =

rigla dɔ̀r

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rike adj:

rudz

rugt

2

ruga

rik

№ 289. FÄRS

S. Aum

Hugo Areskoug 1925

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik
adj.

rig

även Västerlitar enl. S.T.

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik adj.

rig, rigz

rigt

rigə, rigzə

rik

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

rikz. i yngre mål rig, rik.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 10016

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

rígzor el. rigz

han ska hedas rígz. (P.L.)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nik;

nidz a.

nigt n.

han é mid nidz.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

ridʒi l. ridʒor. m. och f.,
r. ridʒt, pl. ridʒa, rik.

did e ridʒt ʃaek.

Vousjö. Fs.

di va ridʒa som päkor.

Färinge...

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

rig

rig som ed tel.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rike

rɛ̄gz ; pl. ~a

M. f. 78

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nik,

nigg a.

nigt n.

nigga pl.

di e mind nigga,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rike

Å. rrg o. rigz

M. f. 78

ja hade inte vad rigz
därförse jag hade nämligen
inte varit rik

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

adj.

rigg pl. rigga

sup. riggast

de va den riggaste månan.

di som e rigga, so kalad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik,

rigg a.

rigt n.

rigga pl.

han é mikd rigg.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nik,

nidz el. nidgor a.

nigt n.

nidza pl.

di va nidza.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nik,

nidz a.

nigt n.

nidza pt.

ja kan ta mer
ou di nidza, så
lars tan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rike

ri²dzle, n. ,- d. pl. =, - r,
rike.

han ha strøgled lån o ri²dzle
amkrin. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikedom

rîgzadâm

dær e mazfâldi rîgzadâm

bred.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikedom;

rijzedum, -lm s.

-a, -na.

dar ę ęylm rijze-

dum.

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikedom

²rikedòm, m., -en, pl. -a,
-na, rikedom.

Volkjö
Tolånga

Han ha ²ènte hal² nen
²rikedòm o spilt.

№ 281.
Färs hd

Per Larsson 1898.

Tomsjö. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
rigdom en ~a na rikedom

rikedom

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikedom

rikedom

rikedom

han sätt se te rikedom

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikedom,

rijzedùm, — hm s.

— a, — na,

dar va bjen

rijzedùm,

rijzedam P.L.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikstassman, -en. rikstagsman

den ene ble rikstassman o
den andre ble en fylkehøz
(om to'tinen till Nils Månsson i Skampen).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikstegsman

rikstasmän - en

den kom en rikstasmän som
hede nels mänsen ifra skömparp.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdagsman

rikstasmän

pärsvänsen i äffalsta han

blek rikstasmän

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdagsman

ˈriksdɑ̀smɑ̀n, m., -en,
pl.-mɛ̀n, -en l.-ɛ̀na,
riksdagsman.

Hum ska vi nu ha ti
ˈriks-dɑ̀smɑ̀n?

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdagsman

ri̲ksda̲gsma̲n, m., -me̲n,
pl. -me̲n, -en l. -ne̲a,
riksdagsman.

Fråninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdagsman en tisdagsman s.

riksdagsman

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nibbelen
s.

Rekstålen

dels om äldre myntslag, dels i bet. krona

två tusen rekstålen i bunten

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdaler

riksdalor

två ~ två kronor

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdaler

rekstálor, pl. =

också i senare tid ss. beteckning för "kvona".

fina rekstálor! de e ènta nók ine va man éjor jæ, men de e dýrt va man dréfjor óså.

1959 1006 Vemb. Fäj hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdalersmis

piksdålorsvis, n., förek.
bl. a. i pl. Ja ha piksdålorsvis,
i l. efter piksdaler.

Ja ha best vånder va o
plägna i plivorsvis o dålors-
vis o piksdålorsvis.

Vaxsjö. FS.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikhg

²räkti, m. och f., r.-let,
pl. ²räktija, riktig.
¹grisku ska blø ²räkti i ¹vintars.

²räktet, adv. af föreg.
did e ²räktet sant.

Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

riktig

rèkte

äkta, genuin

dé va en rèkte bòna-
sön, dén det var en genu-
in bondson, det där.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

riktig

Dén e en rèkte bål

den där är en riktig (äkta)

drummel. K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Äv. 'normala' 'riktig fuet klok'

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti, neuta · rèktet

han har sájt for mé, han
léggor i et rèktet róm.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig,

rätt a.

rätt n.

rätt pl.

de tåg rätt
i detta värld,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig;

rätt a.

rätten n.

rätter pl.

töp en rätten!

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig;

rätt a.

rätter n.

rätta pl.

den är rätter

vägen;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkte l. rikte

ìte rèkte. kål inte

riktig kål / rikte mad

riktig mat

n. g. 71 /

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti

de va en rèkti rétframsgòbe

de ska va en rèkti stàbomida.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti' rett. -it

rèktit oprǫ́n

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti, n. rèktit

ellen rèkti, rèktit

i de hùsed, som ligor bág óm,

dær e rèkti stór fjórkestál.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viktig II

vi hade väktit önskaväa

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèkti, rèklat, rèktis, riktig.

Vorm

Färs hd. I. Ingers 1930.

N 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rekt
2
~a

rekted

riktig

riktig

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkt/r, -ad

rèkti mad riktig mat,
ordentlig mat

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti, rmtr. -at

et rèktat viaögon

en rèkti böbe

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

räktt, -ad, -a

ett räktad fe! En

räktigt få.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

riktig

han sa ja ta
deras rèktiga namn
han nämnde inte deras rikti-
ga namn

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikhghet ~~rättighet~~,

rèkti hē'd, — Lu s.

di hadh rèktihē'd

ti! hd;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèktihèd, -en. -or. -orna, riktighet,
rättighet.

... ìyan di ble íytana i fjòrkans
rèktihèdor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ riktighet

räktihèd, m., -en, pl. -or,
-na, rättighet.

om di fin̊ge dör̊as räktihèd,
så gör̊e di nåk fler ledsj.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèktad

rèktigt
adv.

dé kan ja int rèktad
si det kan jag int rik-
tigt säga (ge rätt besked
om).

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Ån. räktat riktigt
R. f. 72 adv.
ett räktad grisamärknad
en riktig grismarkenad
(om Hörby marknad, i Hör-
by köping, Frosta hd, Malm.
l.)

M. f. 71
ett räktat nyfd en rikt-
igt nöt. R. f. 72. tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèktet. adv.. riktigt.

di gàmle fik òss dèd, när
de va rèktet grànt.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt
adv.

räktad

så ad räktad! Säg
det på det riktiga sät-
tet!

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

riktigt

adv.

Ä. räktat

dén hum e jo säta
räktad klög den hon är
jù inte riktigt klok / da
K. f. 71 / skola trös räktad
hóp det skulle tram-
pas ordentligt samman

Nr 290. Sövde, Färs hd

Sövde.

Hugo Ahlenius 1958-59

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt

riktad l. rektad adv.

M.-f. 78

de spändes inte rektade

bra' de komma inte riktigt

bra överens / han rätad

mjlar, så han riktigt untar en

vänlig uppsyn. M.-f. 78.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimfrost,

rèmfrȳst, -en s.

har vå rèmfrȳst

i màrs,

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimfrost

rimfrost

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimfrost,
rimfrost, — Ln s.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rima rimde rimt x rimma o.

rimor

de rimor st. ritt

fylla, förslå

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimma

rima, =

1. göra rim (t. ex. till julgröten)

2. gå på rim

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x simmelig

x. semmelit

"det som gå fort vatten"

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rimmelig

rimeli

„ En som arbetat gai raskt undan för ".

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riŋ, m. riŋen, pl. riŋa, -na, -riŋ.

Bränstad, Åsum, Vallsjö.

Fäŋninge

(Obs. ŋ = j, mouillerat ng).

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ring

ring, -en, -a, -ana

(metallring o. d.)

den genuina formen
torde vara aiŋ. I—S.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ring

sb.

ring

krets . jfr. 1.

I uttr.: fara a. ring

göra en rundtur under ett

sådant parti (Lärk i S. v. Sk.).

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge

VÄ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring

rɪŋ, -ar, -a m.

Sv. kjolring

N. J. 75

Formen rɛŋ (rɛŋk) inom
genuin. jfr. å. belägg.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring,

rey, - Lm s.

- a, - na,

di har vad o

fyft reya,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mig

nig. ´en. ˋa, ˋana

P. L. 1898. Brandstad, Fhd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring,

rép, — en s.

— a, — na,

di hadr vård o

fjöft réya,

— ka.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sing;

rèy, -n -n s.

-`a, -na;

di har vå'd o ff'pt

rèya;

-

№2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring;

rey, — lus.

— a, — na;

so flåta hopp

sin rey i houen,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring. -en. -a. -ana. ring.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring

riŋ, m., riŋen¹, pl. riŋa²,
-na, ring. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring

ring, -en, -a, -arna

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring

ring, -en, -a, -ana

m.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Ring

Sv. Ring av Dansande

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa,
ringa, ~ or, ~ de, ~ t,
de ringa förste
ämne
samens
ringningarna till
gudstjänst.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
vb.

ringa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Pres. -or

ringa med klocka

de ringor där

tjörtjan. Det ringer

kl. 6.71 på i kyrkan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
v.

riŋa pres. riŋor

nu riŋor de mari'klóka

Nr 4418. Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèŋa, -or. -de. -t, ringa

rèŋa te méda (om matklokan
vid stine gårdar).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ränga;

räŋa, -'or, -`de, -t;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Ringa

vb.

(ringa med klocka)

Pres. ringer

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ringa
vb.

Prot. part. ringad, pl.
= -a

säga ring
i tvynet på ön
sön för än det
inte skall komma
båta

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riga

v.

riga, -or, pl. riga,

rigde, rigt;

imp. rig! pl. rigen!

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

a.

komp. ringare

mindre

--- på ringare än en fjärdingsväg

Länd

jfr + skvalla

P. L. 1898.

Färninge. Fäs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ri'nga
v.

rèŋa, rèŋde, reŋt

fór i tíden, nar di rèŋde,
sa tø di hátən øw.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
v.

rèŋa

rèŋa fóste,
ringa första gång till gudstjänst

i mémen ska dú rèŋa!

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

rinza (rinzor, pl. rinza, rinzde, rinzt, rinz, pl. rinzen) ringa 1/ tr., sätta en kyrkklocka i svängning. kum rinzor den stora klokan? 1/ intr. oh impers. lafoden rinzor ti mida, nu rinzde'd åned. Fränninge.

Färs hd allm. - Fs.

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

rinja, rinda, rnzt

Pres. -ar

(ringa med klocka l. om klocka)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

sb. v.

ringa, ringde, ringt

yngre form; den genuina formen torde vara ringa.

Äv. telefonera

Då skola de ringa, om han blir sjuk (högre)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringahål, -hål. pl. =, -ar, ringahål,

hål för ringarna å en gardin eller
gardinen som ovanhåll är försedd med
ringar.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare;

rèjask, - ln s.

—, - na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare

rèŋare, -an, ringare,

kyrkoringare (kyrkvaktare)

vèd han hår rèŋaren bòn!

(Pertyn).

han va tèlame rèŋare, han òd dèn

i fortiséks år som rèŋare.

(Pertyn om sin far).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ringare

Ringark m. sb.

(i kyrka).

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare
sb.

ringare m.

(i kyrkan)

ringare - ólsen

den genuina formen torde vara
ringare; bukett av ólsen utan
förg. förnamn är yngre och borgerligt.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd J-s. v.

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bnd. gemint språkbruk benämnes
ringaren med förnamnet + ringare,
t. ex. i Tottorp. Bara h:r,
Jeppa ringare "Jeppa ringare"
Olof ringare "Olof ringare".

J-s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare

pinzare l. pinzark, m., -r,
pl. =, -rna, pingare.
min man ha vared pinzare
i pilan år.

Rödtinge. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare

riyare el. riyare, -an,
pl. =, -arna, kyrkoringare.

min mån ha varet riyare
i ritan år.

Röddinge.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare
adv.

ringare

på ringare en en minut

(tvol. ringare mera gemint ?)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare. II.

di fóste åren han va rèjare so
hàde han en fèpa rué om åred
for de han rèjde, men so jèk de
lìde grène òp ålt mér a mér.

(Pertyr om sin far).

som sájt vá, fór han va jo rèjare.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ringastav

ringastav, ˋ – ˊ en m.

en med järnringar försedd ungefär alnslång stav som kreatursvaktaren använde för att skrämma djuren och till att tukta dem med.

(>: en-áln, fól-ma-ringa). han-hada-en-ringastáv o-tòkta

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

kréégen, ma ringastav

han hade en ringastav att

tukta kreaturen med

(so, slö, de honlöst,

men så slogo de hand-

låst med den).

M. f. 71.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ringel;

rèyel, - -n s.

-

rundel;

dan e -iasam

-n rèyal;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
Regel en

x Ringel S.

M 287.

2
Bäck

Lo ~ Langarod

FÄRS

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringkar

b.f. rökåred

runt tråkar, som omsluter koarn-
stenarna, i en väderkvarn.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ringländare

ryglåndare -en

Rheinländer, en dans i senare
hälften av 1800-t. och början av
1900-t.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ringländaren

ryglándaren, rheinländer,

(yngre ryglándaren), en närmast ifrån

danskt införd dans som förekom i slutet

av 1800 talet och början av 1900 talet).

Till en rheinländer-melodi sjöng

man följande ord:

Hjärtan e dán, å hjärtan e dán,

som rúte kan dánsa ryglándaren.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

N 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ränel
s.

ringel

litet vattendrag, bäck (ränel)

Nr 8204, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

LIS. LED

NÅR DE ÄNTE VA SNÄLA, SÅ
SKOLA DE SMÅGA LÍSED

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ris

ris, n., risen, 1/ utan pl.,
kollekt., ris, 2/ med pl. =, risen,
vid stycktals beteckn[ande].
Mamor ha två ris ögn legelsen.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ris

ris n.

(kristen o. d.)

rés o. sónt ris och

dylikt

K. f. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Jord

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ris

ris n.

(kvistar o. d.)

N. J. 78

Nr 6718. Löves'ad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

Elsa

+ visa

plocka bort kvistar där man
sedan skall hösta.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Risa

Flåta in ris mellan
stolpar i gärdesgård
so Risan de ma-
båska. Så risade de
med trädgrenar.

K. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 isbråte

risbrōdɛ, m. -n. pl. -da, -na, risgårdsgård, af ris flätad gårdsgård.

ɛn gåma dɛ va båra ɛn risbrōdɛ, di jœrdɛ åmkrinz; dɛr la di vœred ti vedgœnzsōdzɛn.

№ 281. Färs hd Västerstad. Fs.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risengryn

2
risengryn, n., -ed, pl. =,
-en, risgryn. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risengryn

risengrynn pl.

risgryn

R. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ risengryn

risengryn, n., pl. =

risgryn.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risengryn

risengryn

(Mest som pl.)

risgryn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* risengröt

risengröd - en

här sörda fek ja risengröd

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risengröt

risengröd

risgrynsgröt

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vanstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risengröt,

risengröd, – en s.

risgröt,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risengrot

risengröd, -en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* risengrót

risengrød -en

risgrót

nué ha di hat ónt om

risengrød

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risengröt

risengröd, -en

risgröt

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† risengröt

risengröd, m., -en, pl., risgröt. Stum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risengrøt

risengrød

risgrynsgrøt

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risengröt

risengröd

risgrynsgröt

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risgavel

risgöwl pl.-a

gavelröste, flätat av ens
eller granris.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Risgryn

Se Risengryn

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risgrynsvälling

risgrynsvälliz

Anm. 'risgryn' heter

rislingryn

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risgröt,

risengröd, -en s.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Risgärde

risgärde n.

gårdesgård med ris
(grenar) inflätade mel-
lan gårdsstaversna.

K. f. 81.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risgröt,

risengröd, — Ln s.

so säge di risen-

gröd,

S. Ol.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ riskablig

riskábli. -it

riskabel

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riskvast

rrskást

K. f. 99

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riskvast

rɔskäst

björkriskvast

Användes bl. a. till stoppning
av stall och ladugård
(tillverkades på gården)

n. g. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pēsmk d ~ w × kisma s.

havreoippa

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risma n. j pl. = × risme sb.

havreax, havrevippa

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rìsme

rìsma ; n. ; pl. =

havreax, havrevippa

ga. v. rìsma gå i ax

(om havre)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
resmed — — ×risme S.

2
havren gade 2
2
resmå

"risme "havre-
vippa'

H. Areskoug 1924.

2
Östra

FÅRS № 287.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kèsmè, -d risuul s.

(Hr 1941:) rèsmè

havresippa

gà 2 kèsmè

FÅR:

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× *risme*

rìsma n. ; pl. =

havreax, havrevippa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risnapp

risnäp

lövkenis

(a fotosaul)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x risnapp

risnåp

" busk-kniv "

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rissp
sb.

rissp pl.

vinbär

K. L. 71

Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risp
sb.

risp, -ⁱ/an
bekad skomakar-bråd;
jfr n. bekrisp
bega rispan (jfr n.
beska)

N.y. 75 Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resp, 1 ad, — x kisp s.

vinbär

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risp

risp kod. sb.

vinbär

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rispa n

rispa s.

han fick se en ~ a

2 lån

skråma

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 x
rispaboske n rispaboska na

x)
2 2
ja sa hena ude blan
2
rispaboskana

x) hena, kvant. rätt ?

vinbärsbuske

№ 289. FÅRS

6

S. Ahrn

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rispbuske

rìspabóska m. sb.

vinbärsbuske

R. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risengrød len risgrøt s.

risgrøt

FÄRS

№ 289.

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rissel

résel, n.

= sill.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risel hd

trissel s.

såll

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grissel

grísel n.

sål (t. ex. att såla gryn med).

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rissel

s.

ob. pl. rēsel

s. 91

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rissel

rísel, rísled n.

grovt sånd el. sålla grus med

Jfr *rysel ds.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resel

rissel

håll

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

rissla

v.

rèsla -a -ad

sålla

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rissla

s.

rèsla -an -or -orna

liten trädgren

№ 51 b Långaryd, Färs hd

O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rissla
vb.

rìsla, =

sålla (t. ex. grus).

R. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rissla

rìsla, = vb.

l. rislá (M. f. 38), =
o (sydöstskånsk accentuering).
sålla grus med ett grovt
sil, kallat rísel rissel

dr. rislá grúsen de
sållade gruset M. f. 38

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rissla

rèsl/a, — as, — a, — ad

sålla med rissel

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rist
sb.

rost, -en

galler i botten av kamin.

för Spisrist

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lista
v.

lusta

de blev lusta sårt = de blir för
gammalt (konkände liknat vid att
vista ved sin frukt!)

Nr 3340 Tolånga Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista

rysta v.

russte rùste, put.

'riste skakade'

"a' russte'na a' hantera'na

så' gruvelet ..."

S. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rista
vb.

Rista, =
trans.
noggrant utforska

N. f. 71
Forde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 kista 2 kista kist v.
kistor

2
kista gres to
kunsten

plocka, upprycka
(mest om gräs och örter)

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nista,
nysta, - or, ìta,
- t,
sin so nysta
di ed.

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rüstas rüstes — rista ö
rüstes

han va so red so han
sto o rüstes

skaka, skälva

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista

vb.

rʉsta ~ ǿvor

noggrant utfråga

dɛ skola ~ rʉsta ~ ǿvor

ål tiz.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~

2 1
~~X~~ ri̲sta, -te, -t rista vb

rista, skaka

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~rysting~~ ×: riset a.

rùstad adj.

som skaker eller darrar

han e so rùstad

han är så darrhänt

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rist-handad

rysstehånad

= handkåt.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ruisted

pl. ~ a

x kristig adj:

ja e so ~ pst

nkvlen

darrhaut

№ 289. FÄRS

S. Åmund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ristig

rỳsted . adj., darande

ja e so rỳsted på hẽnonn a

dàred .

Vomb

I. Ingers 1930.

Fäs

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rita
v.

rita -ar -a -ad

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rita
v.

rita

(usp- län!)

Nr 7050 Långa·öd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ritning

²ritniz, m., -en, pl. -or,
-na, ritning.

²ritnizorna blize rasérade.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fiitsa, v.

ˋrisa, ˉar ; ˉa, ˉad

= göra ränder i jorden för sådd.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rita

rìsa, =

göra en ritsa i jorden
med hjälp av en spetsig
stake

dv rìsa me - en - stàge
i - bìlgana de ritsade
me en stake i bölkarna.

K. f. 71
Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ritsa

rìsa, = vb.

Swsh. ritsa upp må marken
utbredd fuktad torvjord
i rutor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ritsestake

risestäge m.

stake med en spetsig ända,
medelst vilken på marken
utbredd fuktad torvjord
inristades i stycken

Jfr ritsa vb.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 x
riva n rivor n riva s.

vt du har 2n ha tad
vacan

№ 289. FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925. räfsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~kafsa~~ ² ; × riva s.

riva, - an s.

- ˋ or, - na,

- ˋ

rēfsa.

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɾiva,
ɾiva, - or, ɾov,
ɾövhd, ɾövhn sup.
di é nérɾövna,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× siva;

siva, -an s.

-or, -na;

rafsa;

han jor sivor te

folk;

№2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rïva,

rïva, -ar, rev,

rïvad el. rïvd,

hïvd ä rïvd.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× riva
sb.

riva v.

rafsa, kratta

rula, ösp med en riva med en rafsa rafsa
hop en sträng mejad
säd.

N. V. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× niva,

niva, – an s.

– or, – na,

nāwa,

han e ūde o

nBwon ma niwan,

1585:1 Tolånga, Färsnäs,

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva;

riva, -' or rev,

rèvd;

han va rèvan

i hèla ansjtad.

Hön;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kʲva, nʲan, nʲkna x niva

räfsa

Långarööds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. 2 x riva sb.

riva, =an, =or f.

rafsa, kratta

K f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. riva

rìva, rev, rìvbd.

Pres. -or

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva
vb.

rkvad nér rivit ner

K. f. 71.

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*riva

rɛ̀ɛfa, -an, -or sb.

räfsa

da nèdfza ma rìva de
samlade sådesträna med
en räfsa till en rek

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K-f-71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× riva;

riva, - an s.

- ˈor, - na;

räfsa;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ríva
s.

ríva pl. -or

råvsa.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

riva,

riva, - an s.

- or, - na,

räfsa,

di rävstr mr rivor,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ríva
v.

ríva, rev, rèved, p.p.
rèven, n. rèved
di rév lid i fjá a lid
áved fá

(om en gård i Östraby).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
1. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva

$p\underset{2}{i}v\underset{1}{a}$ / $p\underset{1}{i}vor$, $r\underset{v.}{o}v$. pl. och

konj. $r\underset{2}{ö}ve$, $r\underset{2}{ö}ved$, $r\underset{2}{ö}ven$,

$r\underset{2}{i}v$) tr. och intr., $p\underset{2}{i}fva$.

$m\underset{2}{i}ffel$ $h\underset{2}{å}de$ $r\underset{2}{ö}ved$ $h\underset{2}{u}l$

$\underset{2}{ö}ga$ $f\underset{1}{ö}den$ $p\underset{2}{å}$ $l\underset{2}{å}gan$.

Åsum (Barleja) Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva rev riven riva v.

rivor ? röven enl. P. L.

du ska do riva ut

älbiz

№ 289. riva

FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liva
s.

liva
väsa.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva
s.

²ri̲va, v., - n. pl. - vor, - na,
räfsa. Kärninge. Vollsjö m. fl.

Ja ²jör̲k kn̲ ho̲ ²ri̲vor ti dom̲

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898. Vollsjö. Fg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X

tiva, s.

tiv/a, -an; -or, -orna

=tag/sa. (lo-) teelen. fig. 9.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part. riva

2 riva rev 2 revet v.

pres. 2 imp.

1 river riv

№ 287.

Gemmize FÄRS riva

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiva, vb

tiva/a, -or; tav, tivad

tiva t jöran = arbeta i jorden.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
riva rev 2 riven riva vb

rivor riv!

riva

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kriva s.

kratta; räfsa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva

vb.

rɛvad, rɛtt

rivit rönder

de, rɛves, nér det rivs ner

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× riva

rîva, -an, -or sb.

råfsa, kratta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× riva
s.

riva

rävsa, av trä eller järn.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiva an, kevkd an kiva av

kiva av, skåvla

tradvanan ka di kevkd an

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva ner

riva nör, rivor, rövo pl.

röva, röved, p.p. nörövan.

min sön ha röved nör gärn

o böjt nam ärn.

Tolånga.

Nr 281 Fårs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva ner

riva nør (rivor, rov, pl. rove, konjunktivus rove, roved, nøroven, riv) tr., rifva ner, nedrifva.

Min son ha roved nør gårda o bojd nom am.

№ 281. Tolåsa. Ff.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nìva nèi

nìva nèi, nev, nèved

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
l. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva på sig

riva på sä'

i'ette. riva folk på sä' = bliva ovän med folk.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rivbygel

²rivaböjl, m. 1- kn, pl.-a, -na, bygel på en handräfsw. ⁴Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rävbocksben

x rävbyggel s.

2 se rävbocksben

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rivebøjel hos

x rivbygel s.

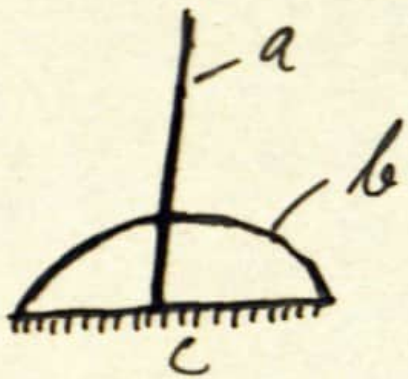

a) 2 riveskaft
b) 2 rivebøjel
c) 2 rivetøj

bygelen till en
räfsa (se fig.)

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rivbygel
sb.

rivebøjel

"bygel" på räfsa (kratta)
den böjde som förenar tvärslån
med räfsgrinderna med räfskaftet.

rivebøjel

K. f. 71
Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rivebygel

rìvabógl m.

råfsbygel

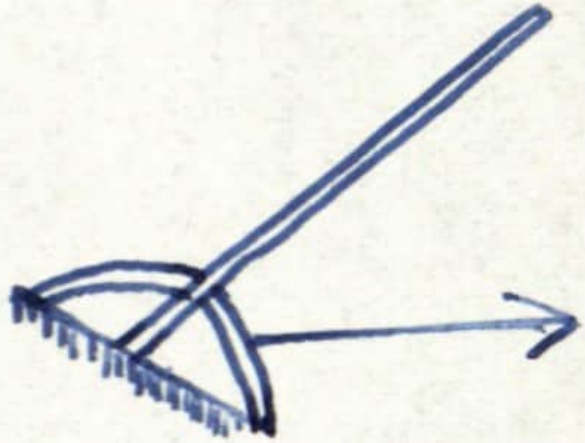

rìvabógl

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rivehuvud

rivehå, n., -hå:ved, pl. =, -hå:ven, räfshuvud, den delen af räfsan, hvari finnarne, linnarne, tänderna sitta.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rävspinn

rävspäj -en -a -ana

rävspinne

1006 Vomb. Fäs hd. 1. Juli 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rövhuvud, s.

rìvehò/, -ad; -, -an

= räfshuvud. (teckn. fig. 9a)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rivehuvud

rivehöad, ⁼ — 1sb. —ad

"råfshuvud"; den del av
en råfsa (kratta) där tvär-
slån med råfspinnarna
äro fästa.

R. f. 71.

Yvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rivrihjäl

rivryél m. sb.

barsk, argsint man

dan skolan var han

rikti rivryél

(Ytterandet fallt om den

bekante prosten Bergren

i Vanstad och Tålanga).

Tolinga. M. K. Z. S.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kivkpiga + kivkpinn

räfskpinnar

de kom ha ett par

kivkpiga ma da

Långarööds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x riv & pinne,

rivh pé, - hn s.

- a, - na,

pinne i räfsa,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåspinne, s.

tvèaspèn/, -an; -a, -ana

= tåfsspinne. (tedn. fig. 9 m.)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
tävstakr, s.

tävestäge, -ar; -a, -ana

= täfsskaft. (teken. fig. 9c)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k rivpstake

2
rivstäge, m. -n, pl. -ga, -na, råfostkaft. Ånm. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rivetind

sb.

rivetiga pl.

råspinnar

Nr 7503 Hamsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

merð (med) no

stå ~, hest!

stilla

№ 290.

Roddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ro

ro (ror l. rówor, ródə, rot, ro. pl. ron) intr., runka, vagga af och an.

tø¹ən, sad o ródə²; hun pünə² intə² rösa på, så søfvə¹ vä hun.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

rö

rö
sb.

I när. som säda ma. rö
sitta ställa och vrida sig.

En sedor for med ma.
rö man (: jag) sitter för
mycket ställa.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

I majvisan sjöngo ro / sb.
majsjungarna, om de inte
fingo traktering eller penger,
följande strof:

Såw a rå, din gàmla
stud, so lòpor o lús
dr drå, dr ud!

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

ro

Sov i ro, Din gamle stut, sb.
så loppor och löss de bra
dig ut!

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. pack. 40

rö rödde rött v.

pres. imp.

rör rö!

2 1

på rödde, so vanad

2

skörna.

2

Åsnaby. № 287. 20

FÅRS H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

20

marǫ́, adv. = med ro

= lugnt

Ble nú marǫ́ a lɣʒ a sǫ́v.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

20
v.

rø, røn, røde, røt, ro;

även om en vaggande rörelse.

de røde hid a did. (Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med ro;

mar̲ d̲ ar.

s̲in har ja bl̲ød

mar̲ d̲;

Vāsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ro
sb.

Se u. × medro

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rø̄fuel

ro (-thull)

hà fop ø̄fuel = ha för
nöjes skull

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roa

rôa, =

ja ~ rôa ~ m ~ a o sé ~
~ an jag roade mig
med att titta i dan (en bok)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock

b.f.pl. nòkana

en del av spinnrocken (tenen), en
apparat som trådrullen satt på.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock

rok, m., rå¹ken, pl. rå²ka,
-na, 1) rock (klädesplagg),
2) rock, spinnrock.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rock

rok, ~en, ~a, ~ana m.

manstrock

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rok en 2 a na rock s.

di 2 ha 2 da lo 2 sa
ro 2 ka.

№ 287.

H. Areskoug 1924.

rock

Östergötland FÄRG

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock
s.

rak. ˊen, ˋa, -ana

(klädesplagg)

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock

rock -en -a, -ana

spinnock.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rock

rok, -en, -a, -ana
m.

spinnrock

Av. spinnerok

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rocka

rökor, ~ -na pl. sb.

fräken, Equisetum

(ett svårt ogräs)

rökorna de- spreda, sr

(spredo sig)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rocka

rökor pl. sv.

Equisetum (en vanligt
ogräs)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockbröst

rökabrust -ed

en del av spinnrocken

Nr 4413 Vansted, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rockdrejare sb.

rökadréjare m.

spinnrockstillverkare

D. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rockdrejare

²rå̲kedrè̲jare, m., – n, pl. =, – r̲na, spinnrocksmakare, svarfvare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rockdrejare

rökadrågare m sb.

gpinnrocksvarvare

K. f. 71

Lovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockhjul

råkajul, n., -ed, pl. =,
-en. rockhjul, spinnrockshjul.

Vausjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockhjul

rökahjul n.

spinnrockshjul

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rokahov ed

rockelunnd s.

del av spinnrocken

FÄRS

M 289.

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockhuvud

rökahö, -ed

en hållare på spinnrocken.

di lå vi på rökahöed

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockhuvud

rökahå n.

spinnrockshuvud (där lin-
eller ulltotten fästes)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockhuvud

²rå̲kah⍜̲, n., -hò̲wed,
pl. =, -hò̲wen, eg. rockhufvud,
spinnrockshufvud; liten rund
träskifva med kvartslånga
träständer, på hvilken blånor
läggas, då de spinnas.

Vousjo. Fs.

№ 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rockhuvud

rökahöad, ˊ – ˊ – ad

spinnrockshuvud

I nödfall kunde man som
spinnrockshuvud använda en
furutopp

K. f. 71

... en fåratöp,
som de spisa ti lita
en furutopp, som de tjetade ti
lätet grane Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Ar. rockehuvud

rökahå, pl. =

spinnrockshuvud

rektra rökahå

riktiga spinnrockshuvud

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rock-kärna
S.

bot. sg. råkka - kjärran s. 92

= spinrock

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rockkärra

²råkaffära, s. -n, pl. -ror, -na, rockkärra, föråldrad benämning på en spinnrocka.

Ved mä ²råkaffaran, for ¹i marn le'd sönda.

Bousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock(a)kära

råkaffära, f. -n, pl. -ror, -na, rockkära, föraktfull l. ironisk benämning på en spinnrock.

Då vrsor ente gul öga råkaffåran. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock(a)lomma

rå²kalòma, f., -n, pl.
-mor, -na, rockficka.

Allm. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rock-lomma

rökalöma -an -or -orna

rockficka.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock-skruv

rökaskruv - en

en skruv å spinnrocken.

so får di hén a bidon i

rökaskruven. (om barn)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökafört ad

rockeskört s.

rockskört

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Rödinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rock(a)snor

²råkasnòr, m., -en, fl. -or,
-na, rocksnodd, dragsnodd
till en spinnrock.

Vallsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rocksvarvare

x)

rökasvärvare m.

gipsrocksvarvare

Jfr x rockdrejare

x) yngre än rökadrejare.

1.1-s.

K. f. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Lovde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock- trampa
s.

rökaträmpa -an

trampe å spinnrock

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rockvinge

råkavinge, m., -n. pl. -nza, -na, rockskört.

råkavinzen vitt åt.

Mossjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roder;

rör, 1 hd s.

degsticka.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roder

rår n.

tråtake att röra kring
med i gröt, då den kokte

--- at rår ow trä, som
de rörde i gröden me

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roder,

nor, - ed s.

dogsticka,

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roder

rør, n., rørad, pl. =.
rørar, roder, en slags
åra, hvarmed man rörde
i mäsken på husbehofs-
bränningens tid.

Di slöwe mäsken me långa
rør. Åsum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roder,

nor, - 'ed s.

dagsticka,

ja har at nör

ti o röra i hövr

me; för,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roder

Se grötroder
och maltroder

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig a.

n. röled s. 95

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig
n.

rɔ̀li, n. rɔ̀lit

(samma bet. som i regn.)

de e rɔ̀lit for di' små

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig

rål̲i, n. rål̲at

(samma bet. som i regn)

de skal̲e va rål̲at a sé, kal̲na de skal̲e se lé́d

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolj

rǫ̀li, n. rǫ̀lat

(samma bet. som i sup.)

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig
a.

heuta. rö̀let

(samma bet. som i rapa.)

de va rö̀let a koma (let) ùd a ä̀ga
om sò́dan

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig

rȯ̀li. rȯ̀let. rȯ̀lia; rȯ̀liare.

rȯ̀liast. obj: rolig (den vanliga betydelsen)

di hade mȯ̀ed rȯ̀liare fȯ̀r i tiden än di har nú.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nolig II

e du nöli !

Säges när man betvivlar riktigheten
i någons påstående.

1006. Vomb. Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig

rola; rolat

K. 6. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig
adj.

rôli n. rôlat

samma bet. som i repr.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roligt

rola, rolat, rola

de va nta so rolat o
aga ifra stan o hem
det var inte to roligt att åka
från stallen och hem (:: när
mannen som körde hästarna, var
druckén)

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rolig

komp. rȯlara

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig

rål; n. rålet; pl. =-a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Adlom~~ rom

rom, m., rómen, ntan pl.,
rom (spritdryck).

ja skúle ánte tåd den
plad rómen. Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 om
s.

(fiskrom). se[x] rune.

6755. Tolånga. Fru LD. H.A. 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

romankare

romókare n.

(ankare med rom)

N. F. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

romersk

1 1
romorsk, m. ah f., n.
1 1
romorst, pl. romorsa,
romersk, latinsk.

1 2
da sto en romorsk fira o
2 2 1
flere andra romorsa tal.

№ 281. Färs hd Jousjö.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Även

rop

rob n.; pl. = rob.

inrop på auktion

han fråga at rob
båska ifjor han köpte
en inrop Risved i fjol.
1)

1) Risveden hade lagts i höger, vilka
sedan bortauktionerades

Nr 6738. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rop

rub n. ; pl. =

inrop på auktion

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôva, -ar, rôfte, roft, ropa.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

M 1096.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa

rûba (-ar, -a, -ad, -a/
int. , ropa.

di rûba, pa dæ hørdæ i
hêla bygen. Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

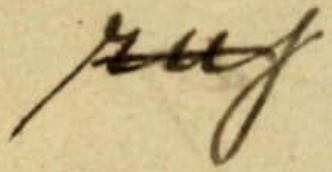

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa
v.

rôba -ar -a -ad.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ropa

råba, =

(vid auktion)

han råba på sig o. tråg
o. som / ska du råba
åt?

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa

robad - óp

ropat in på auktion

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa upp

ruba åp (-ar, -a, -ad, åprubad, -a) fr., ropa upp, utropa vid auktion.

di ruba taffed åp, men sa sa Jinsölsen: "I. d inte did som lina ska ha?"

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa upp

rova af¹ (-ar, -a, -ad,
afrovad, -a) tr., uppropa,
utropa, utbjuda (på auktion)

höja² o böjsor rova di af¹
för tre² kronor.

Tollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropare

råbare m.

auktionsropare

ge rub i rop på

auktion

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ros

ros

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosenkål

rosenkål

brysselkål

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rossla

²räṣla (-ar, -a, -ad, -a/ intr.,
pyssla, pyssla.

Ja ²jiff hœ o ²räṣla am mår-
nen o ²skulle ²kœga ¹kafé.
¹Så ²sijor han: "hœr ²si gœn
²lœze o ²kœgen ²so di ¹kafé"!

Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rost

rust, m., rusten, utan pl.,
rost.

da e rust i kläna.

Vallsjö. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post;

rpst, - 4n s.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulst lin

kost s.

kost

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta

rusla (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
Inh., rosta.

Vouvsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulsta ~ ~d rosta de

~r

de va fårlet va brøknívan

har ~d

rosta

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta;

rysta, -ar, -a, -ad.

den ę frysta;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta
v.

rùsta -ar -a -ad

1950. Nr 4802. Brandstad, Fårö hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta
v.

rùsta -a -ad
(om jäm)

di skola fjòba en sats röviŋ, a
di skola ladza kàidanòba po déd,
a dí skola rùsta
(beskrivning över en knekare)

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rösta v.

rösta -ar -a -ad

angripas av rost.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta
v.

rösta, pret. -a

förtäras av rost (om järn m.m.)

spighålen dö' rösta

Nr 7050 Långa-öd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rustbal en rostbalja s.

balja använd vid
bryggd

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rostbalja
× rostbalja
rostabal en – 1 s.

bryggbalja

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rostbalja

rǫ̀sta bál, – n

balja så avtappsmig
vid bryggd

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rätta d

x roste s.

malet sedan
det använts

.№ 289. FÄRS

S. Åmund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rüsta d. ×rosta s.

so skola dr gr mda
korna mk ~ d

= skrang

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rostig

rùsted

men ´— rù for föregå:

de e for rústed

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rostig

prästled l. -or, m. och f.,
n. -stled, pl. -stleda,
rostig.

Mål: han prästled, åla
ha'd vad en något kniv.

Tallsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot, s.

rod/, -an ; rýdor/, -na

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Rondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

s.

rød, -en, rødon, -na

de har ènte kønad tåd te

røds (om ti regn)

1947. S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot,

rɔ̀ɔ̀d, -ín s.

rɣ́dor, - na,

vi lùga rɣ́dor,

№2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rod en rödor rot p.
rúdor

morot

№ 289. FÄRS

6
S. Asan

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rod, m., rödet, pl. rödor,

-na, 1/ rot, 2/ morot.

Vaccsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rød, m., rø̂den, pl. rø̂dor,
-na, rot.

did ²ena tråd hådde rød,
did ²andra va bära lea
²räska.

Kärrstorp. F.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot
s.

rød m. rødor

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

ob. pl. röder

s. 96

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rod en röder na rot s.

röderna jöra de
marmelåd ad.

№ 287.

morot

FÄRS

Östraby H. Aroskoga 1824.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rød. -en. rýdor. -orna. rot.

Plur. rýdor även = mordön.

rýdor är nyo belagt 1951.

W. J.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rúdor na pl. rat s.

rýdor ?

gak ud o ta en tóltræ

gúla rúdor

morot

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot;

rød, -' hn s.

rødor, - na;

ja ska ta öf

noa rødor

(mosöller) -

tör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rod, 1 an

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rød en rúdor na rot s.

rot morot

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rod, -en; pl. rötter
rötterna
rötden stod i jorden
roten stod i jorden

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot,

rödd, -ar s.

rödor, -na,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

pl. rejdor morötter

DK. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rod, -ar; rödar l. rödar, -na

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rød, -en, rødder, -ne

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rýdor pl.

fr. 'morötter'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rød, rødar rot

rot

kånnad skole båra ha

rødar emte visa

(människorna då det skulle åkimalt)

korn rått? korn?

Långaröds sn. Färs hd.

N:o 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rod, pan rod rot

på rot stånde

er skala trajn pan

rod

Långaröds sn Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota.
v.

rø̀da -ar -a -ad

de pø̀dar som hær va en sø̀
jèk a rø̀da.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sota;

sōda, -ar, -a, -ad,

dar jäf kan o

sōda;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota

rödda (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
fr. ah inth. 1/rota, 2/pålta.
1 2 1
Svinen rödda hål po vefften.
1
manen gipp i hålen o rödda.

vollsjö. Fs.

Färninge

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 kǫ̈dà, —, -d

rota de

rota; bōka

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota
ob.

rödja, =

Ar. stöka med en arbete

min kvinna ska ga. o
röda so läga om kvälana

min huston skall gå och stöka
så länge om kvällarna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd M. J. 87.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

*rotblöta

s.b.

rödablöjda n.

rotblöta, kraftigt regn

de rägna så, so dær
ble sont rödablöjda
det regnade så, att det blev
sådan rotblöta

Nr 6758. Löves'ad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× rotblöte

sb.

so~ ble~ dær ~ rø̀da ~
blø̀da ~ ~ à̀la à̀a o ~
bè̀ka

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötte

rödd², m., -n, pl. rödda², -na, rotte.

i den närk rödden bo flera² hönra¹.

Tränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rote

röda pl.

(soldatrok o.d.)

M. f. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rote

rò̲dana (best. pl.)

sholrote, soldatrote o. d.

2. dé̲ rò̲dana

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rode

rote
s.

rote soldat-rote;

avdelning av socknen (?)

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå på roden

rote
s.

att i gammal tid gå omkring och tigga sin mat.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rote I.

roden , best.f.

roten

på kallades rotesoldaten

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rote II.

rodens best. f. gen. sing.

rotens

uttryck för rotesoldatens hus och hem, och hans familj.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rot-fan

rödafän. Host å rotfrukten.

Vomb

№ 1006.

I. Ingers 1930. Fän

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotfukt

m. rodfuktor

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotfrukter

rodfróktor pl.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotfrukter

rodfröktor

K. f. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot-frö

rödafrö

morotsfrö

gröa rödafrö i kärnepiss po.

udeligjarn

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rothugga

rödhåga (- hågor, - hög l.
- högde, - höged, - högen,
- hög) tr., rothugga.

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rothugga

rodhóga rodhógad

dr. har rodhógad àla

tr̄n, o so har dr

àdlad, ad de ha rothuggit

alla tr̄aden, och ta ha de

odlat det (: marken där trä-

K. f. 71 den vätt) Söde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotluggplaelea, s.

rudhúgaslialesa, -an; -or, -orna

(teelen. fig. 8)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot-regn

rödaregn, -ed

rotblöta

vi kone föd et räktat rödaregn

1947 S. Åsum, Fårs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotregn

rödaréjn. -ed. × rotregn. rotblöta

vi har fad rödaréjn som di sjör

Nils Johansson (26/6 1928)

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot-regn

rø̲darèjn, n.

rotbå̀ta

nú̲ kan vi fa̲d rø̲darèjn

5214. Ö. Kårstorp, Fars hd. 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotting

rò̲tig, ˋ– -en

R. f. 71.

Sönde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolling

rùtiŋ, ˋ – en

y. rùtiŋ, rùtiŋ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotände

rödänä, m.,-n, pl.-na,
-na, rotända, nedre delen
af ett träd, den del hvarifrån
roten utgår.

Did e en stark sprizbägu,
for did e äw en rödänä.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rova

råwa, f. -n, pl. -wor, -na,
rofva : raphanus.

Åsum. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tova, s.

tòwa, ˋ-au; ˋ-or, ˋ-orna

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kå² n kåår na kåva s.

kåva

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfte

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nova,

nåa, - an s.

- or, - na,

di öud nåor,

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 Hvar or na Hova S.

M 287.

2 Östraby FÅRS Hova

H. Areskoug 1934.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kǭa, kǭan, kǭɛrna

kova

Långarőds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rova

rå̲ː/a, -an, -or, -orna

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rova, s.

pl. rå̄or

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rova

råfa ; pl. ~or

l. råba

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roorna

roorna

roorna
s.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rövebrott

rö̲v²ebrig̲d, n., -ed, pl. =, -en, eg. rofbrott, för rofvor nyodlad mark.

han vå̲ o vu̲l²a rö̲v²orna vb rö̲v²ebrig̲ded.

Åsum. Fg

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rovehende

rövehörde, m., -n. pl. -ra, -na, rofvaktare; Karl. som på en för byn åsum gemensam rofodling vaktade roforna.

Rövehören rände en hästskrik af ömkan bönen på skawsnäwan.

№ 281. Åsum. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rovfrö

²röwefrø , n. , – d . pl. =, – n,
roffrö⁴.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rovland

rȯvlán, ˋ– – ˊad

rovåker

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nu;

nål, — 1 kan s.

någ;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nu,

nål, — lin s.

någ,

nålen stöun grän,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 1
Kåbank, -an, -a rubank s.

rübank, ett slags stor hyvel.

FÅRS

№ 285.

Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rubb och stubb

rɔ́b o stɔ́b

di tɔ́ bɔde rɔ́b o stɔ́b fra
di stàkalna.

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E. Andersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~rubba~~ rucka

påka (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. // rubba. Di pöne lönte sa med pam påka den plönen; 2/ rucka eä ur, plåtta eä urvärk, så aä gången blir hastigare eller paktare. Ja påka min pläka ti förtiz, for hun pöfta pl.

Vourjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 Ucka

2 på̲ka (-ar, -a, -ad, -a, -anes) intr. 1) gå med vacklande rörelse. ha 1 kō̲n en 2 gā̲mal 2 kvinn 2 på̲kanes 2 ä̲lde; 2) runka (med huvudet). hu̲n e så gā̲mal, så hu̲n 2 på̲kar me 1 hō̲ved.

Vousjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ruffa
ob.

rò̀fa, =

grynta (om svin).

K. f. 71.

Sovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rugga,

ruga, -ar, -a, -ad v.

plocka;

di ruga fr.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röga ~ ~d rugga o.

~r

~d värtzen

rugga, upp-
rugga

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruinera.

ronéra, -ar, -a, -ad, ruinera,
fördärva, förstöra.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runera.

rúnera, -ar, -a, -adv.

smått rúnera

krúnerad.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruinera

ronera (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
tr., eg. ruinera; förstöra,
fördärfva. tyffs ni de e
rolit o ronera?; 2/ ntarna.
ala buenorna blinge ronerada.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruinera

ronéra (-ar, -nérte, -nért, -nérf, -a) th.; eg. ruinera, förstöra, fördärva.

Hermägaren ronérte plåkan.

Åum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumera,

rumera, -ar, -a, -ad.

de va dé sam

rumera nam,

Hör,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ronéra ~ ~'d kuinera de

~'k

fördärva

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruinera

ronéra, =

förstöra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ruka

rugga, f. 1–n, pl. –gor, –na, benämning på ett lågt, vsell hus l. på en låg, illa lagd sädes- l. halmstack.

Ja sr̄dor i di gamla rugegorna. Jan sr̄tor rr̄ktija rugor å staka. Östraley. Fo.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

182

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ruka

ruga, rugor s.

rata, rator

den plätt på marken, där korna lämnat sin spillning.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar_Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull

rull, pl. = or (sic!)

rulle till en garnvarpa

... rullor, som en kona

vörpa på en ånan

rull. På en annan rulle.

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rull

rull. pl. -a

rulle

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rull

rull, 1 en

rulle

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rull

rul

spinrocksrulle

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II rull, -en rulle

Ä. 'vält', 'ringvält'

M. f. 75

Betyd. mangelrulle: en
rúl, som de skola
vrìpa tyéd över en rulle,
som de skulle svepa tyget
över. K. J. 72. Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull
s.

rull, -en

rulle (av. på spinnock)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull

rul, m., rulen, pl. rula,
– na, rulle, vals.

I en jantöfflekvärn va dor
två rula me gidza, dam
jantöflorna klemdes imellam.

Fränninge. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull

rull, m., rullen, pl. rullar,
-na, rulle, t. ex. till en
spinnrock, garn trådrulle m. m.,

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull en — — full s.

du får pe ld ma
nilen zyn.

№ 287.

Ringvall

Frenninge FÄRS

H. Areskoug 1884

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull

rull, ˈ-an, ˋ-a, ˋ-ana

spec. = mangelrulle.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gull, s.

gyl̄/, -au; -a, -ana

=vält. (tielen. fig. 22)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rull
sb.

rúl, -'an

rulle

en stór rúl

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× rull

Å. spinnrocksrulle

Gelva i Rúlen

Nr 6758. Löves'ad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygl, -ar

cylinder (på rälf; på spinnrock)

x rull

F Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rulla -ar -a -ad

trumla med ringvåll

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

rulla

rulla, =

Pres. -ar

Av. forsla ngt på en
skottkärra
N. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rulla

rulla-óp ma-en
gi̇va med en ráfsa ráfsa
hop en stráng mejàd sàd

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vanstad

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

rulla

rùla

Pres. pass. rùlas

K. f. 72

den (toven) skola - rullas
öp po - lánad (fasta man-
(ds.) ken)
Tolkuga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rulla

Innebörden var, att den
faktiga torvdyn på skot-
kärra forslades från tor-
graven upp till en plan
mark, där den bredes ut.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rulla
vb.

rùla, =

köra med vält

M. K. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rỳla, -a. -a, -ad. rulla.

so mote di rỳla dom i salt.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla,

rö̲la, -ar, -a, -ad,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rɸ²la

rulla

rulla ;(med kärra)

da va ut ar¹bɛ¹i ɔ rɸla

²ɛna d¹id

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla ~ ~d rulla vb

~r

rulla

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
vb.

rulla - ór , =

forsla upp nytt på skott-
kärra, t. ex. torvdy en
tormossgrav till en högre
belägen nivå, där torvdyn
utbredes för att torka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rulla

rula - tór

på skottkärra transportera
torrjord i torrmosse.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rulla
sb.

rùla, =

kŏra vält (åkerbruksredskap)

... en traknób ti, o.
rùla, me en trådstocktill
att "kŏra vält" med.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 19[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla

rulla, =

Ar. forla på skott-

kärra

de, rula åt, fäft ov

fola åt, fäft (se när-

mare u. skift)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla,

rylla, -ar, -a, -ad v.

ja rylla ler su

lenorna blé kusna,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mf. pret. pret. part. rulla

rulla rulla rullad o.

pres.

rullar

han rulla runt

flera gånger, innan

han kommer ner.

v

Östraby

rulla

№ 287.
FÄRS
H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla;

rulla, -ar, -a, -ad,

ja rulla van te

tåskan;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla

²rulla (-ar, -a, -ad, -ad, -a, -anes) tr. och intr., ¹/rulla. ²rulla tyngan in om dörren. — ²Flaskan kom rullandes nerför backen. ²/Köra, skjuta fram en hjulbår. di rullar ma sil.

№ 281.

Fårs hd

Per Larsson 1898. Vallsjö. F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part. rulla
rulla rulla rullad v.

pres.
rullar

vi få nok vänta ma
o rullad te sin

kōra med ring -
№ 287. vält

Trenninge FÅR ♀ H. Arnbom 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rulla

rulla ~ ostá ma ~ kànan
på skoūkérra forsla i väg
mjölkkannan (mjölkflaskan)

N. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

t. rỳla

y. rùla

Nr 7050 Långa·öd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullsvingar

pulavinja, f. -n, pl. -ar, -na.
eg. pullvinda; i ett aflångt
bräde med 3 uppstående
pinnar, mellan hvilka spinn-
rockshjulen inpassas, då garn
hasplas af dem.
Afl. lenavinja.

Färs hd
Fränninge. FS.

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nullbår;

sjölebör, - ön s.

- ör, - na;

han kùm sjölanes

ma ön sjölebör;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 x
rullebår en — — rullbår s.

dul kan ta kånan

2 2
2 — kn

skottkärra

№ 289. FÄRS

S. Asum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sulbår;

sjöbod; — bus s.

— ol, — na;

höl;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rullbör

rullebör; pl. -ar sb.

skottkärra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rullebär
s.

rölebör, -en

rullbär, skottkärra.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sullbör

sòla bör, – sn

skoläkare

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullebår

rullebår, s. -en, pl. -or, -na, hjulbår.

Vallsjö". Fs.

Färanige

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pall en — — rulle p.

rulle

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulle

s.

ryle, -an

lid stor ryle

Nr 7050 Långa-öd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullgardin

rúlgardin, pl. -or

Helsvt nytt ord & begrepp.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulling

rull-ig, m., -en, pl. -a, -na,
benämning på något hoprullat
t. ex. kardad ull.

Gränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rulling
sb.

rùlıŋ

något sammanrullat; rulle

dɛ vɛ̃ dom tihópans

ɛ en rùlıŋ de ɔ̃redo

dem (d: skinnen) tillsam-

man i en rulle.

rùlɛŋ K. S. 72 M. S. 71.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullepölsa

rulapulsa, s. -n, pl. -sor, -na, rullkorf. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rullsla°, s.

rȳlaslɑ̄/, -an el. -n;
rȳlaslɑ̄r/, -na

= del av vält. (teelen. fig. 22)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kullställning

rygle-ställning, – m

ram på trumla

F Nr 4244 Lövestad, Färs hd
Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vallställning, s.

vylastälning, -an

= del av vält (tekn. fig. 22)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ɨullʉapp, s.

ɨ ʉ̀l-a-tàp-/, -ʉn; -a, -ana

= del av vält. (teelau. fig. 22)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull-bräda

rulla viya, -an

ställning varpå garnrullen sattes

[antagl. dts. som ryglastöl i Bara hd]

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gullandtra, s.

rylaantrå, -ad; -, -an

=del av vält. (Tedeb. fig. 22)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lum

rom. -ed

han har sajt for mé, han lejgor
i et rèktet rom.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rum

Rom, -ad

hålva rómad halva

Rummet

N. ö. 82

Vänstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pörn ad ~ lin rum s.

hörn lå i ett 2 anad pörn

rum

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum

rom, -ad, =, -en

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum

rom, n., rom-ed, pl. =, rom-en,
// rum, utrymme. di hade
tre vedja rom i stuworna järn.
2/ rum. boningsrum.

Branstad. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Gum

nú ska ja ha fát
n mn knív n hírt
rómed m skall jag ha
tag i min kniv i det
andra Gummet.

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum

rom, 'ad, =, 'en

tré rón K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum, lad, =, lan

rum
lan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönla ~ ~d rumla de

~k

rumla

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumla

rùmla , =

festa, svira

de rùmla so hòndizens

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumlebuss

rùmlebòs m.

svirare, rumlare

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* lumma, s.

romma, rommer

en bar plats på en backe eller höjd.

då man höstade gräs, så bar man det från sidlänta platser upp på rommerna, för att det skulle torka bättre.

8656 Västerstad, Fäs ht.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 8656 Västerstad Färs ~~Hörs~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 7 x rumulbus

Romelbos, -en, -a

rumulare

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Runga

s.

s. 100

bst. sg. rongan

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa

rômpa, ƒ., -n, pl. -por, -na,
svans.

... i en skaw di kåla por rômporna

Åsum. Fs.

äv. benämning på långa, smala tunna
högar af sammanräfsad säd på ett fält.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rômpa, -an, -or, -orna, rumpa,
tvars.

di va somen hôg i di sprânt på
tré bén, så hade di de fjärde
te rômpa. (ur en beskrivning över
bamlosarna).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa

rómpa, -an, -or f.

svans

M. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpa;

rumpa, – an s.

– or, – na;

svans;

han sprätter su rumpan

stun rag;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
rumpa;

rumpa, -an s.

-or, -na;

svans.

fjäl-ryggen hade ryggen

rumpa

M 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa II

i bet. bakdel:

om nä brädan smal äw, so säd
ala di små me rämpan på güled.

Nr 7899.

1.1-5. Öved, Täs hd. 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpa ;

rumpa , - an s.

- or , - na ;

svans ;

rumpan stak öp

o-wanom kör-n ;

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa

2
rompa, f., -n, pl. -for, -na,
svans.

1
Rowen hun hade tret
2
rompan av si.

Ofuen benämning på långa,
smala, tunna skogen af sam-
manväxt på gå. tu fält.

Mossjö. Fs.

Asum.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2 x
rompa n rompor na rumpa p.

rumpa, ovans

№ 289. FÅRS

S. Ö Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa
s.

rômpa pl. -or

även i bet. liten sträng el. tapp
av hô.

dra i hôb rômpor

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rômpa n rômpor na rumpa s.

rumpa .

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa

rómpa, -an, -or, -orna

svans

Av någon gång om
yoder på människor
(kanske skämts.)

K. f. 71 | so, hagor, jo-
bösorna löst nagano-
rompan så hänga ju bykorna
långt nedanom stussen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kàmpa

s.

kàmpa, -an, svans

kàmpan i vägen

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rumpa

rùmpa, -an, -or, -orna

f.

trans

Jfr sìlarùmpa silltjärt

med rùmpan av vårad med

svansen i vädret / rùmpan

rág av på nom svansen gick

av honom

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpedana

rompedàra, -an

benämning på ett slags mazurka.

1935. Röddinge. Fäs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rumpedans

best. f. rumpedånsan

Skämtsamt namn på magerska (eller en viss
mekaniker till magerska ?)

bnl. N.f. = rönterom .

1941 1996 Kent Fägerhed

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rumpedarran

rompedàran

en dans som dansades i Fäs hd.

är slags mazurka?

№ 281.

ant. 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rumpedryg
adj.

rômpedrêj

tjock och undersätsig.

3340 Tolånga. Fäs ud
M. Åberg 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpedrygg
adj.

rùmpadrój
bred över bakdelen
dén e ~ so ~ rùmpadrój.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpedryg, a.

rompedröj

så kallades en person, som
var liten men grov till växten.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Hörs~~ hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

kompelav

rumpelag

vanslåbe (på sele)

Långarööds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpeläder

rómpelär n.

den rem på hästsele, som går in under svansroten på hästen.

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rumpeläder

rùmpelàder n.

den del av seldonet, som
går in under svansroten
på hästen

M.-S. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpelång

rùmpetòg, ˋ–ˊ–ˊen sb.

svansrot (t. ex. på häst)

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpetång

rŏmpetàŋ, m., -en, pl. -a, -na, svansrot.

Vallsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rumpetång

rämpetöz

svansrot på häst

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rompehåp en x kumplages s.

del av blöjan

№ 289. FÄRS

S. Åsen Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 kämpelap lin x trumplagep s.

del av ett
barns tvepning

№ 290.

Löfle Fårs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rompelär ed x kumpläder s.

läderrem från
selen ned under
hästens svans.

№ 289. FÄRS

S. Åsen

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpläder

rompelär, ~ — ~ ad

rem i seldon, gående ner om hästens svans (mest å finare selar)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kompelät, -ad, — kumplåder

ren under svansen

på en häst, del av

selduet

F'ÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpläder

rùmpelæ̀r n.

den del av remtyget i
seldon, som ger sin en-
der hästens svansrot
(pl. finselar)

N. J. 77. Lamsås

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 Kompetòr, -en, -a / x rumpstång

den köttiga delen av
en kåstsvans, på
vilken taglet sitter

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Åomstéka~~ kunystra, —, -de

ställa till stök,
väända upp och ner
på allting

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rön

rönt

rönar

rund adj.

rund

№ 289. FÅRÖ

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ron ~t
e
~a

rund a.

rund

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rónor 1) l. ron; rund; ront;

rùna

komp. rùnare K. f. 72

1) K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

runt

de mästa bulorna
de va rönn De flesta
kolpåkarna de voro
runda.

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund

rön 1. rönor, m. och f.,
n. rönt, pl. rönna, kompar.
rönare, rönast, rund.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund
adj.

rön

en rön träbild a en stäga som
lampan stå på.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund

rónor l. ron, ront

sonen - rónor trìla en

sì'dan rund trissa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rǫn, rǫnt, rǫ̀na, und.

en rǫ́n bǫ́n.

Vonb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönor l. rön; rönt, rund

rönna

en rönor, flädor bräda, som där va stäga i en rund, flat bräda, som där var stake i (om brödspaden, dvs. spisslan)

K. J. 71 Södra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund

roz l. rozor, m. och f.,
n. rozt, pl. rözza, komp.
rozare, rözast, frikostig.
hen va rozor dinn gözen.
manen e rozare ti vöja en
kvinnan.

Asum. Fs.

Färs hd

M 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lund
a.

lår

en pèga, som e lår

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rön a runda
v.

runda, göra runt
i i
smålärna skola sål
i
rön a järnad

Långarööds sn. Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundbom

rómbóm, — m

rund trúbom

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundbom

rónbóm

trol. en del av vagnens under-
rede (den närmare betyd. ej an-
tecknad)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundel
s.

rondél -en

en gàma va en tréj rondél,
som va jœrd omkréj.

jfr gamma

Nr 281 b Färs ha Västerstad

Per Larsson 1898.

Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundel

rondél[1], m., -en, utan pl.,
rundel, krets.

Han gick[2] i en rondél.

Fränninge. Fs.

en gàma va en trin rondél,
som va järd amkrin.

Färs hd

Västerstad.

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* runden om

rågen óm

runt omkring

fara rågen óm

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× runden om

adv.

rózen óm

runt omkring

ja. jfr. rózen óm

N. y. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rɔ̃ɡkuom + mudenom

runtom

dɛn lan rɔ̃ɡkuom

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rɔ̀zənsɔ̀m, adv. i prep., runden om.

ment omkring.

sɔ̀ skɔ̀le di svèŋa rɔ̀zən ɔ̀m.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunnskapsbok
15.

kunskapsbok, -an; -or, -orna

= bok att lägga kunskap
i stubbar med.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundning

rønin², m., -en, pl. -or, -na,
1/1 krets. vi fførde i rønin² i
2/3 omkrets. krød e som børed
i rønin².

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runding, s.

runn/, -an; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundring

rönn -en

rund, rundel, omkrets

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rune

2
rêŋk, m., -n, utan pl.,
rom, fiskrom.

Sum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rune

2
rǫ̈ne, m., -n, utan pl.,
rom i fisk. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

fisk n

x

hund s.

kom (i fisk)

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rätt — x rund s.

den va ålor bast den
dar va ~ 1.

rom i en fisk

№ 289. FÅRS

S. Åsum. Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

rune,

rûnR, - ln s.

fiskrom,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

rune;

runa, - an s.

fiskrom;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 runer/r—

x rune /s.

2 runen e da
2 gåsta dar e på
2 hela stålen

Östraby

1 una äv. i Fränninge.

2 Östraby

№ 287.

som

FÅRS

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kunl s.

rom (i fisk)

FÅRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runding
s.

rɔ̀nɛŋ, -ɑn

rundel. kretс

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rundning

sb.

rönn

krets, cirkel

i en rönn i en

krets

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundning

rönn

kretz, cirkel, nytt cylinder-

formigt

en rönn å. spånor

en cirkel av spånor

(om en mjölsikt)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundträ

rontre' n.; pl. =
runt trästycke l. (större)
vedträ (som alltså icke
är kluvet på längden eller
kanthugget)

Jfr Rundved ds.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rundved

sb.

ronve

Se rundträ.

K. F. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Bonx~~ x rune

rùnk, -n

(i fisk) fiskrom.

M. y. 75, K. y. 72

mìlfga o. rùna

M. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= from × mus s.

sb.

Rune

fiskrom

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runt

rn.

rønt

hø̲ra rønt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runt

rond, adv., komp. rönzare,
rönzast, frikostigt.

Di målte rönzare en for.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ront

runt adv.

2
Ø hörå ront

runt

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runt
ab.

ront

óread rónt

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runt
adv.

runt

runt kring runt omkring

runt kring

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

runt
adv.

de ska språnga
rónt, om de skrzdda
méd de fingo springa runt,
om de hunno med det

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rønt

Runt

ads.

mèkel Rula, Rónt Reven

Rullade Runt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ront

runt

runt
adv.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runten iksing

rønten iksing

1948 Vanstad. Fäs kd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x runten om

adv.

rönten óin

runt om

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runtenom

rôntenàm, prep. och adv.,
runtom.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runtenom

2 1
rönlenom l. rönlenom,

prep. och adv., rundtom,

rundtomkring.

Vouesjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runten-om

s.

rönten'om

namn på en dans (körepolska)

1947 Vomb. Fårs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runtenom

rönténóm

namn på en dans och dess melodi

(liknande kamb).

Texten började:

hade ja péya for mina bòjsor --

Nr 4430 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runtenom

runtenom

namn på en dans [illegible]. se Sv.
Landsmål XIV : 2 : 15 och XIV : 1 : 230.

Tenninge. Från Ld
Judit Olsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

* runtanom

adv.

rántanóm

runtomkring

rántanóm o. knán a.

várad, o. gamla

gòba sata. fáfzad

2 a. várad

K. f. 71 Sovde

Tvet till en polska-melodi; se Sv. Landsmål XII: I, 51.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

runt omkring och * runtomkring adv.
på² i vadret, och gamla
gubbar satte² skägget i vad-
ret. (Berätt. på en polska)

K. f. 71

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runtenomsgille

1
pörzenomsgille, n. -d,
pl. =, -n, eg. rundlomsgille,
kalas med dans, mickel fordm
under julen af marje åbo
i tur och ordning gjordes för
gyldomen på Övedsklosters
gods. Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Uentenomspolska

1 prontenomspälfa, f., -n, pl. -for, -na, ~~tigarepolska~~, hambopolska.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kontrollföreståndare kontrolleringsföreståndare

skämtsamt namn på
mjölkprovande jord-
bruksassistenter

(i Bro hd: pöntanomsröjtare)

№ 290.

Löfdal Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rontenomsskiva

sb.

rönten omsskjva f.

brödskiva skuren runt

hela brödet.

--- en rönten omsskjva,

smör o. stjgom fit

n. f. 71. / se u. × ostomat

kaviar

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runtom.

ringram ador.

de lä ringram

fjörtjan ö skiöfj.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kontenom

kuntom

han höra ~

omkring

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runtom;

runtomm adv.

han jäfs runtomm.

fee. rätt!

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runtomkring prep.

pʊntomkrɨŋ

pʊntom krɨŋ

pʊntomkrɨŋ hɨ̈sed

pʊntom krɨŋ hɨ̈sed

№ 289. runtomkring

FÄRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× runtenoms-skiva

rönt'enomsʃi'va, -an -or. -orna,

× runtenoms-skiva, bröstskiva genom-
tvärs över hela bröstkaken.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusk

rusk. ½d. x rusk. fint regn.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rüska -ar, -a, -ad, x ruska.

småregna, regna fint och tätt.

Vorno.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska

ruùskja , =

Pres. sg. -ar

vara ruskist i vå2dret

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska;

rugga, -or, -ta, -tor.

di rugta hör;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska;

rufga, -or, -ta, -t;
= uppdraga med rötterna.

di fäfj rufga sån
öp;

Vasby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska
vb.

Pres. rùskar

vara ruskväder (regnigt).

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska

Pres. sg.
rùskar
är ruskväder (väder med
regnrusk)
da. rùskar

N.g. 77.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska

rufsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a/
tr., uppryckа, t. ex. vakande
lin, bönor m. m.

Ja jagh na o rufsa hår.

Boalsjo. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska

²rŭska, f., -n, pl. -skor, -na,
²löfruska.

di hå²de sat en ²rŭska nør
¹i ¹prijen, som den ²ene ¹stø
ofte.

Kärnstorp. F.

№ 281
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

neska
v.
× (nôtska ?)

nòska , pass. -as

uppryckа plantor (även om ogräs)
mot roten ; spec. om linplantor
vid skörden .

Nr 7050 Långa·öd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruskig
adj.

ruskad n.

om vädertek med regn o. rusk

ruskad vår ruskigt

2
väder

K. J. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sörde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× russbjälla
Sb.

rússbjélor pl.
sládbjällror till häst

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

R. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

russin

rosínor pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosína n rosínor na russin s.

russin

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

russin

rusína; pl. -ór

en rusína ett russin

K. f. 71

Torde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

russin

1
russina, f., -n, pl. -nor, -na,
russin.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rustare

rystare, s.

"rustare": person som sirar fastpisse"

S. Åsen

Nr 4151 I. Ingers 1925

Fäs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthål, n., -ed, pl. =, -en,
rusthåu.

rusthåll

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthål ed

rusthåll s.

rusthåll

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthållare

rusthållare, m. -n, pl. = l. -ra, -rna, rusthållare.

Fråninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lustibus

lùstebo's, m.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruta

rudda ; gl. = or

25'SS jordareal, bl. a. vid beräkning av torvmosejord ; (torvjord vid torvtäkt).

Jfr rutvis

n. f. 71 Nr 7503 Hamsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rŭda n rŭdor na ruta s.

ruta

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruta

2
puda, f. -n, pl. -dor, -na,
1) puta i aumänket, 2) fönster-
puta. Tousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ruta

rùdpa, ˋ= an, ˊ= or

fönsterruta

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ruta

rùdfa, =an, =or

vis yta av utbredd tors-
by, som med en stake upp-
delades i mindre stycken.

Så u mældes de öp
i rùdor. Så mätes
det upp i rutor.

K. 471
Sörbe

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ruta

rudda, -an, -or

fönsterruta

X. V. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ruta

rùdfa, =an, =or

vis yta av på marken
utbredd tovdy, som med
en spetsig stake i rutan-
des i mindre stycken.

K. f. 81

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruta

rùdja, -an, -or, -orna

f.

Bl. a. fönsterruta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutor

s.

rutor

ja ha skärd mosa rutor

svär

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruter

rúdor

rudor - tjág kortkombinationen dem plus knekt i ruter (i bondtolva)

mela - tjág under bondtolva anmäla, att man har dem + knekt i samma färg.

A. J. 71

Jörle

NF 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruter

rúdor, ruter (i kortspel)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruter

rúdor

(i kortspel)

ja. spela, rúdor

pa. Jag spelade ruter

på.

K. V. 71

Sörde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutig adj:

^{2}rūded
^{2}rūdeda

min ^{2}sūstor hāde en
^{2}rūded jūsor tröja.

rutig

№ 289. FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruden ruded rutten a.

rudna

rutten

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödden neutr. rödet adj.
pl. rödna

lede osv. mod o
bry sig om lid rödden
kalm.

№ 287.
FÄRS
H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

adj.

rödden, röded, pl. rödna

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

rödden, m. och f., n.-dd, pl.-dna, komp. rödnare, rödnast, rullen.

hård el. hårt rödnare än de dårar o fårna mk.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullen,

rȳdan a.

— rȳdad n.

— rȳdna pl.

— —

brädan é rȳdan,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullen

rygdet n.

SF. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullen;

rödhårig.

rödhårad m.

rödhårda pl.

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

autten

a.

nöden, neuta. -ed. pl. nödna

öblen va nödna

Västerstad

Nr 4829 Västerstad Färs hd

1974 I Ingers 1970-82

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

rýden, reuta. rýdad

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten
a.

rödan, n. rödad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

rø̀den, neutr. rø̀ded, pl

rø̀dna.

Västeråtad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

rågden

rént rågden alldales

rutten

n. g. 71. Nr 7503 Hamsås i Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sultən,

rödn a.

rödd n.

rödna pl.

dan é rödn,

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sulten,

nyden a.

— nyded n.

— nyda pl.

— —

den é nyden,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

rö̲den, rö̲ded, rö̲dna, adj.,

rutten.

eller rö̀den etc.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutna
v.

rödna -ar -a -ad.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sultna;

rödna, -'ar, -'a, -'ad;

den lö'n o rödna;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~ Xzidnà, —, -d rutlna ve

rutlna

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Vaustad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sultna,
sjöna, ¹ar, ¹a,
¹ad.

№ 1587·1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutta

rödna -as-a-ad. rutta.

el. rödna etj.

rödna öp. rutta upp.

ell. rödna öp

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödna, rödnad rutna

rutna

vi ha hört di gått som

latan ha mötad rödnad fram

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruttna

rötdna (-ar, -a, -ad, -ad, -a) intr., rutna.

kroppen fick väl sköda på skaplorna, ti han rötdna.

№ 281.

Färs hd

Tousjö. F.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sullna

rødna (– ar, – a, – ad, – ad)
intr., sullna.

sin svären (vä rödnad, sune
ha pela jantäfler.
Tränninge Bossjö. Fs.

rödna, Åsum, Bossjö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruttna

rödna, -a, -ad

de e änte här en ska
rödna, sa fjärrsyn nær
kun sad på fjärrsynaren.
Österb.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruidna ~ ~d ruttna ob

~r

ruttna

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutna

rudnar, öp

fruktnar upp

K. J. 71

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutna
v.

rödna

rödna öl

Nr 7050 Långa·öd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten av

rifdna åw (-ar, -a, -ad,
åwrifdnad) fr. och intr.,
rutna af.

bränan rifdna åw fögen.
kran e åwrifdnad.

Hum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulta upp

rufdna åf (-är, -a, -ad, åf-
rufdnad) intr., rulna upp.
brända lo, li de rufdna åf.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutvis

rudevis

I mur. : e. rudevis efter
ruta räknat

n. sgupta. tor e. rudevis.
Vi köpte tors efter ruta räk-
nat.

x/ En viss jordareal

n. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruva,

rua, - an s.

- or, - na,

han drö ~~ruvo~~

ruoma ö v,

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

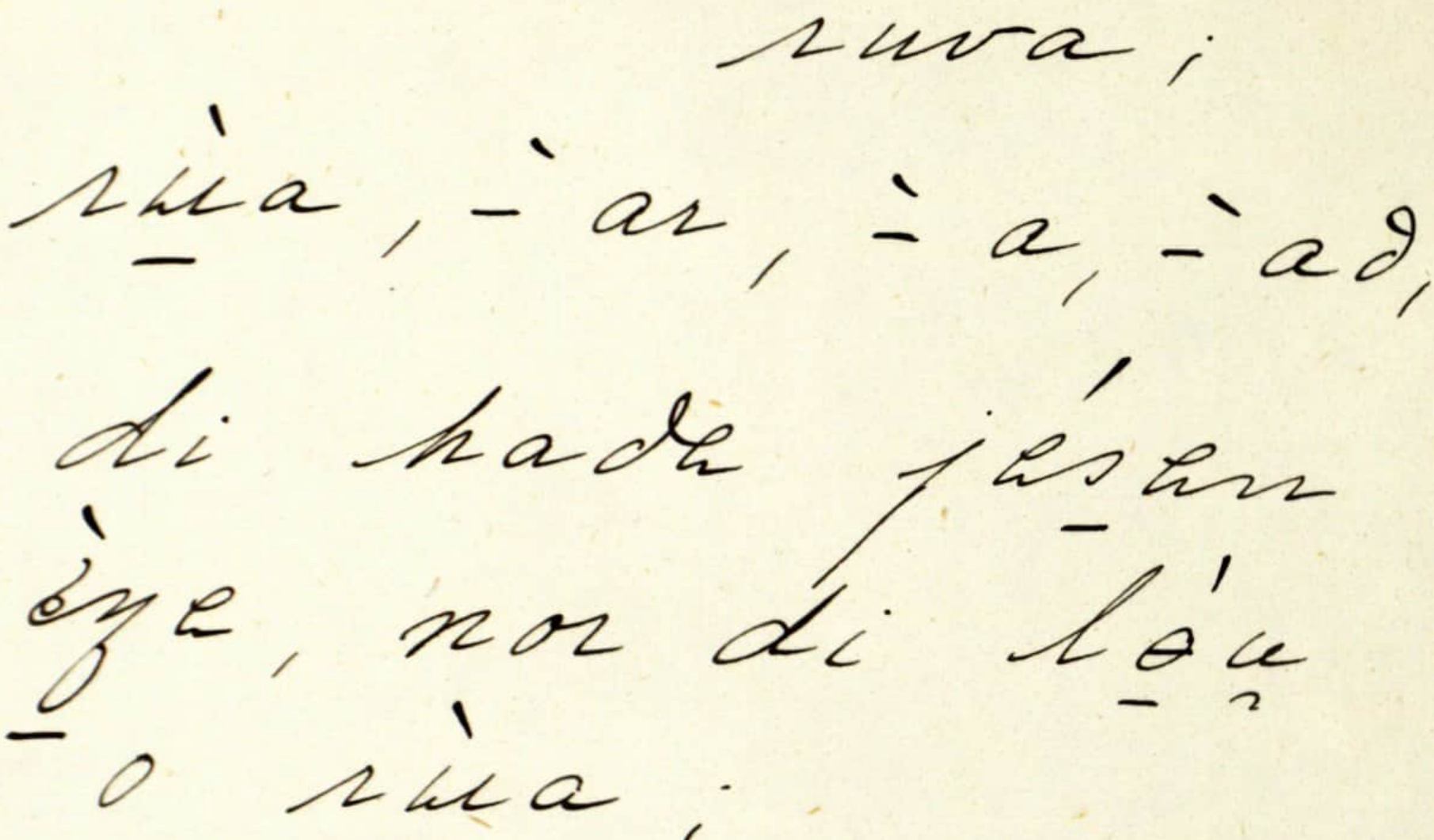

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jullna

rydna nér, =

rullna(e) bort, frigöras genom

rötning (om linet tängeln)

da- lina rydna - nér

Tol: linet ägorna frigjordes

av linet tängeln genom linets

rötning.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
Rusa n or na Rusa S.

Rv 2 ske ps
2
Rsan, de kan
2
lle fårled!

№ 287. Rusa

2
Östraby

FÅRÖ
H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rubba
s.

rùa -an -or -orna

(på sår)

kan i ènte ta dendæ'rna
rùan vä'k ?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nya sig,

nya sk, -ar, -a, -adv.

beklaga sig,

han bora nyar sk,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryà sè (-at, -a, -ad). ryà sig

= beklaga sig.

levàn han ryà sè å tå han

va ìlla tìdd; "men ja har

min Jél ìgen dél i ed".

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rÿa, st, =

jämra sig

* rya sig

vb.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lya sig

lya se -ar -a -ad

jämra sig.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryä sɛ + ryaŋ

jämra, jämrade ny

hun ryä sɛ dɔn

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryck

ryff, n., ryffed, pl. =,
ryffen, tidslängd, period.
de e sa ed ryff, sin går ed
gång.
Ja va hos min dåtar vår
ryff. Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lycka
v.

lyka

ja får lyka óp tréj háun

(kun av klok gumma).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ruckta ruckt nycka 0.

2 ruckza

1 ruckzor

nycka

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Röddinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryckavis

ryffavis; n., oböjl., förek.
i nutr. i ryff-avis, tidtals.
Ja e bĕtor i ryffavis
o semor dărimĕlam.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ryckavis

ryggavis sb.

I uttr. t. ryggavis dö och dö, enstaka gånger

K. f. 71/ Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ryckel

rúkel n. sb.

ruckel, gammalt fallfärdigt

hus

et gamalt rúkel

yngre för ryckel 1-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökt

sedan skaffad att skärorna släppte

1 2
hyllan stolpe lösa på

2
bralan sedan blöt rökt

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryckvis

ryggvis. i förbindelsen i ryggvis =

periodvis, vid viss tiden

di kunne lèja bra i ryggvis.

Vomb

Fäs

№ 1006 J. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2799:

2878, – 1:n s.

– a, – na;

han fick 1:n knuff i

2878 1:n;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryyy

ryyz, -'en

pa. ryýzen pi° ryy.

gen

n. f. 71. Nr 7503 Ramsås Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2799.

ryfs, – en s.

– a, – na;

han fält pu

ryfsen,

№ 1587·1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2999

2998. -en

ja e dǫ̀li i sýǫ̀ggen.

P. F.

1006 Vomb. Fäs hd.

1941

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ygg

rydz, m., ¹rydzen, pl. ²rydza,
- na, ygg.

Vi ²fizk sa ont i ¹rydzen bädz
lee av de ¹råliga ²bäkarad.

Vassjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kygg, s.

kyggj/, -an; -a, -ana

äv. kyggj

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

499
s-

lydd. -en

ja e fondárvad i lýdzen
av váfft

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

499

ryggj -en

de stå på rýggjen på hesjas tröja

di fästa di på rýggjen på hånom

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

27991.

2993, - Ln s.

- a, - na,

Röddinge

586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rudzlen 2a na rygg s.

rygg

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg

ryggj, -en

K. f. 71

lózs, åd rygdzen långs ryggen

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

grísen dèltas, ja

hær i ryggen (den slak-

tade) grisen delades jin här

i ryggen.

rygg

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

499

ryggj. Jen

han hadde en stå, läg pusa
han bår på ryggjen

(om en gårdfarihandlare).

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg'n 499

ryggen

de (gräsen) ga dom

ut ma en på'sk på'

rygg'n

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2799;

2793, - Ln s.

- a, - na,

Nåsby,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg

ryggj, -an m.

dan. ène sténan sad. opa. va. ryggen. Den ena (testikelsténen satt uppe vid ryggen (se x. klabbhingst).

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryyy

ryyy

Gruda ryyy = gå kostig

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryy:

i'utte. 'satte si' ti' ryyys = sitte ryssloloŕ

Ur 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2799;

ryfz, -lin s.

-'a, -na;

da kràlar pu ryfzlin

pu mà;

№2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg s.

bot.sg. rõggen

1.93

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1993

1993. 1 ex

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga v.

rygga -ar -a -ad. rygga, förse ett

halmtak med beläggning å takåsen

rygga tag.

Vomb

I. Ingers 1930.

Fårs

№ 1006

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryyga ;

ryfza , -ar , -a , -ad ,

ja ryfza me ;

Röddinge

586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga
v.

rygga -ar -a -ad,

på åsen av ett halmtak lägga nytt halmlager.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nygga

1
rydza (-ar, -a, -ad, -ad,
l. nygg
-a l. rydz) 1/2 tr., föra bak-
länges. han rydza ödzed.
1
inte. 2/ gå bakländges. ödzedt di
2 2 1
vela ente rydza.
rydz l. nygde, tiutal tin
en häst, som man viu ha att
gå bakländges. Mallsjö Fs.

№ 281.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga

2
rydja (- ar, - a, - ad, - ad, - a/
tr., på åsen af ett halmtak
4
lägga ett halmlager öfver milked
takrytaare anbringas.

allm. Fs.

pass. kan behöfva rydjas.

vollsjö. 1954.-

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rúdʃa ~ ~'de rygga s.

rúdʃa!

vɛ fa ~ vóinan – ld.

rúdʃa de, hest!

flytta sig bakåt,
(om hästar t. ex.)
oftast refl. och mest i
imperativ

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rúga — — rygga v.

när dr skóla rúgan.

rúga dr.' (til en häst)

backa, gå baklänges

№ 289.

FÅRS

Sörde H. Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lygga

v.

lyggja -ar -a -ad

lägga halm å åsen av ett halmtak.

Östraby

Ar 2-1 b Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

K

rygga sig

rögga se lebåga s. 99

= gick baklänges

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rygga sig

rígdza, se, = vb.

rygga (om hästar), gå bakåt

de, rígdza, se o, rèsta,
se de stöke bakåt och
reste sig (om bängstyrriga
hästar) N. ö. 72
To långa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga sig

rydza sig och ge (-ar, -a,
-ad, rygg!
gå baklänges. Bv. rydza utan reflexivum
rydz dr. tillfal tex en
hast, som man vill ha att
gå något baklänges.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga sej

rʏ́gga ~ ar, =

gå baklänges (om häst)

so ~ rʏ́gga ~ han ~ ar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× byggning

rödney, -an

takåsen och dess betäckning

Nr 4802. Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
Rutgrus len

byggning

takås

№ 290.

Rödbinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggning

ryd²fzniz, m., -en, -utan pl.,
på ryggåsen af ett halmtäckt
hus liggande halmlager,
som kvarhålles af takrytlare.
Stum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byggning

rödnen, -en

takåsen och dess beklädnad,
vanl. av halm.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggning

rygdzning eller rygdzning, -en

= ryggning; takås; halmen som

ligger i takåsen.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggning

rygdnig, = - en

takås

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läggning
s.

rödjningen

ryggåsen på ett hus

(utifrån sett)

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggrad

rygg-rå¹, f., -n, pl. -r,
-na, ryggrad.

Rävven hade brutna
ryggrån¹ av sk. Vallsjö⁴. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggskott

ryggskúd n.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rydjskåd

ryggskott

ryggskott

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggtavla

ryggtávlan best. sg.

(ryggpersit.)

den bågar på ryggtávlan

solen steker på ryggen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ryggträ"

ryggträ

Se × vårdträ"

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg-trä"

rygg-trä n.; pl. =

takstycke på åsen av halmtäcket hus. Två motstående ryggetrån hålles samman av en järnlänk och en metallkramma.

M. g. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyggeträ

lyggeträ, n., pl. =

Korsvis lagda stycken trä över
lyggningen av ett halmtak, varvid
kopfästa

Sms. med verbet lygga.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ryggning

rygg-ning – en

takåsen och dess betäckning

di kon ènta få nona rygg-nè,
ledan di hade svèr te rygg-ning.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg-trä

ryggaträ, n., pl. =

paris hopfästa trän på ryggmärgen av
ett halmtak.

di kunne änte få nona ryggaträ,
medan di hade bara tu ryggnej.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggstrå s.

nyttjas av tvättarna vid gl.

tvättbrädet på takryggen för att förhålla

tvålen

Nr 23133 Västerstads sn, Färs hd, Skåne
Göran Hallberg 1983

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

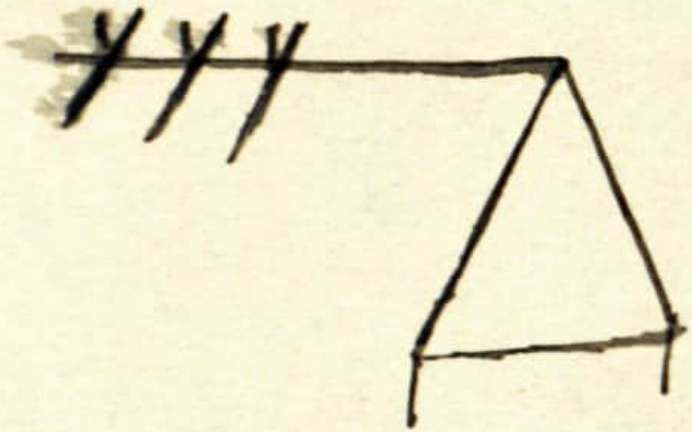

korslagda
tråkryssen
längs en tak-
ås

№ 290.

Rödinge Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyggtrā

kyssetkœ, —

à kalmtak

[se vāptkœ]

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggvärk

ryggvärk

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 ryggås

ryggåsˌ m., -enˌ pl. obruk.;
ryggås (på ett hus).

Frånninge, Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggåsstuga

ryggåsastuèva, f., -n,
pl. -vor, -na, ryggåsstuga,
boningshus utan loft och med
spårvärket synligt i bonings-
rummen. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rʃka,

rʃʃza, -or, rʉg el.

rɔ̀ɔ̀g, rʉ̀gɛd el. rɔ̀ɔ̀gɛd,

tɛ̀p dɔ̀ɛn for dɛ

rʃʃzɔr.

Ilstorp. Fäs. 45

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kygga

ryka

köka, ryka.

en stol kygga ma

ain far mått stol

ll sätt

Långaröds sn Förs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryḏza rag rögad ryka v.
ryḏz.
ryḏzor
sta nk dar o ryḏz op
dam
ryka, åka ryka

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka

rydzpa

Pres. 1or

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ryka

Inf.
rìygza
l. rìygdza

Sup.
rùgad

de va som de hade
rùgad pön. Det var
som det hade rukit på hon-
om.

T. f. 71.

Tovde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykja, rykjor, rök, röken

ryka

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykka

rȳ̀dzza [1] rāg, rȳ̀gad

Pres. sg. -or [1]

rȳ̀gga [2]

den rāg-ow-ad det
rȯ̀ker det. / rȯ̀mpan
rāg-pa-nom
svansen gick av
honom

1) K. f. 99
2) M. f. 87

Löwdahl, F.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka

ryka

FÅRÖ

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rykа

rompan rag å pa
maj svansen rökar på
mij M. f. 87
(Skånes utrogek)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ryka

Ä. 'klomma' om råg

rúlen rýgor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nyka,

nöga, -o, -ö,

nögd.

,

so nögd,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka

ryʉ²dʒa (ryʉ¹dʒor, rʉ²g, fl. rʉ²gə, konjunkt. rʉ²gə, ryʉ²dʒəd) intr. ah impers., ryka.

lɔ¹rən glʉ²ddə lʉ²tə, hʉ²n bʉ²ra rʉ²g.

rʉ²gə'd lʉ²tə, sɔ² ji²ŋə'd vɛ¹lan di rʉ²g aw² ji²ban.

Tolånga. FG.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

krows, m., krówska, f/ntan
pl., kollektivt, kräfta: cancer.

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka
v.

rygga, -or, rug pl. rüge,
konjunkt. rüge, ryggad (!)

di rúg aw pìban.

rüge -d ènte, så jige -d vel ån.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nyka,

nyggja – or, jy?

nugd,

har de nugd

mjad? – Hör,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka

rygga

Imp.
rùgad
K. f. 82

Pres. -ór
K. f. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka
v.

rýgja, pres. rýgjer

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka

rygga (hos de yngre rygga). -or

(sbr. inf.). rag. ragad, ryka.

de ryggor i grytan.

vsmb.

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
ryḏza rāg rōgad ryka v.
+/

ryḏzor

spīsen ryḏzor so
rāked

+/ Rätt sup. - form 4.

ryka

str rāgad enl. P.L.

rāgad kikhō

FÄRS

№ 289.

= Ingelstadmålet och S.F. Färs.

S. Ahlund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inf. pret. pret. part. rykta

ryggar rog —

pres. inf.

ryggar ryg!

han rog sig på månen

med ett sat.

Stuby ryggar

№ 287.

FÅR?

H. Areskoug 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nʒka;

nʒ̀ʒza, -or, nug, nùgad,
da nʒ́ʒzor i dà,
da é for da blésor;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka

rydza (rydzor, rög, röged,
rögen, rydz) intr., ryka.
Ja tör tören hum båra
lidzor o rydzor; damma.
vägen, sönen rydzor.
'dä e sa rögen i synen.
Äfven Impers.
Ja ha sett de ha röged am
jiban i da.

№ 281. Hvan (Sandsäck) Fg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rʏka;

rʏ̀ʃʒa, -ar, rʉ̀g el.

rɔ̀ʊ̀g, rʉ̀gad el.

rɔ̀ʊ̀gad;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
ryka av

tg. pres. ryger å s. 100

= brisa av.

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykt

roft. m., röften, ntan pl.,
rykt (djurs putsande).

dräzana zinz li röften
hörs en da. Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykta ~ ~d rykta vb

~k

rykta

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryckta

rö̀gta, =

rygkta hästar (kor)

rögta hästana

K. fl. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roʻkta ~ ~ d ryktet de

~ r

rykta

№ 290.

Rödinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rö̀jta, -ar, -a, -ad, <u>sykta</u>.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1066

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nykta;

nöjta, -'ar, -'a, -'ad.

ja ska ud o

nöjta krefsen;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykta

röfta (-ar, -a, -ad, -ad, -af
tr., rykta.

Han² ha du röftad ¹ösen
i da²? Pousjö⁴. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

zykta
v.

zöjta

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

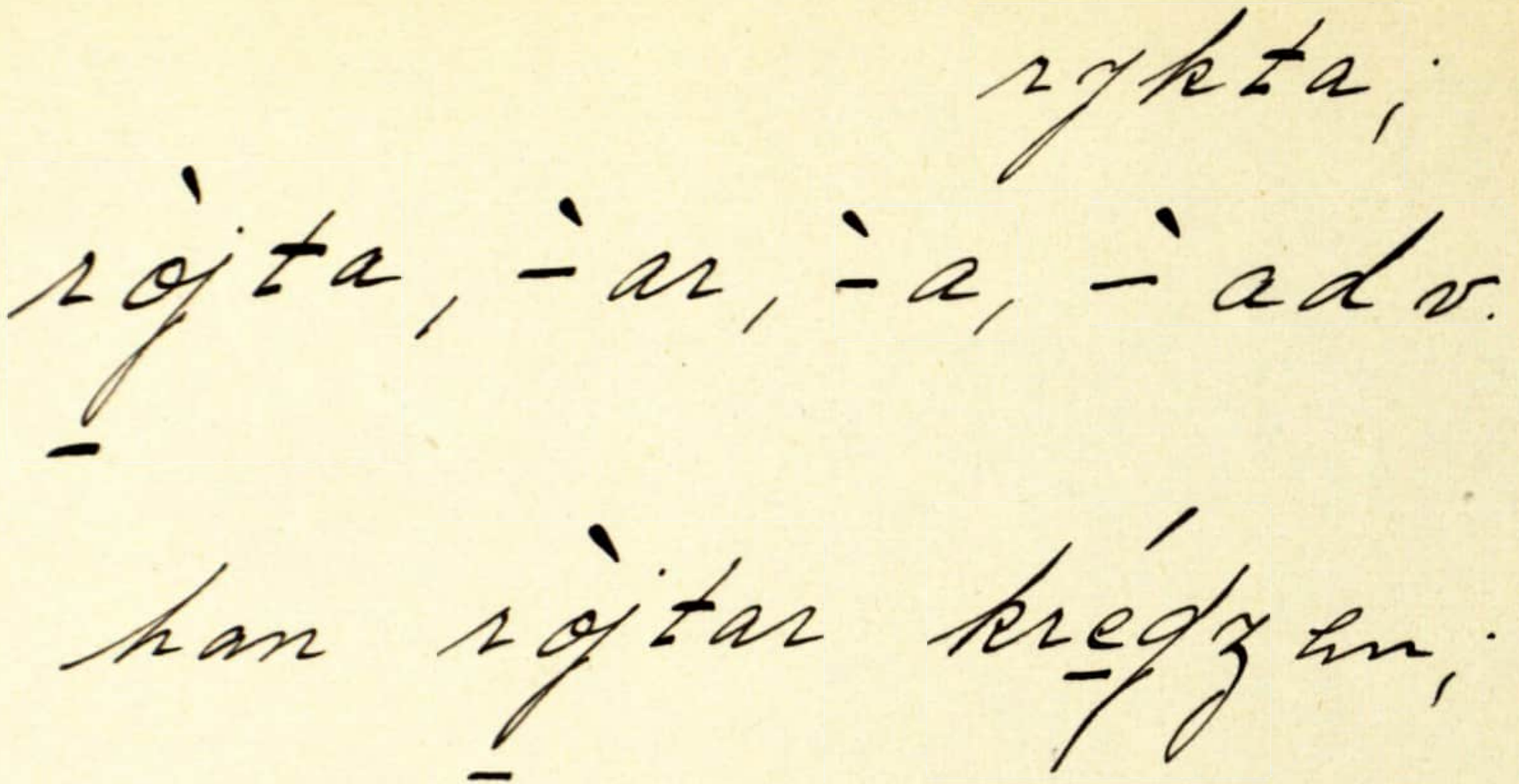

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykta

röjta , = , -ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ryktet

Ä. röjtta

pres. sg. röjtar

han röjtar Ögon han

ryktar hästarna

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röˀktark n ~ röˀktarna ryktare

ryktare

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Rödinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nyktare;

nöjtare, – sn s.

– , – na;

han va nöjtare

va klöstr,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nyktare,

nöjtare, – un s.

– ˈ– , – na,

ja har vˈad nöjtare

än tˈåsbˈå, –

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktan

rörjtann, -en

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nyktare;
nöjtarl, — Ln s.
— , — na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bergtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktare

röftare², m., -n, pl. =, -rna,
ryktare.

Åsum. Almänt. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôjtare . -en. -ar. -arna. cyktare

--- ägan ja ble rôjtare.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1000.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktare

rö̀jtare -n, pl. =, -arna

P. L. 1898. allm. i Fers hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktare

röjtare m.

ladugårdskarl, dräng som sköter ladugården

R. g. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåxtaxa, -n, — syltare

-b.

syltare

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktare

röjtare m.

ladugårdskarl

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktarebod

rö̀jtarebö̀. -en

flyttbar trå̂bod, dä̂r ryktare kunde bo
nattetid för att övervaka djur på bete;
kunde sättas på hjul och transporteras med häst.

Jä̂ hade en rö̀jtarebö̀ mé a
lö̀u i om né̀torna.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötarekamare, -en. yttarekammaren

(i störe gården).

... men han fick ju å skola läga

sin rök i rötarekamaren.

Nils Johansson.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktbonte

röjte böste. pl.-a.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rȳktborste

rö̀ytebörste

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykteplats

röpteplàs, m., -slen, pl. -sa, -na, tjänst, hvars innehafvare l. innehafvarinna det under hafvelriets glansperiod ålåg att vissa dagar i veckan infinna sig vid hårregården för att ur nötkreaturens stay bortföra spillningen samt rykta djuren.

Ja hade röpteplàs på Kristinehov i 1½ år. (75-årig gumma) Fränninge. Fs.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röjtaskråba f.

röktskrapa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nymlig;

rèmeli a.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymling

²pimlinz, m., -en, pl- a, -na, rymling, rymmare.

hen to imöd din² pimlinzen, när han kom did.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma

rinna . -or. rinde . rint,

rymma.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma

pi²na (pi¹mor, pi²nde, pi:nt, pi:nd, pi:n) tr., ulrymma, befria, rensa mark från tråd, buskar l. stenar, göra jord odlingsbar.

di: sa: dær va: e²nte pi:nt mer en fi²ra ty¹zkla:n.

Vollsjö. Fg.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma

rima (rimor, rimde, rimt, rimd, rim) intr., rymma.

han gör rankärs, sin rimde haw.

Kärrstorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lymma
v.

lìma, -or, -ìmda, -ìmt

lymma

di lìmor a di dõnas

di vil jàkna lìma dõcifrà

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma II

pi:ma tk sijes (pi:mor, pi:nde, pi:nt, pi:nt (endast n.) pi:m) tr., rymma undan, flytta ur vägen.

ha e e:nte pi:nt tk pijes i da.

Åsum (Barleja) Fs.

ri:ma i bet. "fly". Åsum.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 2
rima rimde rimt rymma v.
rímor

rymma

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rymmelig
adj.

rimeli

effektiv i arbetet

du var inte rimeli,
nök de voro inte till-
räckligt snabba (om
arbetet hastar) sn. 8.75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rynga;

rygga, - an s.

- ò, - na;

fallfärdigt hus;

en husarygga;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryska
s.

ryjtfa pl. -or

di hade brèa fjàla me ryjtfor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynka

rynffla (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
fr. 1) rynka, 2) skrynkla.
Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyrka
s.

lyzffa

östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynkeband

rynkeband, n. -et, -ed, pl. = -en,
rynkband, i kanten af en
säckmynning insatt band,
hvarmed mynningen kopdrages.

Fräninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rynkehåsad

adj.

rygg.tzehüsad

med rynkor (veck) på strumporna

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynkesärk

rynkesärk pl. -a

ett slags gammaldags framtimmes-
särk, som var rynkad i midjan.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynkesärk

rynksesärk, m. -ken, pl. -a,
-na, rynkasärk, särk be-
stående af en öfre och en
nedre del, sammansydda vid
midjan, och med den nedre
lid midjan lagd i en mångd
veck.

Vaasjö. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynkesark

rågtsäcks

+

en slags veckat kvinno-

linne

+ vid midjan

R. 171.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 runtgesarfz en pyntesärk s.

se oplud!

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymd

rumd, -'an

ägo rymd (inlånat)

hål'tan a. rä'mden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymligt

rùmelat adv.

de bòjde rùmelat de
byggde nå, at det blev gott
om utrymme

M. fl. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rymma
vb.

rìm/a, -de
rymma sin kos

se rìmde hàn mòd-
amérika. M. F. 78.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma.

rèm̲a, -̲ or, -̀ de,

- t;

han rèmde ti

ut-lán̲ad;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rymma

rimma, rimde

Pres. -or

rymma i väg, flyg

han - fonder a - pa - o

rima

1) formen hörd en gång

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

2. rymma

rimpa, -de, -t refl.

pres. -ar

ge snabbt resultat, gå raskt undan (om ett arbete)

den rimmar, -de bra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rymmelig
adj:

rîmelr

som arbetet går raskt
undan för; effektiv i
arbetet

en rîmelr kär

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryska
v.

rýzzta

rýzzta på nèsan

göra grimaser

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynkig

rynked; pl. = -a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynkesärk

rynkesärk

M. f. 87

rynkesärkar; rynkesärkarna pl.

K. f. 99 Mera genuin form. 1–s.

en slags rynkat kvinnoplagg
(rynkat i midjan).

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ʂǿʃa, ʂǿ̀sta, ʂǿst

x ryska
v.

ʂǿʃa ǽp hǿ̄r

= med ett uppdrag

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ryska

rùlgan best. fem. sg.

fårg lin som torkades och
dårpå skulle brytas.

Jfr n. vrìdja

(d: dí, som, du, tòrka
o. skola, brýda).

M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kɸʃa, kɸʃa kɸr ryska

kôka kor (kraga kyp linplanton)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryska polskan

ryska polskan

kamn på en dans som dansades av 3 karlar och 6 fruntimmer: Se vidare Sv. Landsmål XIV: 2, s. 34.

Leanenge. Fäs kl

Judit Olsson.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryslig

rysalat n.

Da e rént rysalat,
va mån sjor e lea
det är alldeles för förlist,
vad månniskor är eleka.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryskad ryslig

ryskigt, mycket

ja ska ryskad bekant

ma kän

Långaröds sn Förs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyslig
uN.

lyselit

di gar lyselit nær jörden.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckligt
adv.

lyckelat

han e sa lyckelat Lårdon

(om lyckobarn B. i Västerstad)

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rysligt
adv.

rỳslet

fårfårligt

rỳslet (ràska (om hès-
tar) / dæ blę̃ sɔ̃ rỳslet
gɔ̀t ɔ̃ sùt (om hembryggt
julɔ̀l)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
U. Aronsson 1957-58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rysligt
adv.

Ån. rỳselat

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryss

rússen best. mask. sg.

rússen kómor! Ryssen kom-
mer! (Sades, när man ville
skrämma barn).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyss

lus. -en. -a. -ana

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusbjällor na pl. × ryssbjälla s.

mindre bjällror

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 pilsbjällor na x kyosbjälla p.

bjällror på en kärt

№ 289. FÄRS

S. Aund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nysbjälla

rusbjella, f., -n, pl. -lor,
-na, skålformig slädklocka.
Tränninge. Ös.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rɨ́sɐl n.

grovt sål (t. ex. att sålla grus med)

* ryssel sb. å

Jfr rissel ds.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rùsta, rùsta, rust 1. rysta sb.

Pres. 1 or

rista, staka

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rysta

rùstta, rùsta, rust vb.

Pres. -or

upprycka gräs l. lin

so. rùsta. v. ad o.

sata. v. kùlor så

ryckte vi upp det (linet) och

satte det i små stackar

K. f. 71 Lide.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryska

sb.

rùsta, rùsta, rust

ryska upp gräs o. d.

svìnamàlok rusta. de

óp ta. svínen. Mask-

rosor ryskte man

K.-L. 71 upp till svinen.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Moskou 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rysta

rùstorna best. pl. ub.

del av tröskverk

och ~ .

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryttare

rýtor, -ar. pl. rýtra, -ana

ryttare, kavalleriet, militär tillhörande kavalleriet.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryttare

1 1

rytor, m., -n, pl. rytra,

-na, ryttare, kavallerist,

militär tillhörande kavallerist.

Tolånga.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryttersök

rýtorsöggs, n., -ad, pl. =, -an

eg. ryttarehäst; tjänstehäst för en vid
Kavalleriet tjänande militär.

han skulle svèja rýtorsöggsed, o sa
säjnte han så.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ryttarsök

¹rytorsö̀dz, n., -ed, pl. =, -en,
eg. rytarehäst; tjänstehäst för
en vid kavalleriet tjänande
militär.

Han skulle ²svänga ¹rytorsö̀dzed,
o sa ²säjnte han se.

Tolänga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rytika
sb.

rytaka f.

fallfärdigt hus, ruckel

Jfr × rycka, husrycka.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rytt-
rikmästare, m.,- n. pl. =,
-na, rytmästare.

rikmästare Örenhör.

Västerstad. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryttmästare

rekmästare, -1-an
m.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I rytmästare

rytmästarn, -ar, -arna m.

1. lärorna, dans-
rytmästaren ger lektion. I
(skogs)bacdeana där höll
rytmästaren kalas (för
gårdens folk).

K. f. 7!

Jörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ryttmästare

rikmästaren

tora ~ nta ga ~ pún. Ryt-

mästaren vågade inte gé sig

på honom / dí ~ vá va ~

hùnad hon ~ fí'ts aw ~ ruk-

mástaren. Det var vad hug-

K. J. 71. nad (tröst) hon fick

Sovde av ryttmästaren

(d: om en änka efter en av-

liden arrendator, som

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

ryttmästare

måste lämna den gård hen-
nes man arrenderat).

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå råde rått rå° då

rår

rå om

rå° om

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå°

adj:

rå, rot, -a

råa kaffebönor orostade

kaffebönor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ra°

ra ~ om, rada ~ óm vb.

~

aga

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ra°,

rou a.

rot n.

roua pl.

han e mid

rag.

1880:1, Tolånga, Färs hd

Röddinge. Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå rådde rål rå° v.

rår

rå mel (– -/)

rå°med

orka, rå°.

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå°;

rø̄ʉ̄a.

rø̄t n.

rø̄ùa pl.

fjʼdd va røʼt;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå adj.

rå¹ l. råor, m. och f.,
n. rått, pl. råa och efter
for, för, råa¹, komp. råare²,
råast², rå.

en rå pantåfla¹. rått vär.
råa² kåra². rå viz.
de jörk² inzentliz² om bränad²
på lid rått inz² i. Åsum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råa — — kå v.

di kan nöt ~ forld

rå

№ 289. FÄRS

S. Aeurd

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

få med

råda med råkade med,
orkade med

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ra°om

ra~óm, rada~óm

(åga)

tva~ bröra rada~óm

dé hüsad

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå om

rå ~ óm

Pres. rår ~ óm

åga

hán rår ~ óm gården han

åger gården

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal, hödh om lå om

hå om, åga

kronan rödh om lyktad

Långarööds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så om

rø:r å:m (rø:r, rø:de, rø:t,
-rø:) th., på om, øya.

hun ha rø:t å:m stå:l.

Vollsjö. FS.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbock

rabók ; pl. — -a m.

K. f. 71.

Sond

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbook

råbók; pl. -bækr

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbock

røbók; pl. – ¹a m.

(=rödbock ¹)

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Uno Ahlberg 1960. 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbock

rabók; pl. -ˊa m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

råbock

rø bók m.

M. s. 84

Trol. den genuinare for-

men

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbockkid

rabókatʃʃi n. sb.

rådjurskid, rådjurskilling

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd

rå ; pl. =

gå' rå' god råd

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd

rå. ¹råd. rå. ¹råu. råd.

hær va en bàke dæn åla gòbana skòle sàmlas vèr màken a leffa òp rå hoden di skòle ha-d.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd

ra. råd. i förbindelsen ha ra.

fa ra:

ja kan ente ra a ga a ha tre

krönor och hågan (sagt av en

gumma som tålde ett spånne för 3kr.)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd

s.

rau

s. 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd
s.

rau , n., pl. =

kelsmånsen han veste rau

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rån rån råd

di ga åt rån o annr

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han rät

på

de visste inte dokes levanas

han; de visste inte hur de

skulle bära sig åt.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd

råw, n., råwed, pl. =, råwen,
1/ råd; 2/ utväg, hjälp, resurs.
Ha mått vel nød ti råwa
här måste väl finnas något råd,
någon utväg. Fränninge. Fs

Färs hd

Fer Larsson 1898.

№ 281

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda
v.

ra

la var hära rå

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

råda

rèwa

I xttr. som: rèwa u. sél
vara sin egen herre

dæ e. gó̱t o. rèwa
se. sél det är gott och väl
att vara sin egen herre

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda

råwa

råwa sej själ råda
sej själv, få förfoga över
sin tid

Ih. i' Isg. & Sån. råwa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nåda om,

nöu öm – n,

nöud, nöut;

han nöud öm

köuzhölm,

B. O.

Ramsön

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådjur

rå/djur, -et, pl. =, -en.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågjur ed ~ enf rådjur s.

2.

rådjur

.M 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd(j)ur

rad(j)ur n. ; pl. =

Rysas-ord

n. f. 71.

Nr 7503 Hamsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådjur

rajúr ; — -ˈan best. pl.

Nyare ord. ; ä. dyr

K. f. 71.

Lärk

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd jur

rajúr n. ; pl. =

Nr 6755. Färs hd

Hugo Areskoug 1957.

Tolång

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådlös

rolös l.-or, m. och f., n.-t,
pl.-a, komp.-are, -ast,
rådlös. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådsmål

1
råsmål, n.,– ed, pl. obrukl.,
öfvertag, förstag.

när en viste od pläbofsärinzorna
vörle vä för i arbäjed, på
kunn en lä dam hä råsmäled.

Fränninge: Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

M 281 Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rag, s.

rul/, -an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

rål, m., råwen, utan pl.,
koll., råg, 2/ med pl.
råwa, -na, rågåker. med råg
besådt fält. djuren gå på råbdana
om vintern. Tollsjö. Fs.

ren råwen drètan (blommar)

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rut

råg

råg

jfr. flyda

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

rul, -en m.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Röddinge

1586:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* säg;

säll, — en s.

säg;

di har väl sällan
öga i börja?

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå, -en m. råg

de tòrda råen lid.
Man torkade råjen något
(d: innan de skickades till
kvarnen).

M. J. 7/ Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× någ.

nåt, – han s.

någ,

ja ha måla

låta nå;

M 1587·1 Ramsåsa. Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 åg

2 ul

Östraby

Nr 283 Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

Rul, -an m.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

rål. ! kn. råg.

en skepa rål.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

råk, -en m.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pål lin

råg s.

1 2
rulin rentar brå ½

år

råg

№ 289.

FÄRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924 Kövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå

råg

råg
s.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågagnor

rugágnor pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg agnar

rug ægnar pl.

M. s. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råga

1
rawdjs, n. 1 – led, pl. = 1 – ler,
råga. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalas

Kågat S.

Kågat

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råga

rudjs n. ; pl. =

fr. råvippe

K. f. 71.

Sorde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råjak

rudjs n.; pl. =

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råga

rugs n.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug, 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rågbindesa

rubbizasa f.

kvinna som binder huggen råg
till kärvar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågbröd

rubbrés¹, n. -, -ed, utan pl.,
råghalm.

Rowen kan² jo ente² stoe² si
jo båra¹ rubbrésed.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rubbs ed

rågboss s.

rågkalm

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rugbröd

rågbröd s.

rågbröd

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågbulle

rubóla, -ɛn, -a, -ana, rågbulle.

dɛr fɛk vi vɛ́s en rubóla a
vɛ́s en smørmǻd.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågdeg

rudǎj, m. -jen, -ar pl.,
rågdeg.

Då skulle klinas me rudǎj
ankriz brännvinshàtan o
brystad. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågdräse

rudrajse m.

hög av tröskad men ej
rensad råg

D. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

rangozzan

rägång

c

ragangar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råghalm

rwhálm -ɑn

di rèba rwhálm te tɑ́g.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

Ingers 1949-50.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rågkälmter

rualtor pl.

agnar och avstumpar vid

tröskning av råg.

n. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råghås

ruhés

större rågtäcke

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågh̊st

rughøst

tiden för rågskörden,
inbärgning av rågen
K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågröst

ruchöst, – 1 an 4)

inbärgning av rågskörden;

tiden för inbärgning av

rågskörden

Jfr. också om huggningen

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*råghöste
sb.

ruhóśta n.

råghöst, huggning av råg, upp-
sadning av neker och inbärgning

den var ruhóśta då

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjöl

rumél, -el.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjöl

rumél, -el, rågmjöl.

di bågar dom av rumél.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjöl

rumel, n., -et, utan pl.,
rågmjöl.

Vallsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumél ud

rågmjöl

rågmjöl

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjöl

rumél n.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågnek

runnég; pl. —ér or

bunden (otröskad) rågkärve

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågnek

runeg

strökad rågkärve

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågrepa

rugreba. f. -n. pl. -bor, -na, eg. rågrepa; ett slags tröskvärk för hästkraft, mycket endast användes för rågtröskning. Halmen blir ej oredig, utan kan med lätthet förnas till täckning lämpliga kärfvar. Tranninge. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rägnera
s.

rusé'ba -an

ett slags apparat varigenom råg-
halm beredes för taktäckning

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågsega
s.

rugséba, -an

apparat varmed råghalm repas för att
användas till taktäckning.

(en träskiva med uppåtstående pinnar).

5214. Ö. Kårestorp. Fäs kn. 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ågrop, s.

rogrú b/, rogrå b/, -an; -or, -orna

= gränsdike

(= i Bara hd falgrôv)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstubb

rustlo̲b, m., -en, -ar (utan pl., kollekt.), rågstubbe, på marken kvarstående stubb efter skördad råg i 2/ med pl.-a, -na, åker med kvarstående rågstubbe. I 1/ fåren slå 2/ gråda på rustlo̲bana.

№ 281. Färs hd Bollsjö. Fs.

Per Larsson 1898. Fäkninge"

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstubb

rustób m.

stubb av rågfält

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstubb

rustób m.

Sv. rågstubbåker

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstycke

rustiff, n., -d, pl. =, -n,
rågstycke, med råg besådt
åkerstycke.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstycke

rustiga n.

rågåker, rågfält

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rågstycke

rustningen (best. pl.)

rågfält

K. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rävräfla d ~ n rågvippa s.

rågat

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

snuvipa, -d, -vipa

snågat

+ snågrippe

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågvippe

rulvípa n.; pl. =

rågat

K. f. 71.

Sörde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kagvång, s.

kullvång/, -ån; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågåker

rågor, -en

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E Andersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tågång, s.

rogaz/, -au; -a, -ana

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rågångsgärde

rågångsgärde, n., -d,
pl. =, -n, gärdsgård som
utgör rågång. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kŏgen ~a ~a na × råk s.

råka

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Sofde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 5
råga, f. -, -n, pl. - gör. -na, råka 1

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka s.

rågarna or na

№ 287.

råka

FÅRS

Grenzinge

H. Ahnlund 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högen 2 a na råka s.

vi ska vid o hjälpa
2
höga i da

№ 287.

FÄRS

H. Areskoug 1924.

Frenninge

råka

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röka

rö²ga, impers., hända v. in-
träffa (rö²gar, -a l. rö²gte,
-ad l. rö²gt).

ly²ssa på od de rö²gte på
hun bö²de jo hin lö²ken
jo hö¹sked. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såka,

sauga, - an s.

- or, - na,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka

rågor pl. vb.

(fågeln)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. råka

sv.

rägga, = ana pl.

(fågeln)

M. y. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. råka

26.

Pres. rùgar

regna tmått och fint

de. borjar. o. rùgar mo.

rájn Det börjar nú duggregna

K. f 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråka

rug ; pl. -a m. sb.

(fågeln)

H. rug enl. medd. av O. Carlberg.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka

vb.

--- när man ragar
för råva när man råkar
ut för "råver" (Skalmar)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka

v.

typ. raugad

s. 93

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka
v.

råga -a -ad

så råga han te a si' - - -

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. råka
ab.

råga ~ för

råka ut för

den e ~ åte gått o

råga ~ för ~ hina det

är inte gott att råka ut

för henne

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka
vb.

råga pl.

(råkfröet)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960
M. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka

rȫga (-ar, -ar, -ad, -ad, -a) tr., råka, träffa, vid slag, skjutande, karlande.

skȫted rȫga ȫnte tȫvlan.

slȫged rȫga tȫnizhn.

F. Bum. F.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka fór

raga fór , råka ut fór

blåpróp e rad hònda fi't a

raga fór

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkall

rakål l. -lor, m. och f.,
n. -kål, pl. -kåla, komp.
-kålare, -kålast, råkall.

did e rakålt o ägga.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkas

rangas s. 95

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkbo

rògabò n

Jf. råkrede

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råkig
adj.

rågad n.

med fint drivande regn

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vanstad Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råkig
adj.

rùgad n.

med fint regn, med regnruske

I närmaste kom: da ∪ e ∪

rùgad väder. det är ruskigt.

väder.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. g. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkkött

rågatsyd n.

2 kött av råkor

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. s. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkrede

rågarsåda

råkbo

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkrede

ràgarèjde

råkbo

K. f. 99

Jfr råkbo

Å. ràgaràja

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkrede

rògarrȳda m.

råkbo

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkunge

rògaòza pl.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

n. s. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råmjölk

ramílfs
l. ramílk

den första mjölken av
nykalvad ko.

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ånjök

ramélfj -an

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rånagle

rancfle, m., -n, pl. -la,
-na, nagel, bult, som
på en gammaldags allmoge-
vagn, spåglavorna, fasthöll
mellanskalmarne i den
trägaffel, där de hade sin
plats.

Tränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* råŋga

rò:ŋga; pl. = or sb. f.

lèŋ trǎ:dgren

en ~ lèŋ rò:ŋga.

K. f. 71.

Lovle

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rånga

rönja, -an, -or, -orna g.

smått trådstam; lång smal trådgren

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ränga
s.

M. långa, klaga ånger,
långa, klena klanor

Nr 8656 Västerstad Förs hd
Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råd;

råus, -ˈlur s.

-ˈor, -na;

mindre höjdsträckning,
rad;

t. ex. pantöfflarˈöus

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

råå
sl.

rås; pl. = or

rad av törnstjelen som
lagts ut att torka

(s: strimor)

K. f. 72.

Å. Om stråsj av
sammanrafsat hö
tolänga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

so röster, de
2, rösor så räfsade de
i strängar
N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x o
gas / s.

gas / -an ; -a / -ana

= vall

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råås

råus, -n

råd

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rås
s.

raus, -en

potatishög, som är ~~höjts~~ med jord
högd

№ 51 b Långaryd, Färs hd
O. Hammar 1895

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råå
sb.

Se betråå o.

pantoffleråå

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rås

rås, -en, -or, sb.

-orna

potatisstuka

N. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ råta
s.

råusa, -an
rad, linje (åv. i tryckt text).

Får ja ènte läsa ràusan
rätt ùd, så får ja ègen
ràn i ed. se II.

Västerstad. Fårs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× läsa II

Så svarade på ett husförhör en gammal gumma, som ansträngdes att vid innanläsning i Nya Testamentet läsa tvärs över spaltlinjen.

1955. Västerstad, Fårs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasig, a.

rà̄sad
= "rasigt", vid sådd: så så att
säden lägger sig i "råsar"
vallar.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råskala

raskåla, =

(om potatis)

raskålade pantoflor

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råskalad

raskálada obest. pl.

raskálada pantóflor
(potatisar) M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rästen

rastén, m., -en, råtegel,
1/ kollekt., utan pl., 2/ med
pl. -a, -na, vid stycktals be-
räknande.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rädd n

x råte s.

var i sår

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rådh n x råte s.

rydel

var (i år)

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätta
s.

rö̀t̲a -an -or -orna

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkka

s.

ob.pl. rötter s. 96

bst. " rötterna 96

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtta

rutta i pl. =or f.

stora husrätten

rutor o. mus råttor

och möss.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

m. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nålta,

nyfta, — an s.

— or, — na;

dar va fót an

nyftor.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtta

råta, f., -n, pl. -tor, -na,
råtta: mus decumanus.
Katten tog en råta här not.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɔ̊ɔ̊lta n ɔ̊ɔ̊tor na ɔ̊åtta b.

ɔ̊ mɔ̊ɔ̊ls va dær ɔ̊n
~ ɔ̊ fɔ̊ɔ̊lan

ɔ̊åtta

№ 289. FÄRS

S. Aann

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätta

rätta -an -or -orna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nålla;

nyfta, -an s.

-n, -na;

dar va nyftor

sam ud 2d.

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puˆta n puˆtor na råtta s.

råtta

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Löfde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätta, =an, =or f. rålla

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta

låta -an -or -orna.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nålla;

nytta, – an s.

– or, – na;

dar e nytta.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtta

råtta; pl. =or f.

n.f.71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåita, -n, -op råtta

råtta

FÅRS

№ 285. Kövestad

H. Hallqvist 1924.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtta

råtta f. ; pl. ~ or

stora husråttan.

Jfr mus

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rùtabǫle n.

rått bo

× råtbole sb.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råttebåle

råtte bǫle, -ed, pl. =, -an

råttbo; gammalt hus, som är fullt av råttor.

Brandstad.

1948 Nr 4802. 281. Fars hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötteböle

× råttebóle

råttbo.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttfälla

rått-fäl-a, s. -n, pl. -or, -na, råttfällan, för stora husråttans fångande afsedd fälla.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättfälla

rättafäla f.

(för stora husrättan)

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätthål

pu²tehùl, n., -ed, pl. -, -en, puthål, af stora husrått. gräft hål. vilet

Vousjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råthål

rùtahùl n. ; pl. =

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättskaut

rättskaud, n.

i bet. arsenik.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttekrut

råttekrud, n. -ed, -ar, pl. -, råttkrut, benämning på arsenik.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råttkut

rötekrud, r.

råttgift, arsenik.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rått krut

rùtekrùd

merkurium, arsenik

(ɔ: dɛ̀ skolɛ̀ jɛ́ ɸ́dzan

lɨd ɛ̀n ɛ̀ bɔ̀d ɛ̀ brɸ́.

K. J. 71. De skulle ge hästar-

na lite i en bit bröd).

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttmos

råttemùs, n., -ed, utan pl., råmos.

Ja fiff spetören ti skriva ti abeteked hår råttemùs ti me. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätekumpa S.

rätekumpa

rätsmans

Västerstad

Nr 4829 Västerstad Färs hd

I Ingers 1970-82

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund